P5IHOLOGIE POPULARĂ

OT LUCRĂRILE EI DE BYAA ROEACK

INTERFERENȚA IMPULSURILOR DE OFILIT (Psvchological Review Co., Princeton)

COMPORTAMENTUL ŞI PSIHOLOGIE

(Sci-Art Publishers, Cambridge, Mass.)

PSIHOLOGIE CU CAPITOLULE PRIVIND ANALIZA CARACTERULUI ȘI MIEILE MENTALE (Epuizată)

(Sci-Art Publishers, Cambridge, Mass)

TESTE ROBACK MENTAI1ΓY PENTRU ADULTI SUPERIORI (Ediția a șasea). SCIENTIFK TESTE DE INGENUITATE ȘI DE APTITUDINE JURÍSTICĂ TESTE DE COMPERENȚĂ

(CH Stoelting Co., Chicago)

PSIHOLOGIA CARACTERULUI

Ediție) (Biblioteca Internațională de Psihoiogie, K gan Paul, Trench, Londra)

O BIBI IOGRAFIE A CARACTERULUI O PERSONALITATE 7

•'Sci-Art P'ublishers, Cambridge, Mass.)

EDITAT

FROBLFMS DE PERSONALITATE

(Biblioteca Internațională de Psihoologie, Kegan Paul, Trench, Londra)

TRADUCAT ŞI EDITAT Cu Introducere şi 169 Note BASTIAT-SCHULZE VON DELIT. SCH

(M. Maisel, New York)

IN PRESA

INFLUENȚA Evreiască în gândirea modernă (Sci-Art Publishers, Cambridge. Mass.)

Psihologie populară

CU CARTE PRIVIND ANALIZA CARACTERULUI

SI TESTE DE INTELIGENTA

DE

Dr AA ROBACK

Fostul National Research Council Felloni în Științe Biologice și Instructor în Psihologie, Harvard; Lector de extensie universitară, Commonwealth-ul Massachusetts

EDITORII SCI-ART

PIATA HARVARD, CAMBRIDGE. MASA

1928

Tipărit în Statele Unite ale Americii

COMPANIA CH SIMONDS

BOSTON, MASSACHUSETTS

TO

LOUIS B AM BERGER

PREFAŢĂ

În 1923, un număr de recenzenți au fost nedumeriți de forma și chiar de conținutul cârligului. Nu era cu adevărat un manual în sensul obișnuit al cuvântului. Aranjarea materialului era mai degrabă de natura unui catehism și, totuși, în ciuda limbajului simplu folosit și a caracterului elementar al informației, se pare că au existat unele fapte care l-au interesat pe psihologul cu drepturi depline.

Bineînțeles că nu ar fi trebuit să mă închipui că sunt autorul unei astfel de lucrări fragmentare, până când nu am acceptat cererea unui director al Societății Americane a Colegiului de a scrie pentru membrii acelei organizații, formată în mare parte din femei educate. prelegere" de psihologie, sub forma unei serii de întrebări și răspunsuri, precedate de o foarte scurtă introducere. Aceasta urma să facă parte dintr-un „Magazin de Psihologie" la care alții urmau să contribuie. Când „prelecția" a fost finalizată și transmisă, a fost atât de diferită de schema originală, încât mi s-a cerut să „lect re" la „analiza caracterului", care din nou sa dovedit a fi departe de tipul așteptat (probabil un set de reguli și o serie de afirmații optimiste) și totuși atât de satisfăcătoare încât s-a ordonat o nouă „prelecție"

despre testele mentale. Pe măsură ce am continuat să adaug capitol după capitol, extinzând gama materialului, așa a fost

ev'Aent +b''+ I tn mono onze thn sn''f'Q al F :ych. Revista Іоду; sau, cu alte cuvinte, Maga-zi ie urma să devină г carte.

Astfel, presiunea pe care recenzorii de la Sonie au dobândit că materialul manualului a fost rămășița prelegerilor mele de la academie sau că am scris un text abortiv este eronată. „Întrebările au fost tratate, am selectat după deliberarea cuvenită; și, desigur, în calitate de membri ai Societății Americane a Colegiului, a fost necesar să iau în considerare nevoile lor. recensor calm al suplimentului educațional (London) Times, care, în timp ce îmi lăuda comportamentul și psihologia, a recrectat manualul ca elementar și adăugând că „metoda sa este populară și, uneori, ieftină”—între o întrebare legată de genul de haine o femeie robustă* s1 Nu se întâlnește. Nu se înțelege de ce aceasta nu este o probă legw m ite, dar nu este o crimă să fii o femeie robustă. împrejurările în care broșura a fost w. itten

Că a existat o cerere pentru un astfel de grund coti d o deduce din faptul că, în mai puțin de ani, b ok, în ciuda unei ediții mari, a fost eut A print. Dar un astfel de catehism psihologic, mi s-a părut, era necesar pentru numărul mare de studenți care urmează cursurile de psihologie de Extensie universitară. Ei nu pot sau nu vor absorbi numeroasele detalii ale sistemului nervos sau ale furiunilor senzoriale, iar pentru ei „o jumătate de pâine este mai bună decât nimic”. Mi-a trecut atunci prin cap să revizuiesc și să măresc cartea într-un asemenea rr muer încât să fie folosită fui foi University Exten-

munca de sion. To thn<- end, câteva interacțiuni adictive suntem incluse. Revizia și. amplificarea... este atât de extinsă încât s-a considerat oportun să se schimbe titlul inițial al cârligului. Ilustrațiile au fost folosite și listele de cărți au fost aduse la zi. Din motive evidente, nu au fost citate publicații în limbi străine. Trei dintre capitole au apărut într-un mod prescurtat în Psyché, The Boston S inday Globe și The Day.

Trebuie înțeles că următorul studiu condensat este o schiță simplă, în linii mari, a celor mai cuprinzătoare dintre științe. Este de așteptat în mod rezonabil că cel puțin câteva dintre cărțile menționate la diferitele rubrici vor fi consultate de către conducător; Ad, mai presus de toate, să ne amintim că zicala „Un mic к owledge este un lucru periculos” este încă valabil pentru oamenii V то nu le va recunoaște limitările – și doar pentru ei este valabil. Nu cât de puțin

știm, dar nu cât de mult credem că știm când nu există nicio bază pentru datarea noastră, face rău celor cu o înțelegere deficitară.

AA Roback.

Cam iridge, Mass., septembrie 1928.

CUPRINS

c >yт,...тз

? 'i

C4APITOLUL P*"F

PI YGRAME, ILUSTRAȚII ȘI (ZhIrT

 I NOTĂ ÍPLANATORIE

PARTEA I

eu

INTPODUCTIO^

Nicio știință nu s-a bucurat vreodată de larg popular**''7 pe care psihologia îl are astăzi. Niciodată în trecut nu a fost o foame atât de nesățioasă de cunoștințe de natură mai mult sau mai puțin abstractă decât în prezent. Într-un cuvânt psihologie a devenit un cuvânt cu care să evocați. Cu greu putem citi un ziar fără să lovim V pe termen. Sau scena la care asistăm la reprezentarea unei piese psihologice; sau s-ar putea să stăm lângă șemineu citind un roman și gândindu-ne la psihologia eroului sau a eroinei. În aer liber urmărim momentul psihologic pentru a ne face apelul. Când toate celelalte resurse ne eșuează, recurgem la psihologie, iar rezultatele sunt adesea surprinzătoare.

Cu siguranță trebuie să existe ceva fascinant în acest subiect care a existat în urmă cu cincizeci de ani ca un simplu adjuvant al filozofiei, mai obscur chiar decât disciplina sa-mamă. Și, cu siguranță, trebuie să fie de folos practic atunci când oamenii de afaceri le-au atras atât de mult, cheltuind sute de mii de dolari sub riguroasa sa lansă de gt.

Dar nu este nimic inexplicabil în ceea ce privește potența științei noastre. Într-adevăr, ar fi fost greu dacă psihologia nu ar continua să exercite o influență puternică în cercul celor educați. Dacă mix d este acea agenție care d rectează alte acțiuni și ghidează cur ʙeiiaviər, dacă po

sesiune de cunoştinţă este cea care ne dezvăluie pe noi, ca şi pe animalele inferioare, de obiectele neînsufleţite, ştiinţa care tratează mintea şi acţiunile ei trebuie să fie acel studiu pe care ne-ar putea ajuta cel mai mult. S.U.A; şi în plus trebuie să fie în esenţă de ai_ în înţelegerea tuturor eforturilor umane L. i . varietate de faze.

Tehologia își dovedește calificări utile atât pentru predicator, cât și pentru actor, scriitor, precum și vorbitor public, profesor și om de afaceri deopotrivă, artizan și artist - toți cei care au venit la ea pentru sfat au fost slujiți. cu fidelitate Într-adevăr, psihologia a fost practicată ca o artă înainte de a fi cunoscută ca o știință, pentru că într-un sens, psihologia este doar bunul simț aplicat problemelor umane nu este, totuși, simțul comun al varietății comune IF este comun. simț care a fost cernut prin experiență și experiență, uneori chiar ex-p' л ience amară.

Dar entuziasmul nostru față de valoarea psihologiei nu trebuie să ne ducă prea departe. Cu toată capacitatea sa de a-și atinge, nu poate produce imposibilul. A ? Ida se găsește numai în mitologie, iar o gâscă

care depune ouă de aur este doar o creatură a zânelor. Psi- cologia are rețete pentru orice nevoie și gust, dar dacă este nevoie de un specialist să găsească formula după o investigație laborioasă de la care omul din Stradă s-ar strânge de dezgust sau de disperare. Nu există un drum regal către acquis-ul acestor frete scumpe, iar publicul larg ar putea la fel de bine să-l cunoască, mai ales din cauza armatei de șarlatani care au

1 / ben r rr 4ing lor marfa sub tl = guse or

ρ jologie. Nu se poate nega faptul că aceste persoane sunt psihologi practici în felul lor, văzând că ei au succes în arta blândă de a scăpa de oameni, dar ne putem îndoi foarte mult dacă își pot îndeplini promisiunile de a le permite. clienții lor să-și îmbunătățească memoria, să le adauge personalitatea, caracterul televizual etc., etc. Acești oameni sunt ghicitorii de altădată, care pot deduce nivelul mental al consultanților lor, mai degrabă decât să le pregătească viitorul. .

Un psiholog trebuie să fie, în primul rând, o persoană calificată științific, instruită nu doar în universitatea Domnului Ciocnii, ci disciplinată să investigheze, să observe și să ajungă la concluziile cele mai prudente. El este preocupat de principiile generale care trebuie formulate în mod limitat, astfel încât orice persoană inteligentă să poată obține, prin aplicarea regulilor enunțate, rezultate similare.

Oameni care au luat câteva idei ici și colo, care pot vorbi ușor despre Freud și Coué, sau

V io pot livra ei înșiși din câteva observații rapide nu sunt neapărat psihologi, a căror judecată trebuie luată și pe care trebuie să se bazeze într-o chestiune atât de serioasă ° ajustare mentală. Așa cum publicul este în general avertizat să nu recurgă la șarlatani care se prezintă drept bărbați medici, așa ar trebui să se avertizeze cei

V 10 greșeli un nume potrivit cu o revendicare câștigată din cauza muncii grele și a aptitudinilor speciale. Pericolul este la fel de mare și poate mai iminent în cazul din urmă, pentru că statul nu își exercită jurisdicția asupra pseudo-psihologilor.

În această epocă foarte practică este necesar să plasăm a

ΐΓ

ΓΤΓΓΤΤ;ΓΤ?'Τ

puțin mai mult accent pe cunoaștere. Chiar dacă psvcho!-ogy ar fi o artă, ceea ce nu este. cu excepția unei etape limitate, informațiile ar constitui prima piatră de treaptă pentru achiziția ei. Deoarece este o știință, nu se poate sublinia prea mult importanța învățării faptelor și a căutării de sfaturi de la cei care au făcut un studiu special al domeniului și ale căror date sunt în general în acord cu principiul fundamental. . De știință

Autoritatea contează aici ca și în altă parte. Un om care vrea să fie consultat în chestiuni de inginerie pentru că a lucrat cu instrumente de topografie. Cu siguranță, unei astfel de persoane i-ar fi încredințat sarcina de a construi un pod. Trebuie subliniat că munca unui psiholog presupune în mod similar anumite elemente esențiale pe care nici o cantitate de bun simț sau experiență generală nu le poate compensa, cu atât mai puțin le poate oferi?

„Psihicul”, frenologul, personajul: a.ra-lyst, mediumul și spiritistul sunt declinate la psihologie la fel de mult ca și chiromantul, cristalul și clarvăzătorul. Oricine se odihnește în acești exploatatori ai slăbiciunii umane trebuie să se aștepte să-și asume consecințele.

г

VгИлТ ȚC ρçγρНρτηην

I 1'',/ P*v -b ^ogy Nu este.

Piere este o noțiune răspândită înțelept că psihologia este un studiu imediat, că se adâncește în misterios, descoperă cele mai lăuntrice secrete ale unui individ, psihologia a fost adesea identificată cu cercetarea psihică. snd spiritualism. A fost adesea presupus! a c >lain telepatia si cther atat de dubioasa phenftnena. Curioșii, cu o dorință de romantism, își vor pune curiozitatea și inticismul în tot ceea ce vine în mână.

Cu atât de mult timp în urmă, se credea că psihologia este știința sufletului. De fapt, cuvintele troni vzhich „± ychologie” înseamnă suflet și știință, este de dorit să descoperim că sufletul nu este un obiect de cunoaștere și, prin urmare, nu poate fi apreciat ca blană. - terminarea subiectului unei științe.

Într-o hipoteză, poate fi, desigur, considerată utilă în scopul explicării anumitor fenomene, și există un număr de psihogiști care, în unele pentru n sau altb r, adoptă mișcarea sufletului, w li ch din punct de vedere al religiei este cu siguranță fundamentală; dar există un avantaj perceptibil în a defini psihologia ca știință a sufletului și a continua să descrie și să explice stările coi. starea de spirit, ca și cum sufletul ar fi dispărut complet din imagine în momentul în care a fost numit.

Singura diferență între cei care definesc psihologia ca știință a sufletului și cei care o consideră știința minții sau a conștiinței este pur și simplu: primii susțin că există o substanță imaterială permanentă, instructibilă, care guvernează „Eu”, care face simțirea, perceperea, gândirea etc.; cei din urmă, deși sunt dispuși să accepte teza conform căreia conștiința sau mintea este imaterială, nu cred că este o substanță permanentă, ci un curent care curge constant, o

impresie mi-a primit modificată de previens:mprecsions, ananged, în piesa de creşterea individului, în cons te ¿atice din ce în ce mai complexe

Definiție.

Din cauza dezacordului real, în care observația obiectivă și experiența generală nu sunt de folos, se consideră că cel mai bine este să definim psihologia ca știința minții sau a conștiinței, deoarece mintea este ceva din care suntem cu toții. conștient. Cu toate acestea, trebuie să se afirme că mir d nu este ca un vas în care să fie puse un numbc.r de lucruri. Este doar un nume pentru fluxul de experiențe conștiente pe care fiecare dintre noi îl are în timpul orelor sale de veghe și chiar în somn, când ia forma viselor.

Compoziția minții.

Dacă cineva ar dori să știe mai departe ce înseamnă minte sau conștiință, doar o lovitură zdrobită de la care își recapătă în cele din urmă simțurile l-ar putea învăța nelegitimitatea întrebării sale. Avem dreptul

totuși, să întrebăm despre ce sunt experiențele noastre conștiente și la o astfel de întrebare putem răspunde pe scurt, referindu-ne la lucrurile pe care le vedem, auzim, gustăm și atingem, la gândurile, amintirile, percepțiile și pidurerile noastre mentale și în cele din urmă, la modul în care le percepem, la sentimentele, emoțiile, sentimentele noastre etc. Acesta este materialul din care este făcută mintea.1 Experiențele noastre mentale sunt foarte complexe, dar pot fi analizate 1 iato procese mai simple și studiat în afară de restul.

Sistemul iervos.

Trebuie să recunoaștem în continuare că lucrând în strânsă operație cu mintea este sistemul nervos, care constă din creier și măduva spinării împreună cu numeroasele conexiuni și anexe. Credința generală în rândul psihologilor este că fiecare experiență mentală merge mână în mână cu un anumit proces din creier. Creierul, care formează cea mai importantă parte a sistemului nervos, constituie cel mai minunat mecanism posibil. În el se află milioane de celule compuse din materie nervoasă și conectate între ele în așa fel încât să transmită mesaje în toate punctele, în conformitate cu natura și condițiile de stimulare a acestor celule.

1 Există o mișcare în curs de desfășurare în această țară pentru a defini psihologia ca acea știință a comportamentului, adică răspunsurile noastre la schimbările din mediu, dar o astfel de viziune care ignoră mintea atât de fără rușine nu este susținută de psihologi cei mai buni. permanent. Din moment ce am făcut dreptate comportamentului în cartea mea recentă, Behaviorism and Psychology, nu este nevoie să discutăm aici prejudiciile acestei tendințe materialiste.

2^

VΓHЛT T'" P^YΓHOTηΓΛτ'

P -operг^^ч л-f ? -rvous Sul logodnic.

1 Serviciile sunt cea mai vitală parte a corpului nostru. În civilizația modernă le-a fost acordată o semnificație 000-cial, totuși nervii se disting în alte tipuri de țesuturi corporale; în л -en de staniu caracteristici remarcabile, sensibilitate, conductivitate și integrare. ' very bit of nerv iu substani este iritabil. Cea mai mică aplicare a unui stimul la V 11 produce unele schimbări în acesta. Această schimbare s-a desfășurat în fcrm unui curent de-a lungul unei căi cu o rată + de între 125 și 250 de metri pe secundă până când ajunge la un centru mai înalt, de obicei în creier, și apoi se produce prin afectarea unui mușchi (să zicem în șuncă în timp ce se scrie) sau o glandă (ca atunci când secreția în glandele salivare este promovată la imaginarea gustului unei lămâi). Prin integrare se înțelege că părțile minuscule ale sistemului nervos, deși inițial mai mult sau mai puțin detașate, devin sudate împreună într-o unitate, lucrând armonios în condiții normale.

Evoluția sistemului nervos.

Sistemul nervos >f omul, cu minunata sa centralizare, a evoluat din forme mai rudimentare, cum le găsim la râme, unde segmentele nu sunt relativ legate între ele. În concluzie, dacă un vierme este în jumătate, fiecare dintre părți va continua să se zvârcească pentru un timp. Evoluția a evoluat în direcția unei centralizări mai mari, ceea ce explică de ce omul este mai civilizat, cu atât sistemul său nervos este mai dlicat și cu atât mai mult am posibilitatea de a deveni dezechilibrat după performanțe mai mult sau mai puțin intense.

pгyрт'т Л r> pC'^QT OTЧ'

turbație, deși în mod natural, de-a lungul veacurilor, a fost construit un mecanism de ajustare extraordinar pentru a contracara astfel de tulburări grave.

Sunt puse în joc nenumărate procese nervoase

V h< niciodată nu gândim, ne imaginăm, simțim sau percepem; dar mi-am spus că nu putem experimenta niciodată nicio stare mentală,

V lether ii este acela al umerașului sau al furiei, al fricii sau al plăcerii fără ca mașinăria nervilor să fie adusă în acțiune. Acest lucru, totuși, nu înseamnă că fiecare proces din sistemul nervos este însoțit de o experiență mentală, pentru că există o acțiune reflexă exemplificată prin clipirea ochiului sau contracția pupilei, ceea ce nu trebuie să fim deloc. conștient de. Nici comportamentul mecanizat, cum ar fi şiretul pantofilor, pe care îl obişnuim, nu reauire cel mai mic ? + .entiiSi din partea noastră.

Domeniile Psihologiei

Toate diviziunile științei trebuie neapărat să fie arbitrate, pentru că eже cu greu știe unde să tragă linia. Cu toate acestea, există cerințe practice asupra sistematizatorului, mai ales când teritoriul devine atât de mare încât nicio persoană nu ar putea acoperi întregul teren chiar și super-f. aliat Trebuie atunci să căutăm secţiunea naturală* nat1 ral în concordanţă cu nevoile ştiinţei în general.

Am văzut ce psihologie tratează despre exponen e sau, pe scurt, despre mintea. Dar mințile diferă între minți normale și minți anormale; și prin urmare avem o psihologie normală și anormală.

2. TQ pcycpoLOGF?

Acolo i" tb- child minó, vvhi«Ji este diferit de mintea adultă și chiar de mintea adolescentului. Mintea crește și, prin urmare, putem adopta metoda genetică pentru a urmări acest progres atât la individ, urmărind etapele de la copilărie până la senilitate, și în cursă, observând schimbările în reacțiile mentale ale omului de la începutul civilizației sau mai devreme, chiar cu mult înainte ca „Adam să se adâncească și Eva să se întindă” până la vremurile noastre de cultură. vorbim deci de p /choiegia genetică referindu-se într-adevăr la metoda de studiu, sau putem despărți (noastra investigație asupra etapelor V. ne-a) și vorbim de psihologia copilului, psihoologia adolescentului etc., în funcție de importanța pe care o acordăm. to a particular 1 stage.

De asemenea, putem pune în contrast mintea animală cu cea a ființelor umane, instituind astfel o diviziune a psihologiei animalelor. O ramură cea mai interesantă a psihologiei este cea numită psihologie colectivă sau de grup, care se ocupă de studiul mafiotelor; rase, națiuni, comunități, clase, secte, organizații, pe scurt orice colecție de ființe umane considerate ca formând un întreg; căci o astfel de unitate posedă semne cu totul diferite de cele ale indivie jais wnicb cuprind grupul. Faptele psihologice referitoare la diferențele de individualism, atunci când sunt aranjate sistematic, ar conduce la ramura psihologiei diferențiale, în timp ce psihologia comparativă în sensul ei strict acoperă o anumită tonie psihologică în toate ramurile variabile, sau compară simplu un fenomen în compartiment. cu cel al altuia – smeli la câini, spunem Jet, cu acela la pisici. Ca și în cazul geneticii

TOPUI rSYCIIOLOGY 25 psic'io' /, vom constata că psihologia comparată este atât o metodă, cât și un domeniu, cea mai amplă fi Id dintre toate.1

În plus, există divizia, din motive academice, numită psihologie experimentală. În realitate, toată psihologia ar trebui să se bazeze pe experiment, dar, deoarece unele cursuri din facultate necesită muncă de laborator, în timp ce altele nu, acest nume și-a câștigat un loc legitim. Psihologia fiziologică este sinonimă cu fiziologia sistemului nervos. Nu trebuie să aibă legătură cu mintea, ci cu creierul și măduva spinării, ale căror mecanisme ne ajută foarte mult să înțelegem operațiunile minții.

Cea mai promițătoare, și cu siguranță cea mai comprehensivă ramură a psihologiei, este domeniul vast al unei psihologii pliate, la care vor fi de-v)date câteva pagini în a doua parte a acestui manual.

Clasificarea experiențelor noastre mentale

Am văzut că psihologia este știința experiențelor mentale, dar care sunt aceste experiențe? În general, ele se împart în două clase, prima ne oferă informații, deși chiar și într-o mică măsură; al doilea se referă la felul în care suntem afectați. ́I adică mai întâi răspunde la întrebarea ce; al doilea se referă la hozv pe care îl simțim. În timp ce ne uităm în jurul nostru, observăm

1 AA Roback: „The Scope and Genesis of Comparative Psy-cbology”, Journal of Philosophy, Psychology and Scientific Methods, 1920, voi. XVII.

2r

V"T^ Adică Γ^'^TΩTHΓν·)

c1 au L)ks; м ray neai ne s™1

V; Considerând imaginea mentală a radiatorului a vreunui triend îndepărtat, putem subține Revoluția Franceză — una dintre aceste e rpern sunt experiențe despre ceva. Dar când suntem fericiți, când suntem speriați sau când suntem angi, deși este adevărat, suntem fericiți pentru ceva speriat de cineva, supărați pe o anumită persoană, Wv poate separa cu ușurință starea de fericire, frică sau furie de obiect. ceea ce provoacă sentimentul și, de regulă, subliniem modul în care suntem apoi afectați, mai degrabă sursa afecțiunii noastre. Prima cia, enees este numită cognitivă; al doilea, afectiv

Senzații.

Sub primul, trebuie să simțim impresii precum culori, tonuri, gusturi, mirosuri, tulpini. experiențe de atingere, căldură și frig „teeling. multe altele. Toate acestea ne calim senzații pentru că posedăm anumite organe de simț prin wl vom obține cunoștințe despre aceste calificări, conform lui James, lumea este „în plină confuzie înfloritoare. ” S-a presupus în trecut că omul are doar cinci simțuri cu posibil un al șaselea simț misterios în plus. Acum cunoaștem seterul. Organele noastre de simț sunt multe și fiecare dintre ele poate fi localizat și demonstrat.

Importanța senzațiilor.

j: g-eat deal se știe despre senzații, în special cd1' despre culoare și ton. În primul rând, este i

Γ ЭPT 'L? ?< PSY HC-т ,OGY prin organele de simţ şi prin intermediul senzaţiilor noastre pe care rasa a fost capabilă să se menţină. O persoană d°af este foarte handicapată în viață. Bhnd sunt evi n mai mult un tr tuna te, dar privează un mimai cainele de simțurile sale ale gustului și al mirosului și nu poate scăpa.

7 Aw of Vision.

Mai multe capitole pot fi prezentate despre faptele viziunii |, despre fo klorul caloriilor, mecanismul ochiului, teoriile viziunii și explicațiile fenomenelor variabile (cum ar fi amestecarea culorilor, imaginile ulterioare, culorile). orbire, adaptare la întuneric, inducerea culorii) și, în sfârșit, aplicațiile la viața de zi cu zi. Abia există în viață un waik în care să nu poată fi aplicate tactele vederii.

Pe scurt, retenția, cea mai interioară rețea care acoperă t' . ochiul, este sensul orf an al vederii. Este compus în principal din organe microscopice minuscule numite, în frumusețea formei lor, rcds și conuri. Conurile nu sunt supuse ca tijele Tijele, care ne permit să vedem variațiile de grade de gri, acoperă zonele exterioare ale retinei, în timp ce conurile din centru mediază culoarea-V don. Există în ochi substanțe fotochimice reale care, conform lui Hering, funcționează în perechi (alb-negru, roșu-verde și galben-albastru) și toate culorile pe care le putem vedea se datorează stimulării acestora; substante in diverse grade.1 Tijele si

1 T Christine Ladd Franklin nu acceptă nici strigătul Helmholtz, nici strigătul He-ing, ci propune o teorie proprie. este un principiu al evoluției.

cel. conuri яге гр Пу terminații nervoase atașate la nervul opb'c care ajung în partea exterioară sau scoarța (cortexul) a creierului.

Omul obișnuit, care nu are nici un pic de psihologie, nu își dă seama ce multe informații pot fi obținute din datele viziunii. De ce vede o bufniță în daik? De ce trebuie să așteptăm з câteva minute într-o cameră întunecată înainte de a distinge obiectele? Culoarea roșie discernió la amurg? D< insectele văd culori? Care a fost ultima dintre culorile primare (roșu, verde, albastru galben) care s-a dezvoltat în coîrsul evoluției? To în ce măsură predomină daltonismul și este ereditar? Acestea sunt doar o fev din scorurile de que; tic ns la care un studiu detaliat al rezultatelor obținute de laboratorul de psihologie ar putea răspunde, dar nu există spațiu aici pentru o expunere elaborată.

/ hpl cationi de Psihologie la Scheme de culoare.

În afară de asta, totuși, psihologia a fost capabilă să adune sute de fapte numai în ceea ce privește culoarea, care sunt de serviciu distinct pentru croitor, m lliner, pictor și decorator, actor, cofetar și brutar, adverhsei. si producatorul. Știm, de exemplu, că verdele armonizează w 11 cu roșu, că albastrul este culoarea complementară a galbenului, că toate culorile, cu excepția negrului, pot fi derivate din diferite combinații ale acestor patru culori, că atunci când ochiul nostru devine obosit din cauza privirii verde vedem rosu, si invers; acel galben ținut unul lângă altul cu albastru va accentua contrastul despre

I)PSIHOLOGIE PULAR -o eHg-es, că un gri transparent plasat peste ao* rúen se va nuanța de roz și așa mai departe. Efectele variatelor culori asupra stărilor noastre de spirit și spiritelor noastre au fost, de asemenea, studiate cu referire la biserică, fabrică, casă, birou și teatru.

TЛr Simțul auzului.

Psihologia tonèsului ne oferă, de asemenea, o mulțime de informații de o valoare deosebită pentru muzicieni. Stumpf, psihologul berlinez, și-a petrecut aproximativ douăzeci de ani din viață investigând fenomenele de ton.

Scala de tonuri (care ne amintește de culoarea p'-ismului), timbrul sau calitatea particulară a tonului a unei note jucate pe diferite instrumente, legătura sunetului cu vibrațiile aerului și, în final, com-p' cated. structura urechii, cu părțile sale exterioare, mijlocii și interioare – un studiu al tuturor acestor faze ale auzului ar putea dezvălui minuni celor neinițiați.

Comparativ puțini oameni știu că avem în urechea internă o membrană care seamănă cu o harpă cu miile mele de fibre minuscule. Aceste fibre, în virtutea lungimii lor diferite și a încărcării diferite, sunt, așa cum cred Helmholtz și adepții săi, adaptate să răspundă individual și apoi, în anumite relații, la frecvențele diferite ale vibrațiilor aerului. Astfel, un foc va detecta valul de 256 de vibrații pe secundă, iar celălalt va acționa ca un rezonator pentru frecvența de 514 vibrații. Vibrațiile vor fi transmise celulelor capilare atașate de fibrele bazilare, așa cum se numesc; Datorită faptului că celulele părului sunt părți ale nervului auditiv, el impulsul va fi transmis de-a lungul acestui nerv până când acesta

\ τTΔT I? y злVTтOI OC

ajunge la creier. Devenim atunci conștienți «.he ton₽

Un preludiu prozaic al acelei arte divine – muzica; dar luați în considerare cum cele mai emoționante acorduri, la urma urmei, sunt analizabile în relații cantitative numite armonie (hirds, quarts fifths etc.).

J 'ио/Z an:" i aste.

În mod similar, tactele legate de gust și de gust, de exemplu, legătura între ele, sunt 1 · Ipf ' în chestiuni culinare, poate mai mult la anumite restaurante și la patronii lor. Moise mame sunt în așteptare. Mirosul neplăcut al uleiului de ricin, care s-a încercat să fie un gust, poate fi înecat prin amestecarea uleiului cu suc de portocale. Că un miros compensează un alt miros este bine cunoscut tuturor gospodinelor indiferent dacă folosesc deodorante sau nu. Dar nu este așa. în general cunoscut faptul că o mulțime de ingrediente din arta toaletei parfumate κ sunt orice altceva decât frăg am. pentru a începe cu ï e* în co·

1 natioi cu alte ingrediente, pot da un miros placut.

Simțul > mirosului este corect să devină un h. el1 simț ca viziunea și auzul. Unii și-au imaginat poate doar jucăuș posibilitatea de a crea o simfonie de mirosuri. În prezent există un atempi făcut pentru a aranja mirosurile într-o scară, asemănătoare cu scara muzicală, dar desigur smeli doi nu. oferă aceleași dovezi ca și culorile sau tonurile. Ceea ce unul detestă în mirosuri, altul poate găsi interesant. De fapt, calitățile diferitelor mirosuri sunt în discuție și clasificarea lui Zwaardemaker a mirosurilor inte ni¿ orc ·. a fost pus în discuție în ultimul timp mai mult decât pe teren

C 'rqcmic Senzaţie

Iată și alte senzații. Foamea și setea sunt mesaje foarte insistente, iar când pereții sf?mach-ului încep să se contracte sau când membrana din fundul gâtului începe să se usuce, senzațiile mai înalte, oricât de bogată ar fi culoarea sau de frumoasă. armonii, încep să scadă în consecvență.

Senzațiile organice sunt cele care se referă la organele interioare, cum ar fi atunci când în teroare experimentăm un sentiment de scufundare sau când avem ocazia să spunem „inima mea era în r ; gură. Aceste senzații sunt difuze și lipsite de calități definite.

Orientaron Sense.

Un sentiment care a ajuns să figureze proeminent la I'ти f Marele Război este cel al orientării. Deși cu mult înainte de 1914, capacitatea noastră de a spune dacă mergem într-o direcție mai degrabă decât în alta, că urcăm cu un lift, să spunem, în loc să coborâm, a fost urmărită la trei organe mici, numite canale semicirculare, dispuse în planuri diferite — abia după testele științifice ale aviatorilor, importanța simțului orientării (deseori împărțit la simțul vestibular și cel ampular) a devenit r ani fest.

Тйп A&ш Simțuri.

Simțul tactil este acum extins pentru a include mult mai mult, astfel încât vorbim de simțurile pielii (s nsatù ns cutanate) care cuprind (a) simțul tactil pr >p ;r. (b) sentimentul durerii, (c) sentimentul cald.

și (d) cea a frigului. În fizică, căldura poate fi privită ca opusul frigului. Din punct de vedere fiziologic, totuși, se știe că aici apar pete pe piele care reacționează la frig și altele care reacționează la căldură. Chiar și expirând suprafața pielii cu creionul tău, vei descoperi că există pete pe dosul mâinilor tale și mai ales pe pleoapă, care se simt mai reci atunci când sunt atinse de alții.

Senzațiile musculare, cum ar fi strângerea și țesuturile, joacă un rol foarte important în a ne permite să apreciem w aghi atunci când ridicăm un corp și să estimem distanța și locația. Mișcarea ochilor are ca rezultat invariabil senzații musculare; iar percepția ta asupra

spațiului depinde în mare parte, dacă nu în mare măsură, de aceste senzații.

Perceptii.

Aceasta ne conduce la examinarea percepțiilor. În viața de adult, rareori experimentăm un lucru atât de simplu ca o senzație. Mai degrabă, percepem obiecte precum case, hârtii, melodii, cuvinte etc. Aceste obiecte au toate semnificația pentru noi și, deși pot fi analizate în calități individuale, percepem obiectele ca fiind unite. Astfel, este eronat să credem că vedem fiecare literă a unui cuvânt înainte de a ști ce înseamnă cuvântul. Descoperirea că percepem un cuvânt lung dintr-o privire este foarte importantă pentru educație, iar fapte ca acesta, împreună cu altele (cum ar fi câte cuvinte pot fi luate în același timp) determină lungimea rândului în ziare și cărți, dimensiunea și forma tipului etc

Veți observa că, deși avem simțuri speciale pentru vederea culorilor, auzul tonurilor,

РДКП Δ ? ρςνσΗητοην

t^e tifino- de zahăr sau sare, avem nc one se e o'""" care ne-ar permite să percepem obiectele. Ochiul blochează semnele pe hârtie, dar mintea noastră este cea care rcad un sens în semne. Urechea aude un sen. (tonuri, dar mintea este cea care apreciază o melodie Tnc sensul pe care o tăiem dintr-un obiect perceput depinde de experiențele noastre anterioare. Figura următoare este mai mult pentru un evreu decât pentru un evreu.

Figuri·, i

Înseamnă chiar тэге pentru membrii anumitor societăți secrete. Pentru un matematician reprezintă două triunghiuri care se intersectează. To navigator va sugera un cc npass. Elevul învăţăturii ezoterice c (abbaia va vedea în acest Simbol unirea principiilor masculine < d iemale, în timp ce un copil probabil va cali tl e figura un sta-.

E posibil ca sălbaticul să audă aceleași melodii pe care le interpretăm în timp ce ascultăm o simfonie Beethoven, dar muzica înseamnă a muri pentru el. Are sensatiens de tonuri sau perii ps numai zgomot, dar nu percepe pana nu di? tu uish o melodie. În mod similar, atunci când ascultăm o parte din muzica ultramodernă a lui Honegger sau: Schõnberg, senzațiile noastre auditive, dacă nu suntem avansați. musici i, sunt doar pe cale de a deveni percepții, dar percepții investite cu sens nu sunt.

V τ" ТЯ PSY ~ЯПТ C

J îl· ' г. σ

Mai mult decât h Dacă disputele din această lume sunt considerate de Jack de opțiune uniformă, în conformitate cu propriile noastre lumini și motivul de la premisa că alții pot foarte bine să pună la îndoială asta. o '· lumini care, tacmg un scut pe c)pp isite V re gata să se întindă unul pe altul morți ca nu puteau ?<jree pe ne culoarea scutului

pur și simplu el luse thè; reluarea de a schimba pozițiile pentru a verifica percepțiile sensibile ale scutului – indică sursa problemelor din aproape toate luptele.

Bineînţeles că ştim că uneori se află în n^uie a percepţiei să înşeli. Exemplul Ime foi din Figura 2 are exact aceeași lungime ca și în Figura?

Figura 2

F'Gure 3

y“t ;n qrS£ apare mai scurt decât în th

S eh (iluziile otice sunt pienti fui, și nayp jitted în multe moduri diferite: în publicitate, în proiectarea de modele pentru haine, în teatru și în decorarea interioară.

H nllucinatiov^.

Există, de asemenea, un astfel de lucru ca inabilitatea persoanelor cu tulburări mintale de a percepe bje< care sunt în deplină vedere pentru toți ceilalți. Un >1 fenomen anormal comun este percepția faptelor care nu sunt prezente. simturile. Su 1 di>

ΓOPTTΛΓ PW^4OT ~GY

ordinele, numite halucinații (negative și pozitive), sunt uzuale/întâlnite în psihopatie ne pitah și în sile de nebuni, dar o persoană hipnotizată poate, de asemenea, din cauza ordinelor hipnotizatorului, să facă și ele să vadă sau să audă unele tl, ngs care îi afectează pe ceilalți. présent do percepe, t ·. invers, el poate percepe obiecte și sunete pe care alt corp le face.

Ima 'es.

Dar trebuie să fie destul de evident că ne putem gândi la calități și obiecte chiar dacă sunt departe de noi. Când închidem ochii, suntem conștienți de lucrurile mele și, mai ales, înainte de a adormi, experimentăm adesea tot felul de imagini mentale. Iese sunt imagini calleé. De regulă, ele sunt copii imperfecte ale senzațiilor și percepțiilor. Din acest material, inventatorul și artistul creator își construiesc producția. Trebuie avut în vedere că V ; poate avea ne-imagini oc ceva ale căror elemente nu le-am experimentat. Chiar și imaginile fabuloane trebuie să semene cu cele deja cunoscute nouă.

v. Ceea ce este și mai important de observat este predominanța unui anumit tip de imagini în fiecare dintre noi. Unii își amintesc lucrurile prin imaginile ochiului, alții prin sunet, încă alții prin felul în care se simte când ating un anumit articol sau prin felul în care se simte să pronunțe un anumit cuvânt. Dacă spun cuvântul „gamă” înainte de un grup de oameni, seme se va gândi doar la culoare, alții vor avea o imagine a mirosului caracteristic al portocalei, în timp ce unul sau doi pot experimenta chiar o urmă a „simțirii” experimentate. i - n. ndling the co rugated peei of the orange.

CE ESTE PTYCIIOLOGT

Scriitorii folosesc o imagine mai mare decât alta. Émile Zola, marele romancier francez, a folosit în mod considerabil imaginile smeli, iar Byron, cred, s-a specializat în imagini sonore.

Semnificația descoperirii lui Galt n a predominanței unui tip de imagine asupra altuia a fost apreciată la maxim. Ortografii buni sunt cu adevărat buni vizualizatori. Ei văd cuvântul înainte de t1 ;m. Un muzician talentat trebuie să aibă un sistem dezvoltat de imagini rupte, la fel cum un pictor trebuie să fie înzestrat cu o mulțime de imagini de culoare și formă.

/. martorul în instanță poate să-și amintească bine culoarea unei anumite haine, dar nu ceea ce sa spus la momentul unui anumit incident. Avocații jurați ar trebui să țină seama de acest fapt.

Memorie și Asociere.

IVJ emory se bazează astfel pe Imagini, dar aceste imagini nu pot fi legate între ele într-un fel. Procesul care efectuează o astfel de conexiune se numește asociere. Imaginile și ideile (o idee fiind doar o imagine completă cu caracteristicile imaginii care se estompează și sensul extras al acesteia rămânând) sunt asimilate cu o muză la un moment dat anterior, o imagine dintr-o idee asociată cu o altă imagine sau idee. Asocierea va fi mult ajutată de repetiție, prospețime, vioiciune și compatibilitate emoțională. Astfel, o glumă spusă la serviciu nu poate fi reținută atât de ușor ca o glumă spusă la o cină.

Primul cercetător al memoriei, Ebbinghaus, are printr-o serie de experimente interesante estabusheci som

- AR PSIHOLOGIE ; 7

rezultate foarte instructive, de exemplu: (i) cu cât este mai mult material de învățat”, cu atât este mai greu de învățat·

(2) primul și ultimii biți ai unui pasaj sunt mai ușor de membru decât mijlocul; (3) teoretic, nimic din ce am uitat vreodată; (4) pentru a învăța ceva, cel mai bine este să distribuiți numărul de repetiții pe mai multe zile, decât să le concentrați, pentru asociațiile i . cei din urmă caz nu au timp să se organizeze;

(3) că cea mai mare parte a ceea ce este învățat superficial este retras într-o perioadă foarte scurtă, poate doar o oră de învățare 3 iter, totuși unele sunt amintite chiar și după patru minute. Cu alte cuvinte, rata uitării este foarte mare la început și apoi crește treptat din ce în ce mai puțin. (Cercetările au arătat că, în memorarea poeziei, este mai bine să repeți întreaga porțiune decât să înveți un vers, apoi altul. Probabil o com-bmație pricepută a ambelor metode, cu accent special pe conjuncturi deosebit de dificile din poezie. , este de recomandat.

Întrebarea dacă memoria poate fi păstrată se poate răspunde spunând că plasticitatea creierului, care este responsabil pentru memoria noastră bună sau slabă, nu poate fi îmbunătățită, dar prin practică și

observare. putem construi un sistem minunat de indicii și sugestii, care servesc pentru a ne oferi rezultate mai bune. Oricum, un adult poate face mai mult cu memoria sa, deși copilul are o memorie mai bună. După cum a spus odată Samuel Johnson, „Arta adevărată a memoriei este cea a acțiunii”. Cu toate acestea, trebuie să admitem că există diferențe vaste în capacitatea de reținere a nervilor, la fel de vveП ca și în viabilitatea căilor cerebrale.

γ.TTA/T,

Afff. :τιοϊν

Afecțiunea trebuie să fie înțeleasă aici în sensul obișnuit al iubirii. Ea exclude toate formele de sentiment, cum ar fi plăcerea, neplăcerea, furia, frica, admirația, dezgustul. Se referă, cu alte cuvinte, la felul în care sunt afectați. Ea cuprinde sentimentele (plăcut și neplăcut), emoțiile, pasiunile, sentimentele, nfc-ods, dispozițiile și temperamentele.

Г'"lings.

Sentimentele sunt în multe cazuri conducătorii acțiunilor voastre. Astfel, putem explica de ce chelnerițele drăguțe sunt angajate mai des decât cele familiare, de ce frumusețea este preferată în zilele de etichetă, de ce un ari neinteligent trăiește într-un palat în timp ce un gemus în știință își câștigă existența etc., etc.

Evr étions

Ilustrații ale emoțiilor sunt frica, angei degust, ura, dragostea și admirația. Sunt tulburări temporare ale corpului și ale minții provocate de un anumit obiect din mediul nostru care acționează într-un mecanism instinctiv.

I nstinctul.

în instinctul este o tendință moștenită de a acționa într-un mod limitat într-o anumită ocazie și este, de obicei, protecția individului sau conservarea rasei, cum ar fi în cazul zborului când îi este frică sau în strângerea pumnul când este furios u- n

r^PTTT>.RP^YCT^LG 3У

instinctul de împerechere în scopul reproducerii speciei. Tendințele instinctive sunt modificabile. De fapt, inteligența unei persoane poate fi determinată în funcție de viteza cu care se desprinde de un impuls activ.

Fisiuni, moduri și sentimente.

Pasiunile sunt emoții intensificate, cum ar fi furia, teroarea, pasiunea sexuală; în timp ce stările de spirit sunt ramurile slabe ale emoțiilor, veselia fiind o bucurie slăbită unde cauza a fost eliminată din conștiință. Sentimentele sunt o combinație de elemente afective de praf în jurul unei idei, de exemplu, patriotism, religie, prietenie. Partea emoțională a unui sentiment este oarecum în suspensie, cu

nucleul intelectual, dobândit ca re-s"lt a tradiției educaționale, dominând-o.

Timp de multe secole, oamenii au fost împărțiți în categorii temperamentale. Hipocrate, cel mai mare dintre medicii greci, credea că o persoană este sangvină, coleric, melancolică sau flegmatică, conform constituției sale, a umorilor sale (inclusiv blocul). Henee numele. Sanguin se referă la bfcc 1, dioleric la bilă, melancolic la bila biade și flegmatic la flegmă. În linii mari, există cele patru tipuri de oameni, persoana care este e· uhusiastă, cea care este iritabilă, depresia d individui 1 avi tipul lent, dar ploding. O persoană temperamentală este de obicei una care este atât sangvină, cât și coleric; și ca urmare a acestei combinații el este obligat să manifeste uneori spasme de melancolie.

COJSIATIQN

Am spus mai devreme că psihicul poate împărțit în două departamente, cel cognitiv, care este asociat în mod vag cu capul și cel afectiv, care este mult mai liber referitor la inimă, ca și cum dezordinea conștientă ar putea locui în inimă, sau ca și cum un sentiment, o emoție sau un sentiment trimis nu ar fi o formă de conștiință.

Acum trebuie să desenăm. atenția adepților noștri către un al treilea departament de psihologie care, în ï ?11 che, eforturile, dorințele, tendințele și cele mai importante ale ah. Corrîpdrtmentul atenției cel mai important deoarece fără atenție nu se poate învăța decât într-un mod extrem de mecanic după repetiții fără număr. Nici măcar nu se poate percepe fără o atenție. Termenul conation a fost adoptat pentru a include toate aceste procese și stări care nu sunt nici cognitive, nici complet afective. Conația se găsește în organismele cele mai inferioare, care se străduiesc în mod natural, fac ceva, precum și la omul civilizat, în care conația ia forma unei atenții active și a voinței.

wm.

Întrebarea dacă conația ca atare este o stare de conștiință, adică dacă în efortul nostru sau în dorință sau în dorință, suntem conștienți de ceva mai mult decât un anumit sentiment de neplăcut și senzații, în special de străinătate, și o idee. a unui sert sau altul — această întrebare nu a fost rezolvată

În timp ce unii psihologi susțin că exercitarea voinței corespunde unei stări mentale cu totul noi, alții, de departe majoritatea, insistă că voința este doar a, am o idee să cedeze alteia. O femeie, de exemplu, atunci când deliberează dacă ar trebui să citească la ok sau să participe la o petrecere de whist, este cuprinsă de două seturi

diferite de idei. Ea decide în cele din urmă să rămână acasă, pentru că unul dintre seturi a devenit mai puternic în detrimentul celuilalt. O persoană cu o voință puternică este așadar de încredere acela care și-a construit un sistem de putere de i leas în conformitate cu dorința sa principală, astfel încât există puține șanse ca alte idei să vină să perturbe acest sistem.

/ Menționați.

Atenția este o înălțire a conștiinței aerisată în același timp către un anumit obiect. Acest obiect are nevoie de putrezire b*3· ceva fizic. Poate constitui foarte bine o idee sau o senzație, ca atunci când încercăm să determinăm înălțimea unui ton. Există trei forme de atenție, cea mai primitivă fiind cea pasivă c ■ involuntară, Secetă de zgomot puternic, culori izbitoare, mirosuri insistente - într-un cuvânt, stimuli intensi, la fel de V Í ca prin noutate, contrast, schimbare și mișcare. . ? Ivertising folosește pe scară largă acești factori. În rm atenția a luat o formă activă sau voluntară. Gândul la consecințe ne face să participăm, dar după ce ne forțăm să participăm, sarcina noastră ne este rătuită. Trecem apoi în stadiul v atenţiei voluntare sau spontane.

y гтг.тл'г Ț" pcvr-țjQT

Г 'Г: W-itÌk

Personalitatea este siim-toialul tuturor tendințelor noastre cognitive, afective și conative. Cei mai mulți oameni sunt înclinați să acorde prea multă atenție manifestărilor externe - personalitate, cum ar fi farmecul, auzul, transportul și prezența. Pe termen lung, însă, invizibilul este cel care contează. În biografie, itv-ul personal este reprezentat, mi se pare, în principal prin trăsături de caracter și temperament. Principiul care guvernează estimările noastre de personalitate pare să fie că, cu cât suntem mai îndepărtați de un individ, cu atât ne preocupăm mai mult de personalitatea sa internă și cu atât mai puțin de calitățile sale externe.

Magnetismul personal este greu de definit. ' în eludează o anumită expresie genială atât a cur n пce, cât și a vocii, poate chiar a gestului. În această privință, vorbirea despre un halou de magnetism care înconjoară fiul norocos, în această privință, nu este nimic scurt. Fiecare persoană amabilă cu o minte inteligentă posedă magnetism personal și, dacă se întâmplă să fie influentă în plus, aceasta calitatea va fi imbunatatita.

În Psihologia caracterului, am înțeles întregul subiect al caracterului și al personalității într-o lungă durată. Cititorul se referă în special la capitolele 9, 20 și 33 în această lucrare.

ri

psYCTT^LOr^

i

Pivc^ogia nu este doar o ştiinţă teoretică. Nu se aplică bine. Fiecare concluzie sau rezultat din psihologia generală are o audiere cu privire la conduita vieții noastre și poate fi folosită în slujba artelor și profesiilor, precum și în comerț și în domeniul industriei.

Fiecare invenție se încadrează în domeniul psihologiei nu numai pentru că necesită o minte pentru ao concepe, ci pentru că servește la satisfacerea unei dorințe, pentru că este concepută pentru a contribui la fericirea umană, la fericire, precum și la stările mintale. . Lucrarea mecanică reală a unei invenții nu este cu siguranță legată de psychol-c 5, dar ideea din spatele ei, cum ar fi dispozitivul de recipient pentru prosoape de hârtie din care este dificil să găsești mai mult de un prosop, sau utilizarea unui robinet dintr-o sală de prânz care nu este ușor de rotit, aparține domeniului psihologiei practice. Inițiatorii acestor dispozitive au avut în vedere necesitatea de a crea o tendință universală de a risipi proprietățile altora.

IJ? ca regulă.

„Nu chingo, dar gândurile noastre despre lucruri ne afectează”, a spus cu adevărat filozoful-sclav Epictet la 2.000 43

4'

j > л YE

cu un an în urmă. Dacă tu a. ? În îndoială, adevărul acestei afirmații întreabă-te cum este că zvonurile vor speli avere sau ruine pentru o preocupare financiară, sau este că atât de puține călătorii se fac în Franța în zile. Este nevoie de o minte științifică pentru a conecta ultima împrejurare cu faptul că superstiția are vinerea drept. ziua ghinionistă a săptămânii.

în penuria acută de cărbune din Stacet, în timpul mandatului defunctului președinte Harding, s-a raportat că noul director executiv a declarat că suferința New England din cauza afacerilor neîncălzite era în mare parte psihologică. Negarea lui a aspersiunii raportate nu înlătură faptul că mai mult de jumătate din mizeria din această lume este o chestiune de psihologie. Dorințele și așteptările noastre au un mare d . ne face nenorocirea și într-o societate în care cineva este predispus să-și etaleze fericirea, ascunzând, în același timp, partea tulbure, dorințele și dorințele celor înșelați sunt susceptibile să se ridice, aducând consecințele obișnuite. dezamăgiri și iluzii.

Fericire în Acasă.

Din păcate, nu există o formă universală pe care să le poată prescrie, care să fie în general acceptată. Fiecare insistă asupra revendicării sale speciale și, deseori, ministrul, medicul sau chiar avocatul care, în mod conștient sau fără să vrea, joacă rolul unui psiholog în ameliorarea suferinței, soluționarea unei dispute domestice etc. Bărbații și mai ales femeile sunt mai buni psihologi ca iubitori decât ca soți și vii. Despre ce este adevărat

relativă uşurinţă de a asigura şi deţine bani este chiar într-o mare°r grad +ru : despre căsătorie. Doar cursanții ar trebui să practice același tip de cc? adaptarea după căsătorie ca înainte, mai puține case vor fi distruse.

Necazuri.

Nu există un panaceu pentru astfel de rele psihologice, deoarece o minte ocupată va găsi mai puțin timp pentru compiami, munca - și în special realizarea unei ambiții des. - va atenua o mare parte din necaz. Nervozitatea la femeie se datorează aproape întotdeauna lenevii, care oferă timp suficient pentru chibzuială. Omule, este cauzat frecvent de surmenaj. Așa cum un bărbat poate avea mai multe interese în viață, în afară de a se ocupa de afacerile lui, la fel o femeie ar trebui să fie capabilă să se agațe de un scop în viață, în care să se ocupe de îndatoririle ei acasă. Sistematizarea muncii ei este ceva pe care fiecare femeie îl stăpânește. Uniese este oarecum o inginer de eficienta, rabdarea ei, precum si timpul ei vor fi taxate si se va realiza putin. Desigur, nu se aplica femeilor din straturile inferioare ale societatii a caror soarta este intr-adevar una grea, pentru ca nu au doar ei, de regulă, trebuie să crească familii numeroase, dar ajutorul pe care îl primesc în munca casnică este neglijabil

II

Să schimbăm oarecum subiectul în oroer pentru a arunca o privire asupra aplicațiilor posibile și reale ale psihologiei.

cu~ gy in t' anous alks a,

г te lie'd separatiy, începând cu Lat c ti n.

F 7 icaţie.

I rere psihologia a révolution'oed practic v '■ île gystem The adjustment oi die de. <s to u y- ils de diferite statui, selecția copiilor brighi r și separarea lor f.of the duller, t >e ac. n nistrarea testelor de inteligență pentru a determina starea m mtală a fiecărui copil, persoana care tratează pmi este un individ și nu doar ca membru al unui cl alocarea unui subiect unui profesor, analiza postului didactic, investigat în administrarea proolei s hool, aranjamentul ■ s hedule- această listă nu este decât o fracţiune din nule Жe inovaţii pe care pryhologia le-a introdus int' ti e ucationai départaient.

Industrie.

În fabrică, psihologia s-a făcut utilă pentru a descoperi pentru ce slujbă este potrivit un bărbat; t' e unelte și echipamente pentru a satisface nevoile c. lucrătorul individual, în eliminarea mijloacelor de mișcare superflue ale sistemelor Taylor și Gilbreth, în acoperirea celor mai potrivite condiții de muncă și pentru a le oferi, în introducerea versiunilor educaționale și speciale în snop sub îndrumarea unui expert. ¿organizarea hop etc., etc.

comerț.

i dvertising a derivat informații neprețuite din

PSIHOLOGIE POPULARĂ

psvcholoffv. Până acum, jocul de reclamă a fost un hit (niss arfair. În prezent are r ic... numărul 1 al unei științe. Se știe exact la ce să se aștepte de la o reclamă de o pagină întreagă în comparație cu una sau două jumătate de pagină, sau cum se estimează vanitatea unei reclame care apare în partea de sus sau la fundul unei pagini, pe partea dreaptă sau pe partea stângă, în interiorul publicației sau pe coperta exterioară.

Vânzătorul este constant/ Consultarea așa-zișilor ghiduri psihologice pentru vocația sa. Multe dintre sugestiile pe care le vede și le practică sunt suficient de psihologice, dar extrem de imorale, în sensul că îi permit să exploateze slăbiciunile potențialilor săi cumpărători în avantajul său.

O problemă care se află la granița dintre com-e și drept se concentrează în jurul posibilei încălcări a mărcilor comerciale bine stabilite. Rezultatele experimentelor privind recunoașterea pot fi aplicate în procese împotriva judecătorilor și juriului sunt într-o dilemă.

eu aw.

Acest lucru ne aduce în domeniul dreptului, unde psihologia r-''” ar fi de mare ajutor dacă ar fi permis doar acce Sarcina avocatului este să se ocupe de natura umană. Trebuie să învăț ceva despre caracterul clientului său, el trebuie să fie capabil să-și „dimensioneze” martorii și să-și adapteze arta de a-și interoga în concordanță cu diferitele tipuri de martori. El ar trebui să ia în considerare diferențele de interpretare între mintea unui juriu și cea a unui judecător.

P yhologia a încurajat investigațiile în domeniul evaluării mărturiei, iar rezultatele au

рт>\CTICль PS^CHGTGGV bpen e-^-oneners chiar și pentru el investitori. Depistarea criminalității prin mijloacele metodelor psihologice, precum și posibilitatea de a dezvălui o minciună, sunt subiecte care au fost tratate în tehnica de aboratorie psihologică a acestor experimente până acum nu este perfecționată în măsura în care constatările sau psihologul pot fi adoptate de mașina legală, dar viitorul pare promițător.

21 Medicină.

Medicina și psihologia devin din ce în ce mai strâns legate. Vindecarea băiatului necesită anumite cunoștințe despre minte. Medicul întâlnește tot felul de pacienți în practica sa. H obligat să-și interpreteze afecțiunile și trebuie să știe să facă față gusturilor și antipatiilor lor speciale. Astfel, un pacient poate avea o afecțiune intensă față de administrarea medicamentelor sau față de îndeplinirea altor instrucțiuni care ar putea fi benefice pentru el. Adesea este nevoie de

o ingeniozitate considerabilă din partea mecanicului ca rr an pentru a-și asigura sfârșitul.

Rolul psihoterapiei, sau vindecarea bolilor, atât mentale, cât și fizice, prin intermediul mi-urilor psihologice, devine din ce în ce mai evident de la o zi la alta: ascensiunea psihanaziei și renașterea pe o scară mare de sugestie, medicina devine din ce în ce mai confidențială pentru tratamentul tulburărilor organice, cum ar fi apendicita, pneumonia și altele asemenea. Întrebările care urmează acestui sondaj vor aborda mai mult câteva dintre punctele abia menționate în această secțiune

r FOPTTT \P sau"»-

4

S ocwl J/ïZ

Pentru asistentul social psihologia este indisj erap'Je. Relația dintre slăbiciune și criminalitate nu este, probabil, atât de strânsă pe cât se presupunea în unele studii. Suntem bine conștienți că desperados sunt adesea ingenios de inteligenți, dar este adevărat că un procent mare de prostituate, necăsătorite . mamele și infanti-chi-urile sunt de ordin scăzut al inteligenței.

Anchetatorii instituționali își desfășoară în prezent anchetele într-un mod mai metodic decât înainte, făcând un studiu amănunțit al cazului lor. Dacă legiuitorii vor ajunge în sfârșit să realizeze necesitatea absolută a sterilizării celor inapți psihic și fizic, aceasta se va datora în mare măsură eforturilor psihologilor în conjunc-t mi cu eugeniștii și asistenții sociali.

Psihologia în război.

Psihologia și-a dovedit din plin puterea în timpul Marelui Război, când 1.800.000 de soldați au fost examinați prin teste mentale și un număr mare de tnen y. ire recomandat ca unitate pentru serviciul combatant din cauza mentalitatii lor slabe. Alții au fost, din nou, invitați pentru promovare și pentru o muncă de specialitate de specialitate. Comitetul de personal al diviziei psihologice a fost angajat în muncă de organizare. Stili o и * comitetele au avut grijă de soldații jurați de reeducare, soluționarea problemelor apărute în aviația și camuflajul cu armele de arme și camuflarea Cum să тaкe apeluri eficiente către public a fost un alt important!·. parte din datoria psihologului.

11 este moezabilă cu busola unei schițe scurte

5O PRACTIC 4L PSYŒQT 0.>л c'7en to e^”me ate itu ma tiy servicii care die sciego of my h is rene ered to tne we ria. -office it to s t1 it Consulting psy. Ho'ogists sunt în +el acum şi companii de telefonie, fabrici industriale, raih aya 1 companii de nave cu aburi au fost mâmg const im noi cf sfatul lor.

Să fie pointe! dezvăluie, totuși, că nu toți cei care se consideră psiholog sunt într-adevăr unul prin pregătire sau experiență. Recunoașterea în rândul colegilor săi, ca în cazul medicului sau al

avocatului, ar trebui să fie ghidul și criteriul nostru în stabilirea statutului său. Avertismentul împotriva șarlatanilor care se autointitulează „cei mai buni oameni de știință”, „minți stăpâne” și își dau alte astfel de epitete exaltate nu poate fi repetat prea des; pentru că majoritatea oamenilor sunt atât neinformați, cât și creduli, mai ales în fața reclamelor fulgerătoare.

IV

UNA M-am pus ÎNTREBĂRI ÎN PSIHOLOGIE

ï

(Răspuns în paginile anterioare)

t Care este noțiunea comună despre psihologie? p· 19.

2. Care este derivația cuvântului psihologie? p 19·

3 De ce psihologia nu poate fi definită ca știință a sufletului? p. 19.

« Definiți psihologia. p. 20.

5 VCe se înțelege prin minte? p. 20.

6 V Tiat este relația dintre sistemul nervos și

n nd ? p. 21.

7 V, din ce este alcătuit sistemul nervos? p. 21

și 22.

8 Care sunt caracteristicile unui nerv? p. 22.

o. Ce se înțelege prin iritabilitate? p. 22.

10 „Din cât se transmite un curent nervos? p. 22.

il. Care este viteza cu care se deplasează? p. 22.

51

¿ ' (Ύ'Σ ПРЕДОК-'

12. Ce am vrut să spun b) integra- i ? p 22.

i' În ce vai îmi diferă sistemul nervos al omului de acea >л an ea flBvorm? p. 22.

11. λ nv este civilizat таг- ноге supus la nervos

ci sorders decât creaturile primitive y 22

12. Pălărie în V. este ■ acolo pentru a contracara această tendinţă? p 23

W Arată cum evoluția a luat o mână c modelarea sistemului nervos, p. 23

i~ C m noi vreodată h · ea experienţă mentală care . rt însoțită de un proces nervos? p 23

18 V lat se înțelege prin acțiune reflexă? p. 23

ip. Este comportamentul mcchanizat aceomp^niec· prin . știință? p. 23.

20 b me mai multe acte pur obișnuite. p. 23.

2t. \ 'Hv ar trebui să împărțim o știință în câmpul c ramuri? p. 23.

2° Care sunt diferitele diviziuni ale psihologului

P 23.

22 Ce este metoda genetică? p. 24

2'. Ce se înțelege prin psihologie de grup? p. .24

22 Care este cel mai cuprinzător domeniu al psv-c' ologv și de ce? p. 25

r^pTȚT AJ> rS^-,TTOLOrY

26. Ce două clase generale de experiență mentală există? p. 25.

2*7 Vv la sunt senzatii? p. 26.

JJ. „Nu este importanța senzațiilor pentru cursă? p. 27.

20. Zăpada h)w utilă este să cunoască tactele despre s msation. pp. 27 și 28.

30. 1\ ne so.ne fapte importante în legătură cu sensul cf smeli, p. 30.

3т. Care este sentimentul orientării? p. 31.

32. La ce folosesc senzațiile musculare? p. 32.

3?. Avem vreodată senzații ca adulți? p· 32.

3 t. v /care este diferența dintre o senzație și o percepție? p. 32.

pc. Care sunt unele dintre faptele despre percepție care sunt importante pentru educație? p. 32.

Ilustrați modul în care o percepție înseamnă lucruri diferite pentru un pecpie diferit. p. 33.

37. Ce sunt iluziile optice? p. 34.

38. Cum se pot folosi iluziile d to good a ivanta^

P· 34·

30. L efine halucinație, p. 34.

54   Hτ'κη|τ'P εττνεττπκυς

4η. A.re halucinații apariții normale ·''*

4T Definiți imaginea, p. 35.

4°. Ne putem imagina un mit pe care nu l-am avut niciodată

experimentat chiar și în părțile sau elementele sale? p. 35 4'*. Semănați importanța cunoașterii abc ut tfi ex-

existenţa unor tipuri prea m ■ ant de imagini. p. 3

44.   cum se poate spune experimental tipul de

imaginea pe care o folosește o persoană? p. 35.

45.   W'iat t; pe de imagini a fost inore foarte dezvoltat.

operați în Zola decât la majoritatea bărbaților? p. 36

46.   Cine a fost responsabil f >r descoperirea

diferă mt tipuri de imagini? p 36.

47   2 W1 la tipul de imagini este necesar pentru a

e :cel m ortografie? p. 36.

b Ce tip este predominant la muzician? p 36.

40 ?^doar faptele tipurilor de imagini pentru a mărturii în instanță. p. 36.

49.   Care este baza memoriei p 36.

50.   Defini . idee. p. 36.

51.   ^tate principiul asocierii mentale, p. 36.

52.   Care sunt pisica principalele ajutoare ale asocierii mentale?

p. 36.

5"*. \ cum este primul experimentator în memorie? i 36.

5 Ce rezultate interesante ar trebui să obțină experimentele sale? p. 37.

55.   Se uită vreodată ceva complet? p. 37.

56. În învățarea poeziei, ai reține-o mai întâi

un vers, apoi altul, sau repetă toată selecția până știi? p. 37.

cv Ce este responsabil pentru memoria bună sau proastă? p. 37.

58. C n memoria să fie antrenată? p. 37.

59. Are un copil sau un adult o memorie mai bună? p. 37.

Co. Care dintre cei doi poate realiza mai mult cu memoria lui? p. 37.

61. Faima tot ceea ce ar putea fi inclus sub cuvântul „fecție”. p. 38.

6° V. care sunt sentimentele? p. 38.

63. Definiți emoția, p. 38.

61. Dați mai multe exemple de emoții, p. 38.

6 c. Definiți și ilustrați instinctul. op. 38 și 39

6' Care este relația dintre instinct și inteligență? p. 39.

ç6 ONT HU'iDRF^ QUF2TTON^

6*7 Defìn-3 pas n, dând exemplu&. µ. ,·.

68. Distinge între o stare de spirit md ai eniotion.

P 39-

69. Care sunt sentimentele? µ. 39-

yn. Care este clasificarea temperamentelor lui Hipocrate? p. 39.

71. Cum a ajuns la clasificarea sa? p. 39.

7?. Ce înseamnă o persoană temperamentală? P- 39·

7° Este corect să referim afecţiunea la inimă' p 4c

74. Sub ce denumire trebuie incluse forţele, eforturile, tendinţele şi dorinţele organismului? p. 40.

7“ Care este importanța atenției? jz >

76 La ce a fost redusă voința de mulți psihologi? p. 40.

y*7 În această lumină, cum reprezentăm persoana cu o voință puternică? p. 40.

78. Definiți atenția, p. 41.

79. Distingeți între activ, pasiv și spor

atenție tanată, p. 41.

80 Ce se înțelege prin personalitate? p. 42.

81. Ar trebui să acordăm mai multă atenție aspectelor interioare sau exterioare ale personalității? ρ 42.

8' Există într-adevăr magnetismul personal? p. 42.

8'·. Despre care oameni se poate spune că posedă magnet personal»!? p. 42.

84. Care dintre faptele psihologiei teoretice sunt cele mai remarcabile pentru tine?

8”. Care este relația dintre psihologia teoretică și cea aplicată? p. 43.

36. Ilustrați pălăria de observație, nu sunt lucruri, ci curățați gândurile despre lucrurile care ne afectează. P· 43·

F*7 Cum afectează psihologia fericirea cuiva? P 44-

F ° \ at este adesea la rădăcina nervozității la V bărbați? p. 45.

81. Ce provoacă frecvent nervozitate în afaceri-r n? p. 45·

90. În astfel de cazuri, ce medicament ar trebui prescris? P 45·

oт. În ce fel a exercitat psihologia o influență asupra educației? p. 46.

02. Psihologia a fost de vreun folos industriei? P 46.

5° 0>tE Hτ'λττλBΓΌ ς— c-tone

93. Ce poate învăța agentul de publicitate din psihologie? pp. 46 și 47.

o* 1 ')w poate psihologia ajuta vânzătorul? p. 47

95. Ts it possible to settle th: igh psv^hologicai

înseamnă întrebarea despre violarea mărcilor comerciale în cazuri particulare? p. 47.

96. Cutiine aplicarea generală a psihologiei la

domeniul dreptului. p. 48.

97. Descrieţi relaţia dintre psihologie şi

medicina, p. 48.

o° V iat este meanl prin psihoterapie ? p. 48

99. Îmblanzează beneficiile derivate de la psiholog în domeniul asistenței sociale. p. 49.

100. Arată în ce fel au fost psihologii<

Ajutor material acordat Armatei S.U.A. în ultimul război. p. 49.

, pnnȚjLAp pSy-HOȚ QCY r?

EXERCIȚII ȘI PROBLEME

1. Când regretatul preşedinte Wilson a declarat că el

Liad a one-track mind, doar ce a vrut să spună cu asta psihologic?

2. C aticizați următoarele expresii dintr-un psiho-

Unghiul vogic care indică în mod specific ce este incorect și de ce.

(a) A încordat fiecare nerv pentru a-și atinge obiectivul.

(b) La vârsta de zece ani, mintea mică a lui Macaulay nu se putea confrunta cu o astfel de problemă.

(Ci Psihologia modului în care vremea acționează în mod iacil este ceva ce nu pot înțelege.

(d) Din cauza expunerii, ea și-a pierdut orice simț al sentimentelor.

(e) Asta mi-a scăpat cu totul din minte zilele trecute.

?. Care este diferența dintre o piesă psihologică sau un roman psihologic și unul care nu este numit așa?

4. Concentrează-te pe (a) sunetul cuvântului „dacă” «md (b) pe literele aceluiași cuvânt. Observați cât de strâns sună sau arată cuvântul în condiții de arbore. Explicați cauza.

f. Maкe o notă a fiecărei premoniții care devine realitate în decurs de câteva săptămâni. Studiați împrejurările și raportați fiecare caz. Ce rol joacă coincidența în eveniment? Ce sugestie de parte?

λτ

TWVNTV-FIVE SUFPLLMr'TTArvr POZIȚII ȘI RĂSPUNSURI

ιοί V u este un laborator psihologic?

Răspuns. Este un loc în care experin n ere :onducted pe om şi aninli S' j et? De obicei, aceste experimente sunt purtate de studenți unul peste altul. Cele mai multe oi t rosi It is that are to be found in textbooka oi ps chology to-day hâve beer derived groi such exp riments. Primul leboratoriu fondat de Wilhelm Wundt la Leipzig 1879. G. Stanley Hall

(întârziat 11 sident ж Clark University) a înfiinţat prima poveste din această ţară la Johns Jftpkîns în th< e? anii '80. În prezent există Koout sute de laboratoare de acest fel în Statele Unite şi Canada, cel mai mare IW ig de la Universitatea din Michigan, din Harvard, Columbia, de la Universitatea din Wisconsin şi de la Universitatea din Wisconsin.

102. Care este relaţia dintre cercetarea psiho1 ■· r şi p 'fică?

Răspuns. Cercetarea psihologică nu este cu adevărat o ramură a psihologiei, deoarece ştiinţa IaЯг se ocupă de fenomene care sunt naturale 60

Pqpttt   пpy f,

e'тeп t lough rhey maj, în unele cazuri, be r " · r rmal. Ihc presupusele apariţii în cercetarea psihică par a fi inexplicabile cu privire la orice principii cunoscute acum de ştiinţă, uneori chiar c ncontradicându-le. Cel mult, psihologul Vv .11. ar putea să se întâmple lucruri care sunt în prezent inaccesibile pentru înţelegerea ex-p'anatpry şi că aceste cazuri ar putea fi investigate, dar atât de multe fraude au fost folosite în legătură cu aceste fenomene şi atât de puţine. au fost rezultatele după o investigaţie amănunţită că majoritatea psihologilor ar fi o pierdere de timp să se complacă ei înşişi la astfel de inchini.

Societatea pentru Cercetare Psihică, atât în Anglia, cât şi în această ţară, a avut mai mulţi psihologi distinşi printre membrii săi, în special James şi McDougall, dar profesia psihologică în ansamblu nu este în simpatie cu munca acestei Societăţi.

icy js ţpere orice bază pentru telepatie'

Răspuns. Cele mai multe dintre aşa-numitele apariţii telepathie pot fi explicate pur şi simplu pe baza loincidenţei. Ne gândim să înregistrăm evenimentele pozitive, dar nu şi cele negative. Numai că atât de mulţi oameni ar dori să crească în posibilitatea de a călători în gând. Experimentele de la Universitatea Harvard şi la Universitatea Stanford nu au dat până acum niciun rezultat pozitiv.

6? STTPPLrME>TTĂRY OUATIONS

Cazurile de citire mmd s-au dovedit adeseori a fi nimic mai mult decât abil castrare dem a citirii musculare. Principiul din spatele unei astfel de lecturi musculare este că întotdeauna, gândul şi orice emoţie duc la o particule de comportament din partea persoanei care experimentează gândul sau emoţia. În psihologie, acest principiu a fost denumit doctrina ideo-motorie. Dacă ne gândim la si-y, de exemplu, capul nostru va fi oarecum ridicat. Dacă ne gândim la o uşă în dreapta noastră, capul nostru se va mişca aproape insensibil în acea direcţie.

Îmi amintesc foarte bine de demonstraţii ">ns făcute de profesul cititor de minţi, Konradi I eitner, la Harvard Psychological Labor-a+ory de câţiva ani. Să spun că nu am fost uimit de performanţa lui ar fi m-corect. , dar ar fi la fel de greşit să ignorăm faptul că demonstrantul nu a avut niciodată succes cu mine, susţinând că

gândurile mele s-au amestecat cu ale lui, și sugerând pe ture că nu mă joc cu g; eu conform instrucțiunilor, care insinuează. nu era adevărat.

Este impresia mea că mușchii mei, unde w: ist a fost ferm prins, dici nu dezvăluie mt ^motive) gândit? sc cu uşurinţă ca m cazul oamenilor cther. Cu toate acestea, Leitner a fost supus unor teste în care incipientul V pierde gândurile urmau să fie ghicit nu a avut contact vis-ib1e cu mintea citită și Bas.

.PSIHOLOGIA POPULAG 63 a. chiar să precedă subiectul, care trebuia să-și controleze însăși respirația. Am o leagă neclară doar a rezultatelor în aceste condiții, dar nu au fost suficiente pentru a mă convinge că am avut în fața noastră un caz de bună-credință de n ind-lectura, deși voi recunoaște că o persoană obișnuită nu ar putea face aproape atat de bine. Dar trebuie să luăm în considerare efectele unei practici îndelungate.

/ nici un alt „cititor de minte”, care și-a dedicat abilitatea spectacolelor de teatru, nu ar putea fi indus să-și demonstreze puterile la Laboratorul de Psihologie de la Harvard; și din declarația sa din dressingul unei anumite case de vodevil, am dedus că nu pretindea să fie un cititor de minți în sensul strict al cuvântului.

După ce mi s-a spus că și-a permis testarea într-un oraș din Maryland, i-am scris directorului laboratorului șef de psihologie din acel district și am primit un răspuns care ar tinde să-l pună pe interpret în lumina unui ingenios. jongler.

Cunoștințele noastre de fiziologie și psihologie nu ne vor permite să credem că un gând poate călători sau, într-adevăr, că orice exoeriență mentală poate fi transferată fără n diul simțurilor.

Pe de altă parte, dacă presupunem că fiecare gând sau sentiment, pe scurt fiecare stare mentală, are loc simultan cu un

Γτττ,ρτ * T?γ

vib la: n în somi art of th·

cel . s pj ysical au iterpart uf the thou ,h s-ar putea spune că își face drum de la un individ la altul; dar, în acest caz, ar trebui să postulăm o stație de trimitere și recepție în organismul uman, un aparat de întreținere, care ar fi fost stabilit prin intermediul unor deus ex machina. O astfel de explicație ar putea fi adecvată faptelor. bine stabiliti 1 bui. sin e dencea este încă lipsită de aï tc tc manifestările telepathie de autenticitate, pare a fi matur să speculeze cu privire la natura lor.

Este curios în acest sens că 1; Neurologul rus, Vladimir von Bekhteue, care a fost unul dintre oamenii de știință de frunte din generația înaltă și s-au hotărât înclinații: într-o direcție materialistă (a fost fondatorul școlii de reflexologie din Rusia), se spune că a efectuat investigații pentru a confirma adevărul telepatiei și să fi oferit o experiență. a mecanismului de-a lungul liniilor menționate mai sus, adică în ternas de vibrații electrice

Întrucât s-au menținut anumite aspecte că Freud este înclinat să creadă în telepatie, se poate sublinia că, în ciuda titlului articolului său „Vise și ele pathie,”1 celebrul psihanalist doei nu»

1 Collzcted Pafers, voi. iv.

®mmit-ul asupra subiectului, iar aceste wuo pot citi printre rânduri vor câștiga impresia că atitudinea lui față de telepatie este una de toleranță, și nu mai mult.

104. Nu există adevăr în magnetismul animal?

λ răspuns. Încă din zilele lui Bernheim, liderul Școlii din Nancy, s-a convenit destul de bine că hipnotismul nu este nimic misterios și că nu există nicio posibilitate: o forță fizică care emană de la hipnotizator către subiect. N-am arătat foarte concludent că hipnotismul a fost în totalitate o chestiune de sugestie; și ori de câte ori simțurile subiectului sunt închise unei astfel de sugestii, influența hipnotizatorului este nulă.

il·. Care este atitudinea psihologiei actuale față de Coué?

Răspuns. Ceea ce a făcut Coue a fost doar să atragă atenția lumii, printr-o publicitate bine organizată, asupra eficacității sugestiei — ceva ce a învățat de la conducătorii Școlii Nancy, Liébault și Bernheim și Lévy.

Oricât de bună ar putea duce metoda lui Coué, nu trebuie să ținem cont de faptul că, la fel ca în cazul atâtor oameni-minune dinaintea lui, succesul său ajunge la muzeul curiozităților istorice, cum ar fi evoluția hipnotismului. Coué daims. că metoda lui nu este cea

sanie ca hjpnotism. dar Bernheim, care a știut infinit mai multe despre subiect, a dovedit dincolo de umbra unei îndoieli că nu există nicio diferență calitativă între sugestie și hipnotism, că lattei este doar o integrare a primei.

11 în măsura în care prestigiul lui Coué poate fi de folos celor care suferă, aducându-le noi speranțe, trebuie să transmitem cele mai cordiale salutări omului care a difuzat doctrinele Beinheim în întreaga lume, dar când caută să suplimenteze evanghelia practică. Legenda teoretică pe care imaginația fiind mai cântărită decât voința în om o poate supune cu ușurință, psihologul poate ajuta să-și aducă naivitatea noului profet, dacă o astfel de afirmație trădează o nemiliaritate fericită cu știința mentală contemporană.

Imaginația, desigur, este un factor puternic în producerea celei mai extatice stări de fericire, precum și a celei mai abjecte mizerie, dar imaginile și ideile responsabile pentru atitudinea mentală provocată de mupf sunt induse de o adevărată și nu un st mulus simulat, deoarece un

fel de formulă trebuie nat-u' aliat să fie fc r chiar şi cel mai puţin educat persoană din ziua de azi. Astfel, constatăm că oamenii noștri de zi cu zi — „colimiștii” — nu au exagerat în parodiile lor și nu au depășit cele mai importante puncte ale metodei lui Coué. Cou| nu pare să crezi cu majoritatea psy

POPVT. AP. PSYCHOI OGY f

тпб

TO'7.

IOQ.

c1 ?'ogisti ca ceea ce noi cali voind este o !y tí ; procesul de transformare a unei idei vii într-o anumită acțiune sau tendință de a acționa, în timp ce alte idei, care ar fi fost dominante cu doar un minut înainte, funcționează atât de slab încât persoana despre care se spune că face voința nu este de fapt conștientă de ele. .

V^bat este sensul psihanalizei?

A.răspunde. Psihanaliza constă în analiza unui presupus factor ascuns prin intermediul unei serii de întrebări din cele mai adânci adâncimi ale minții unei persoane. Întrebările par a fi relevante, dar, potrivit psihanaliştilor, ele pot fi puse pentru a obţine unele informaţii foarte importante, în special în tratarea problemelor mentale.

Vr^o a fost fondatorul acestei metode?

\nrăspunde. Sigmund Freud, un medic evreu din Viena, care a scos în evidență semnificația vieții noastre subconștiente.

Care este viziunea lui Freud despre inconștient?

Răspuns. Nicio stare de conștient nu este absolut pierdută, dacă acceptăm principiul lui Freud. În psihologia modernă s-a observat mult timp că rr re încercăm să suprimăm o idee ch^ mai mult în-s stent ea crește. Acest lucru este valabil atât pentru societate, cât și pentru individ, așa cum istoria a dovedit din plin. Că suprimăm sau avem r tendință

C°> ^ттррт глл?жт

a suprima neplăcutul ha. nu s-a cunoscut atât de generali}. Acum că suntem u pitoresc* l V, itfi the fa .t, pare să quitq hat irai dar 1 aici w este un moment în care nu era atât de evident.

IOQ. VTiat Freud consideră că este cauza hys ù ria şi a altor asemenea menta şi aervaus di < ■' lers?

? răspuns. Isteria, după părerile lui Freud, își are originea în suprimarea unui complex—un șoc emoțional, de exemplu, sexualitatea joacă un rol preéminent în lumea noastră, de fapt, fi om ariy copilărie, și ca așa. problemele sexuale sunt introduse într-o astfel de fi: rețeaua convenției, ne putem imagina cât de des ar exista o

ocazie ca anumite state conștiente să >ur r' -presiune. Reprimarea va avea loc. Incidentul va fi uitat. Emoționalul sh ch se va termina; dar pe ruinele complexului T suprimat, se observă un syn ot patologic V. ili a devei op.

nu Cum procedează psiToanalistii la hj steria?

Răspuns. Tratamentul constă în delimitarea acestui complex care este responsabil de aberație prin metoda psihoanalitică. Se pretinde că, de îndată ce pacientul este conștient de sursa bolii, el sau Яе este auto .d.

POPT'\AP

O

iiτ. V7 ce este subconștientul?

Ai răspuns. S-au scris multe prostii asupra subconștientului și s-au spus mult mai multe despre asta în prelegerile publice ale oamenilor care stăpânesc la periferia psihologiei. Termenul a fost folosit de mulți ani fără o conotație precisă. Münsterberg, în cartea sa, Psihoterapie. urterei următoarele cuvinte: „Povestea subconscientului ma τ fie tord în trei cuvinte, „Nu există”. ” Era credința lui că, atunci când nu suntem conștienți de nimic, nu avem nicio minte; că v. trucuri uriașe ale minții, cum ar fi calculul fulger, rezolvarea de puzzle-uri în timp ce suntem angajați în alte lucrări, scrierea automată, etc., etc., pot fi explicate prin presupunerea că numai procesele nervoase sunt la lucru, άτ că procesul mental de a deveni conștient de soluție funcționează numai în momentul în care ne gândim la soluție. Ceva s-a întâmplat, fără îndoială, dar numai în creier, nu mental.

Morton Prince, principalul psihopagist din această țară, susține din partea ertr*.r că este posibil să avem o anumită conștiință vagă a lucrurilor de care nu suntem conștienți. El aduce multe fapte din propria sa practică pentru a arăta că un individ poate face în același timp două lucruri diferite, dintre care al doilea necesită gândire. Ilustrații ale acestora le vom găsi în întrebările ulterioare. El

propune să cali su boom логг „co-c^n-scious” pentru că se pare că ar fi r® diferite procese care se desfășoară în același timp, la fel ca și cum ar lua o salogie foarte brută. au fost piese duble în ·'? minte.

Nu există un subconștient subiectiv sau obiectiv; numai cei mai ignoranți în ps chologie s-ar referi la sucii împărțiri.

II2. Care este viziunea lui Freud asupra subconștientului și a lucrătorilor acestuia în cazuri anormale?

Răspuns. Concepţia lui Freud despre mecanismul inconştient l-a condus la convingerea că L anormal; nu smething , oriign și ezoteric, ci doar o stare schimbată a t! starea normală. Anormalul într-o persoană este la fel de mult iiiim _elf ca și normalul ï'e smucitură particulară,

ticul. obsesia și simptomele „cu excepția altora” sunt doar expresia unei stări anterioare de conștientizare care și-a găsit calea blocată și, în consecință, a trebuit să-și facă apariția sub altă formă. Fiecare idee folosită în cel mai larg sens, astfel încât să includă toate stările de conștiință — trebuie să găsească un o atlet. И nu poate intra în opfen, datorită convenției, dispoziției ereditare, tradiției, educației particulare a individului, circumstanțele care înconjoară o situație dată, și ce nu, este obligat să ia un sens giratoriu și în final.

se manifestă într-o formă simbolică. Tl este n mifestare poate fi fie mai ob, .ction-a' le decât starea iniţială pe care o reprezintă, ca în cazul tulburărilor psihice şi nervoase, fie poate constitui un rafinament asupra ideii reprimate, ca în vise. și duh.

113. AVCe se înțelege prin personalitate dublă sau multiplă?

Răspuns. Atunci când un anumit sistem de experiențe din cauza unui șoc fizic sau emoțional se desprinde de restul și formează o unitate pentru el însuși cu dorințe, acțiuni și voință, se spune că persoana care suferă de o astfel de disociere fi o dublă persi malitate. Dacă ar trebui să existe trei sau patru seturi distincte de experiențe, avem ac se de personalitate multiplă. Cea mai bună descriere a personalității multiple din documente se găsește în The Disociation of a Personality a Dr. Morton Prince, al cărui material a fost furnizat de pacientul în cauză.

1:4. Ce este scrierea automată?

Răspuns. Majoritatea dintre noi experimentăm automatism de un fel sau altul. De exemplu, în timp ce ascultăm o prelegere, s-ar putea să ne desenăm pe o bucată de hârtie fără să știm despre actul nostru. Scrierea automată implică însă capacitatea de a scrie două litere diferite în același timp. Fenomenul obișnuit al scrierii automate apare în persoană

STJPPT ΠΤΜΤ *ργ (^rcτiΓ^ care, în timp ce este angajat într-o conversație care necesită multă concentrare, sunt capabil să scriu inteligent sau să ai* Bntirel ·? subiect diferit.

Asemenea persoane sunt, desigur, anormale, e?.-inhibând semnele unei diviziuni de personalitate, iar unele persoane nu sunt expuse de oameni fără scrupule, care toți sunt medii. Cercetarea psihică necesită mult interes pentru scriitorii automati. Scrisul automat poate fi dobândit, dar este o aptitudine destul de periculoasă de cultivat.

În ce fel este utilă psihologia anormală 1 psihologia geneShl?

Răspuns. Ea scoate la lumină faptul că majoritatea, nu toate, dintre ibnorrfclități sunt doar exagerări ale minții ormai. În continuare, sau prin studiul unei astfel de exagerări și prin izolarea unui anumit

fapt, putem adăuga la cunoștințele noastre cu privire la viața obișnuită, obișnuită.

înseamnă amnezie?

\nrăspunde. Amnezia este o pierdere a memoriei, de obicei, la un accident. Oamenii care sunt afectați în acest fel falsifică* cine sunt. Uneori, ca în cazul lui 1; Rev. Har, ei chiar trebuie să învețe lucruri din nou. Acest caz este raportat foarte pe deplin într-o carte numită Personalitate multiplă de Sidis și Goodhs rt.

ιγ“ G n lemembtr lucruri care se întâmplă .o uc în Hiй псу?

Răspuns. O stare exaltată a memoriei în care o persoană își amintește evenimentele petrecute cu bm la o vârstă foarte fragedă este numită hipermnes a. S .cerai cazuri ale acestui peculi ir nhtnomenon h am fost consemnate. Psihanaliza susține ca multe experiențe avute în timpul copilăriei să fie în prim-plan. Dacă aceștia au avut o colorare emoțională (legați cu sexul), vor fi uitati, se spune, de ego-ul conștient, dar vor crea totuși o stare mentală anormală (nevroză), cum ar fi anxietatea, teama, obre don etc. care cred că tinerii lor c' lloren sunt de un timp prea tandru pentru a-i observa sau a-și aminti, pot medita la descoperirile lui Freud. Faptul că aceste amintiri latente pot fi reînviate ulterior în analiză este un indiciu că impresiile noastre timpurii sunt foarte profunde.

Cel mai interesant caz de amintire exaltată este acela că James și Pubot despre o servitoare care, într-o stare de febră, a fost auzită rostind pasaje în ebraică și greacă. Ulterior, s-a dovedit că această fată needucată fusese cu ani înainte în serviciul cf. un ciergyman care avea obiceiul de a-și plimba studiul și de a repeta versete din Noul Testament în greacă și din Psalmi în ebraică. Se pare că fluxul de sânge către creier, în stare febrilă, ar fi restimulat urmele slabe din sistemul nervos.

tesut pe care auditorul original scimuli h?^ a lasat. Un astfel de memoriu anormal j putburst se mai numește și hipermnezie, chiar dacă impresiile nu au fost primite în timpul in'anului, ci în viața adultă.

IIй Poate o persoană născută cu putine abilităţi să devină un maestru într-o singură linie?

Răspuns. Antrenamentul va ajuta foarte mult în toate, dar cineva care are deficiențe de inteligență nu poate ajunge niciodată la o poziție de invidiat. Există un asemenea lucru ca dotarea înnăscută. Greai muzicieni, mari poeți, mari pictori se nasc cu toții cu darul care îi face celebri. S-ar putea să dobândim un talent sau o îndemânare în o anumită artă prin scame de practică repetată și muncă de bard, dar este inutil ca cineva să se angajeze într-un ce. în carieră fără să posede cu adevărat elementele care fac succesul în domeniul său chosjl.

Cazul lui Demos dienes poate fi citat ca contrazicând afirmația noastră, dar nu poate exista nicio îndoială că marele orator grec deținea într-adevăr elocvența. Este foarte posibil ca primele sale eșecuri să fi fost cauzate de lipsa de încredere în sine, jenă și nervozitate. În acest punct, teoria inferiorității lui Adler are ceva auz. Acesta din urmă crede că marii oameni își creează geniul pe baza unui defect special pe care îl compensează.

ITO. τ ' hp~adity sau mediu mai important în realizare?

Răspuns. Mediul este de mare ajutor pentru a-i ajuta pe indivizi obișnuiți să-și realizeze toate puterile. Cu toate acestea, de nenumărate ori, s-a demonstrat că mediul înconjurător are puține consecințe la ambele extreme. Geniul va intra în sine în ciuda celor mai mari handicapuri, în timp ce defectul și delincventul vor fi beneficiați, dar foarte puțin, de avantajele care le sunt puse în cale. Deși este adevărat că nu toți criminalii se nasc cu o pată care îi îndeamnă să comită crime, mulți dintre ei vin pe această lume cu un instinct sau altul dezvoltat anormal într-o direcție antisocială.

eu nu. Ce relație există între inteligență și caracter?

Răspuns. Acest lucru nu a fost încă elaborat din punct de vedere științific, deși sunt în curs de desfășurare multe investigații pe această linie. S-a făcut suficient pentru a indica faptul că nu există o relație de doză între cele două; că multe persoane foarte inteligente sunt egoiste, iar, pe de altă parte, mulți oameni buni și buni sunt proști. Este, totuși, mai ușor să te ocupi de inteligenți, pentru că ei sunt mai susceptibili de rațiune și, de asemenea, pentru că ideile ar avea probabil o bună influență asupra lor dacă ar fi bine instruite. În afară de asta, un inteligent

p *fiu, chiar și criminali} inclmed, va bn păstrat che· κ printr-un simț mai mare de r ponsi-bilii y și, din cauza is p îsii? эп in lite, wili have o* as on a se teme de consecința ri ire tl n persoana ■ ■ tig t.

V hat este relația dintre scrierea de mână a caracterelor?

Răspuns. Pe tl ; Principiul că toate momentele noastre sunt caracteristice personalității noastre, trăsăturile noastre ar trebui să fie dezvăluite prin caracterul scrisului de mână și multe din cărțile și articolele care au fost scrise cu scopul de a preda arta unui astfel de lucru. char-a :ter inie enee, dar deocamdată știința oi grafologia este încă în stadiul ei speculativ Desigur că știm că o persoană vehementă își va arăta forța în loviturile de litere rus; o persoană blândă și blândă va avea probabil un scris de mână slab. Dar atunci natura este atât de complexă încât din zece nu putem (la linia dintre un tip și altul C ; cu siguranță un filozom ca Kant sau S r, nu ar putea ύ să facă grea strokc f und în scrierea lui Bismarck, cu excepția practicii artistice. Nici nu se poate preconiza că un om cu o voință de fier că scenariul său ar prezenta rafinamentul unui artist. Mușchii

noștri vorbesc pentru noi. Aici se află secretul individualității curate.

În diversele biografii ale lui Benito Mus-

ρητ,ρ

sol'ni, acolo eue to bc found aut< g rapi = of the Fascist Dictator, which are exti mely ·.. structive. Am fost sifflrised, de exemplu, sa notez o semnatura intr-o mana atat de fina incat un C(cu greu ar putea atribui loviturile usoare unui om cu mare vointa si hotarare ferma. Pe de alta parte, semnaturi tarzii ale II Duce Descoperiți trăsăturile impetuoase și executive ale omului. Autograful seamănă foarte mult cu cel al lui Roosevelt în această privință. Ce s-a întâmplat? Să spunem că „renumitul italian a suferit o transformare sau că există o anumită poziție în semnăturile târzii să se conformeze demnității și reputației oficiale ale semnatarului?

Expertul francez în scris de mână, Crépieux-Jamin, a fost considerat a fi autoritatea principală în acest domeniu de aproximativ douăzeci și cinci de ani, dar cercetările lui Saudek {P ychologia scrisului de mână} și în special Klages (ale cărui cărți sunt toate în germană) au îndreptat atenția asupra unor unghiuri cu totul diferite în diagnosticul caracterului prin scris. Toate bcok-urile populare pe acest subiect nu merită să se uite în întregime, pentru că ei эi*e, fără excepție, o re-hash de vechi br ok și nu au un background științific.

Cu câțiva ani în urmă, un evreu polonez pe nume Raphael Sche: Man a uimit lumea științifică prin aparenta sa abilitate de a identifica caracterul și chiar patologia.

d tions inbekti <w.. to tra 'uthor ot th hand writing. Am văzut multe mărturii despre lucrările supranormale ale lui Schermann, precum Dr. Gskar Fischer, profesor de Neurologie și Psihiatrie la Universitatea Merman din Praga, hcg, detaliat de mai multe ori. e: péris ents cu acest om remarcabi în lui   Raphael Scher-

mann, resimțirea lui Schermann de a continua experimentele și obscuritatea sa actuală, care ne-au făcut să suspectăm că o mare parte din diagnostic, a fost o ghicitură sigură și că o mulțime de comentarii favorabile s-au datorat sugestibilității martorilor, oamenii de știință nu fi i. g imun la acea trăsătură a omului.

122. De ce psihologia ignoră doctrina frenologiei?

Răspuns. Frenologia, fondată de renumitul psiholog Gali și susținător cu înflăcărare® de către discipolul său Spurzheim, pretinde că este de a linia natura predispozițiilor, abilităților, trăsăturilor etc. ale unui individ, examinând protuberanțele și depresiunile capului. ana prin măsurarea craniului. Acum un secol, învățătura lui Gall a însemnat un pas progresiv în știință. Frenologia zilei nu are loc în Sistemul de cunoaștere.

În primul rând, craniul și creierul sunt cu totul diferite: igs. Che convoiution. în creier nu sunt accesibile che phrenolo-

PSIHOLOGIE POPULARĂ ;ì gist; „denivelările” de pe cap corespund formării creierului. În al doilea rând, sunt localizate doar funcțiile simple de a vedea, auz, mirosi și mișca diferitele părți ale corpului, dar nu și structura generală a unui organism. În al treilea rând, frenologii au concentrat virtuțile, înclinațiile, abilitățile, și trăsăturile împreună în clasificarea lor. Nu există un sistem pentru diviziunile lor; iar dovezile lor séant în favoarea localizării unor astfel de calificări nu sunt susținute.

J2-?, Care este diferența dintre psihologie și psihiatrie?

Răspuns. Psihiatria se ocupă de nebunie și de cele mai grave anomalii. Este o ramură a medicinei, deoarece scopul ei este vindecarea.

I2Λ. C?n psihologul se adaptează la lume mai bine decât un non-psiholog?

Răspuns. Ca psiholog, el este apt să înțeleagă situațiile mai bine decât majoritatea oamenilor, dar nu rezultă că nu va face niciodată mize. Având aceeași experiență ca și alții, el va face mai mult și va evita căderi similare, dar fără experiență este neajutorat. Apoi, din nou, el poate avea anumite calificări temperamentale care împiedică adaptarea într-un anumit caz. Părerile sale morale îl pot determina cu alte ocazii să adopte o poziție finlandeză, deși este psiholog

P Γ'THE'Tί 'Rf

t1 i înseamnă te a lua un curs ■ de 'ea. t usi пce. Alte lucruri egale, totuși, psyc -ok . :st este mai -esourceful decât omul obișnuit

12' He·” c. o cunoștințe de psihologie beneficiază de societate?

Răspuns. Psihologia ne învață să acceptăm opiniile altor oameni și să ne abținem de la a ne exprima dogmatic pe propriile noastre, deoarece atât de multe dintre opiniile și estimările noastre depind de tipul de experiențe pe care le-am avut și de tipul de înclinații cu care am fost.

Oamenii de stat și legislatorii, de la Hamrr.urrbi și Moise încoace, au folosit psihologia pentru a-și perpetua legile; iar succesul fenomenal al lui Moise se datorează în principal unei cunoștințe extraordinare asupra activității minții umane. O astfel de psihologie este ana' og «ne pentru geniul iuspirational al artistului. Germania, înainte de prăbușirea ei, a reușit să-și scoată înțelesul de dominație prin camuflaj mental pur. Statul ei general a fost comparat cu manevrele psihologice sau sv :ha.

Dacă doar liderii lumii ar recurge la psihologie pentru a scăpa de nevoia națiunilor de a se înțelege unul pe altul și de a obține punctul de vedere al celeilalte părți, războaiele ar avea loc foarte rar, chiar dacă este deloc.

PROBLEME ȘI RĂSPUNSURI TICAD

i.?6. Putem învăța să ne concentrăm?

Răspuns: Păstrați întotdeauna ideea de obiectiv în fața dvs. Fonder recompensele care vor merge cu execuția sa, a id luați în considerare consecințele care vor urma f; ilure să-l ducă la îndeplinire. Nu permiteți niciodată unei idei străine să interfereze cu scopul dumneavoastră principal. Eliminați toate tt mptațiile, de exemplu, dacă sunt date calis-ului social, încercați să vă excludeți pentru o perioadă determinată. Nu fi ca cel care a jurat să bea și, pe măsură ce minciuna trecuse, saloane veritabile fără a ceda ispitei, el a venit atât de mulțumit de sine, încât ultimul salon de pe drum i-a stârnit exclamația de felicitare, — Ei bine, mă rog, Pat, cu siguranță meriți o băutură pentru o astfel de muncă bună.

Sunt multe lucruri de recomandat pentru concentrarea atenției, dar nu există suficient spațiu aici pentru a le enumera, cu atât mai puțin pentru a le descrie în continuare cu ilustrații.

127. Cum trebuie evitată nervozitatea?

Răspuns: În primul rând, scăpați de sursa care provoacă necazul relaxându-vă și întorcându-vă la un alt subiect care este agreabil de contemplat. Mulțumind pentru nervozitatea ta, faci doar 81

ε?

conteaza mai rau. Același holos este valabil și în ceea ce privește auto-corsiunea. Îndreptați-vă atenția asupra celorlalți, mai degrabă decât asupra dvs. Interesați-vă de munca pe care o desfășurați, indiferent dacă este să cântați, să cântați sau să vorbiți în public. Practica va ajuta enorm la eliminarea unor astfel de stări mentale tulburătoare. Amintiți-vă, totuși, că conștiința de sine este de obicei un atu în dezvoltarea propriei persoane; iar cel care nu a fost niciodată deranjat cu ea este probabil de o natură grosolană și agresivă, crescută să considere toți ceilalți ca fiind inferiori.

128. Tη căutând în grabă un obiect pierdut, care ar trebui adoptată metoda?

Răspuns: Stabiliți-vă sarcina în mod metodic. Căutați mai întâi locurile în care este cel mai probabil să se găsească — cu cât locurile sunt mai accesibile fie cu atât mai puțin accesibile. Nu-l imita pe bărbatul care și-a căutat ultimul buzunare când a căutat o scrisoare greșită. Fii mereu... o imagine mentală a obiectului pe care încerci să-l localizezi, sau poți să-l vezi fără să-l recunoști de fapt. Există anumite memorii care ne ajută să urmărim un obiect pierdut, chiar dacă nu suntem pe deplin conștienți de atunci.

129. Ce haine ar trebui să evite o femeie robustă?

Răspuns: Efectele iluziilor de culoare sunt importante atunci când purtați îmbrăcăminte! Îmbrăcămintea albă par întotdeauna mai mare decât sunt în realitate, deoarece strălucirea albului tinde să dilate pupilele, ca în cazul unui fulger brusc de lumină. pe. Îmbrăcăminte. cu dungi orizontale subliniază th₽ lăţimea ci gai· mentul.

POFUÏ ar FSYCHOT OCY f-ian Ce efect prezintă liniile curbe*?

Arc /v ·*· De obicei, astfel de linii sunt asso iatei cu zvelteţe și grație. Textura materialului și ornamentele joacă un rol important în încetarea efectului total.

131. Ce este de făcut cu un copil care dă necazuri de un fel sau altul părinților sau comunității în general?

Răspuns: Un astfel de copil ar trebui dus la o clinică psihologică pentru examinare. Un astfel de copil poate fi defect fizic sau psihic, poate dezechilibrat emoțional. Clinica psihologică va analiza adesea cazul și va verifica pericolul. Cu cât mai multe serions c i.ses >houla să fie tratate într-un spital psihopat.

132. Ce se poate face cu copilul excepțional de brio?

Răspuns; Așa cum copilul subnormal ar trebui să primească o atenție specială, tot așa și excepția unui copil de la celălalt e treme, i se va acorda privilegiul de a-și urmări performanța în conformitate cu ambițiile sale. Suc' c 'dren nu au nevoie de îndemnuri; dar nu există nici un motiv pentru care ei ar trebui să fie ținuți într-o clasă cu elevi mult inferiori lor, o practică care îi face adesea refractari. amarat. Dacă posedă capacitatea de a învăța rapid și de a se angaja într-o muncă de un tip superior, ei sunt . ar fi acordată oportunitatea de auto-dezvoltare. Teama unui copil de a fi ucis prin studiu este un nonsens absolut. Mai mulți copii au fost uciși din cauza inactivității decât din cauza muncii grele.

?4SÍTTT ^TrQus QUEcTICyTS

133. De ce este necesar ca un lucrător psihic să obțină suficient somn și odihnă pentru a fi eficient?

/1 răspuns. Меги: laber implică o „pendi tu re o energie de care rareori se ține seama. Suntem prea predispuși să credem că dirijorul unei orchestre nu are altceva decât să aibă bagheta. Liderul mediu al unei orchestre, mai ales dacă dirijează celebra orchestră în muzică simfonică, este scăldat în transpirație la sfârșitul concertului.

Fiecare operație mentală duce la o anumită consumare a țesutului nervos, care necesită reparație. Această reparație se efectuează în timpul odihnei și în special în timpul somnului. Se spune că Edison a susținut că cinci sau cinci cursuri de somn sunt boli de care o persoană are nevoie în timpul celor 24 de ore, dar propriul său caz sau chiar cel al colegilor săi nu poate aplica nicio regulă referitoare la cantitatea de somn necesar pentru mer. în general Ca în orice altceva există diferenţe individuale. Deși se dovedește că, într-o oarecare măsură, cantitatea poate fi redusă după antrenament, perioada de opt

ore este încă bună pentru majoritatea oamenilor ca fiind o măsură adecvată.

134. Dacă ați fi fost pe punctul de a angaja un nou angajat, câtă greutate ați atașa recomandărilor?

Răspuns Practica de a distribui în mod inciscnminat recomandări a fost efectuată în mare măsură că în unele meserii acestea sunt aproape valoroase - mai puțin. Mult ar depinde de persoana care scrie recomandarea. În general, administrarea

ρορτττ γρ PSIHOLOGIE г J

testele mentale ar servi ca un ghid mai de încredere. Recomandările personajelor, presupun, vor fi întotdeauna la care trebuie recurs, dar abilitatea ar trebui să devină un: părinte în alte moduri.

Corporația Psihologică în căutarea unui stenograf a reușit să asigure o persoană foarte eficientă pentru poziție după ce a dat un scurt test unui număr de candidați.

135. Evaluați astfel de Sisteme de management industrial, bazate pe analiza caracterului, precum cea a Dr. Blackford.

Răspuns: Cărțile Dr. Katherine Blackford sunt foarte bine scrise și conțin multe observații atente, dar le lipsește echipamentul științific de care trebuie să depindă orice artă. Pentru a împărți bărbații și femeile în tipuri brunetă și blondă și pentru a atribui un machiaj precis oricăreia dintre ele. le gustă generalizările populare care au fost făcute din timpuri imemorabile.

Adesea observăm un om care nu-i face bine, poate chiar un degenerat, care seamănă în aparență cu un bărbat celebru. Adesea am avut ocazia să fim la fel de dezamăgiți de o persoană cu personalitate atrăgătoare, cât și să fim plăcut surprinși de realizările unei persoane cu trăsături deloc prevazătoare. G eat Beethoven nu era rareori considerat a fi pe jumătate înțelept din cauza aspectului și manierelor sale. Abia acum că știm atât de multe despre el încât să-i adorăm arta d- vedem în trăsăturile lui noblețe, inspirație, sublimitate și ce nu. Cu siguranță, dacă ne-am confrunta cu o astfel de persoană pe Stradă, nu ar trebui să fim înclinați să recunoaștem în înfățișarea îmbufnată, părul ciufulit, nările dilatate,

F' HISCET TA'T^nTTJ QUrorrK>N-rochie ponosită etc., compozitorul inimitabilelor simfonii a treia, a cincea și a șaptea, cu excepția cazului în care aveam deja o idee despre cum arăta și, prin urmare, am fost ajutați de asociațiile noastre mentale.

Să spunem atunci că chipul uman nu are ce să ne spună despre posesorul ei? Această afirmație ar fi fost gratuită ca opusul ei. Expresie, în es, trăsături — acestea au toate secretele lor, dar nu am învățat încă să le dezvăluie. Este ceva ce îi lipsește Itili în toate deducțiile noastre. Combinația sau virtuți și vicii, înclinații, capacități, îngrădiri, trăsături și particularități sunt atât de complete? chat г' ysi(observațiile gnomice sunt mai interesante și mai valoroase în prezent. Într-o zi, într-un viitor îndepărtat, s-ar putea să fim

capabili să prevestim caracterul și să ne vedem doar înfățișarea, dar în stadiul nostru actual de cunoștințe biologice și psihologice. , va trebui să ne bazăm pe părtinirile și experiențele noastre din trecut și să învățăm de la încercarea sau metoda obișnuită.

136. Nu are nimic în favoarea lui Blackford System?

Răspuns: Judecând după felul în care a atras managerii de fabrici industriale, trebuie neapărat să îi atribuim un anumit succes. Acest succes; cu toate acestea, nu se datorează meritelor intrinseci ale Sistemului, ci și eliminarea practicilor de angajare întâmplătoare la care orice sistem trebuie să conducă. Locul de muncă este acum predispus să se intereseze mai mult de tef mg dintr-un loc de muncă decât ar fi avut în urmă cu câțiva ani.

ecw/l^hf^^choeggy ε-

Heпce avantajul indirect al metodelor lui Blackford.

137. Ce se înțelege prin „analiza postului”?

Răspuns: Fiecare lucrare, oricât de simplă pare, este într-adevăr compusă din multe părți. Pentru a crește eficiența este necesar să faceți un joc apar; Chiar și colectorul de tarife din metrou și de la stațiile la înălțime unde se pierde munca pare să nu conțină decât mișcări de vizionare care îi pot îndrepta atenția asupra persoanelor care trec prin poartă sau asupra casetei de tarif în timp ce moneda este aruncată. în ea.

În ultimul an al Războiului Mondial, când au fost trimise chestionare. ocupaţiile erau etichetate în beton. O imprimantă, de exemplu, este orice persoană care este angajată într-o imprimare, dar pot exista zece tipuri diferite de lucrări de făcut într-un astfel de magazin. În găsirea unui bărbat pentru o anumită slujbă, este important să știm ce face solicitantul și la ce V rk este cel mai bine adaptat.

138. Cum ați analiza munca de spălat vase?

1 .răspuns: Christine Frederick a întocmit următoarea listă a pașilor, fiecare având mișcările sale cwr și necesitând unelte diferite, a căror fabricare este un rezultat al psihologiei aplicate, așa cum am văzut mai devreme în bock:

1 Răzuirea deșeurilor de pe suprafața de porțelan, agat sau alt fel de vase sau ustensile.

2.—Stivuirea sau aranjarea vaselor pe suprafață și în apropierea chiuvetei înainte de spălare.

τ T'ΛTTOI ~ OUES^ONS

3—Act1 cu apă, săpun sau Mthe*·

cieaжer, cu ajutorul mopului de pânză, sau tu . mijloace mecanice.

4. —¿Clătirea vaselor cu apă curată.

5. —Ștergerea vaselor cu prosop sau uscare echivalentă.

6. —Așezarea vaselor pe sau în rafturile respective

aud dulapuri.

130. În ce mod poate fi în beneficiul soţiei o cunoaştere a psihologiei?

Răspuns: Ardarea vieții ei conform unui sistem prin care mișcările risipitoare sunt eliminate, conservându-i astfel energia și economisindu-i timpul, i-ar oferi o oportunitate de recreare și auto-cultură.

Prea multe femei nu au învățat că de trei sau de patru ori mai multă muncă poate fi dcne prin sistematizarea activităților cuiva. Știm că în post, femeile au crescut familii numeroase și, în același timp, s-au ocupat de toate sarcinile casnice, cărora le lipseau multele facilități ale epocii noastre moderne.

140. Hcw condițiile meteorologice afectează acțiunile cuiva?

Răspuns: În general, vremea plictisitoare dezagreabilă d₽-p esses și reduce producția. Vremea veselă ridică entuziasmul cuiva. O diferență de până la 10% a fost observată în ceea ce privește producția manuală, în timp ce vânzările sunt afectate într-o măsură mult mai mare. În cele mai puțin accesibile, magazinele sunt adesea fără un client durmg o speli layny. Bărbații cu activități intelectuale sunt influențați

s-au înrăit și condițiile meteorologice, dar uneori starea lor de spirit indusă de vremea mohorâtă îi va îndemna la producția creativă. Putem spune acest lucru cu certitudine că, odată ce o persoană devine absorbită de o idee ambițioasă, influența condițiilor meteorologice va fi doar ușoară. De regulă, cei care se gândesc continuu la vremea nu aparțin părții harnice a umanității. Ne amintesc de băiatul de la birou sau dactilograful care este foarte familiarizat cu timpul.

141. De ce a două magazine, unul alăturat celuilalt, unul va atrage mult mai mulți clienți decât concurentul său?

Răspuns: Presupunând că nu există avantaje în ceea ce privește amplasamentul, de exemplu apropierea de un teatru, putem considera următoarele cauze: (a) afișare atractivă; (b) aspectul de curățenie; (c) iluminare puternică pe timp de noapte; (d) eventuale rapoarte care circulă cu privire la serviciul, calitatea mărfurilor și prețurile scăzute.

142. Cum poate cineva să descopere aptitudinile sale pentru o anumită chemare?

Răspuns: Orice birou profesional de renume care se desfășoară pe linii psihologice are facilități pentru a testa un individ cu privire la abilitățile speciale. În orice caz, o persoană cu ambiții greșite poate

fi condamnată să nu se complacă în eforturi zadarnice. Prof. C E. Seashore, de exemplu, de la Universitatea din lowa, b ,s a conceput o tehnică considerabilă pentru a testa bărbații și femeile care par să posede înclinații muzicale.

143- V hat constituie - nc ri.,J'i.

An ver; Există un rînd Ei între normal și anormal. William James în Varieties of Religions Expérience a pus problema într-un mod foarte sugestiv. Fără a intra în discuții detaliate despre acest subiect fascinant, este suficient să spunem că, de obicei, capacitatea de a se înțelege fără a intra în conflict cu societatea ar putea fi privită ca un semn al normalității. Persoanele pot fi abn< rmale Fără să-l arate ani de zile. Adesea, comportamentul anormal nu va fi recunoscut într-o comunitate cu mentalitate scăzută. Criteriul final 01 anomalie este, desigur, dreptul posterității.

Trebuie să subliniez aici că anormalitatea înseamnă neapărat o dâră de nebunie. Acolo sunt departe între cele două stări ale minții. Multe dintre cele mai sănătoase vederi au fost expuse de persoane care au fost considerate anormale de contemporanii lor. Cei mai mari profesori de morală ai tuturor timpurilor — Profeții — au fost priviți ca niște nebuni furiști de către clasele conducătoare ale vremii lor. În mod similar, în ceea ce privește ficțiunea, nu mai există un caracter logic în toate piesele lui Shakespeare':· piese de teatru 'n Hamlet.

Celebrul criminolog evreu-italian, Cesare Lombroso, crease ceva asemănător cu o furie despre aq carter de acum un secol prin lucrarea publicației fbs, The Man of Genius) în care a dezvoltat teza că toate geriusul prezentau simptome de anormalitate. O mare parte din datele sale au fost inexacte sau ele nu intrau în mod corespunzător sub capul subiectului său, dar este totuși adevărat că persoana posedă-

ГO^T \P p~^ЧC T orv çT í—'''s sau chiar marele talent nu poate ușura· Wmr +'< căile care duc la mediocritate. În știința modernă, așadar, o persoană excepțională este handicapată din cauza influenței democrației care. :h ex-; este ca fiecare cne să fie ca toți ceilalți.

J .4 Ce trebuie făcut pentru a ridica starea mentală a unei țări?

/ rspuns: Cei slabi de minte ar trebui preveniti sa-si multiplice felul, printr-un proces de sterilizare. Legile stricte în materie de imigrație ar trebui să se concentreze nu asupra claselor analfabete sau lipsite, ci asupra tipului 5 al mentalității legale. În ceea ce privește eliminarea sau selecția imigranților prin utilizarea testelor psihologice, a fost supusă o rezoluție. Hoi se of Représentatives advccating o asemenea mensure.

în cea mai mare parte, este doar să impozităm pe salariații harnici în scopul principalelor instituții de aining pentru t' . slab la minte, nu ar trebui să fi fost adus în această lume în primul rând.

145. Cum poate frecarea dintre două părți aflate în conflict 1. . redus?

Răspuns: Ambele părți ar trebui să încerce să aibă un punct de vedere opus, să-și schimbe pozițiile din punct de vedere mental și să găsească argumente pentru adversarii lor și pentru câștigurile lor. Necazul este, bineînțeles, că face doi pentru a face o ceartă cu 1. Prea frecvent obligațiile sunt încălcate în timp ce drepturile sunt cerute, iar concesiile, pe de o parte, nu este probabil să aibă loc decât prin forță.

146. Pierde oare psihologul din cauza tendinței sale de a analiza fiecare experiență? a bucuriei de viață?

Răspuns: Este un mod obișnuit să răspunzi afirmativ la întrebarea. De fapt, psihologul nu analizează decât după bunul plac și, datorită capacității sale de a analiza, poate obține mai multă bucurie dintr-o situație dată când se uită înapoi la ea. La fel de bine s-ar putea presupune că meteorologul nu se bucură de o noapte liniștită, deoarece treaba lui este să prezică vremea.

147. Este psihologia un ajutor la fel de mult pentru consumator, cât este pentru producător sau comerț?

Răspuns: Din păcate, consumatorul a fost ignorat. Psihologul aplicat a dat vi :e vânzătorului, agentului de publicitate, managerului ir idustrial, dar publicului nu i s-a spus cum să se ferească de sadesman glib, cum să se ferească de reclamele înșelătoare, cum să detecteze frauda se presupune. poate prea grăbită că guvernul are grijă de public, dar trebuie amintit că autoritățile intervin numai după ce infracțiunea a fost comisă; și orcof de fraudă trebuie să fie efectiv în evidență înainte de a fi luate măsuri legale pentru a verifica faptele greșite Conform cifrelor recente, două miliarde de dolari reprezintă o pierdere totală pentru bujorul american, prin scheme frauduloase.

Pot concepe organizații care se formează în vederea obținerii de informații practice de la un psiholog consultant cu privire la astfel de probleme. Există

nici un motiv, de exemplu, de ce o astfel de organizație,1 assi, ming proporții naționale, nu ar trebui să-și poată detecta membrii împotriva metodelor fără scrupule V. lich sunt totuși în limitele legii. Este uluitor să ne gândim la ce bani se desparte omul obișnuit din cauza ignoranței sale cu privire la ingeniozitatea arătată de cei ascuțiți.

148. Cum putem spune dacă un om este un specialist în domeniul său sau doar un tyro bine anunțat?

Răspuns: Aflați ce poziție are bărbatul în profesie printre colegii săi. Fizicul priceput nu este unul pe care zvonurile îl favorizează. Ar trebui să facem treaba noastră să descoperim dacă este atașat de un spital și în ce calitate, sau dacă este în contact cu o școală de medicină ca unul dintre instructori.

În evaluarea unui psiholog, în mod similar, indiferent dacă sunteți pe cale să participați la o prelegere despre psihologie sau plănuiți să citiți o carte pe acest subiect, dar mai ales dacă v-ați hotărât să consultați un psiholog, asigurați-vă că vorbitorul, autorul sau mentorul este cel care este recunoscut de psihologi, nu unul care spune că este recunoscut sau care revendică psihologie. S-ar putea să fiu un vorbitor elocvent, un scriitor captivant, dar ap юг psiholog. Un grad superior dintr-un puț-

„De când a fost scris pentru prima dată, a luat ființă o astfel de organizare, adică Better Business Bureau, care a avut un efect benefic în comunități. Un oraș mare din țară are o filială a acestui Birou, care răspunde întrebărilor cu privire la pu . urmăriri, investiții și calitatea mărfurilor – gratuit. Anchetatorii săi au fost dușmanul multor pro-rnoter sau depozitar frauduloși.

ot

Гττν—'   2τ.τΓ°βθN5

Universitatea dotată este prima mărturie care trebuie cerută, dar timpul nu este prea departe când psihologii vor fi licențiați și înregistrați după trecerea unui examen rigid, astfel încât șarlatanii să primească treptat СОПдё.

149. De ce sunt atât de puţini oameni intelectuali printre cei mulţi care sunt cuprinşi?

Răspuns: În primul rând, o mare parte din lectura care se face în prezent constă în ficțiune ridicolă. În al doilea rând, chiar și cei care citesc eseuri și belle? literele de tip mai bun nu posedă un fundal suficient pe care să se bazeze dobândirea lor. Deoarece ei nu au digerat materialul; şi doar rareori d ei leagă sistematic rezultatele re iigelor lor.

t50. De ce nu se poate baza pe articolele științifice din ziarul obișnuit?

Răspuns: În cea mai mare parte, scriitorul din astfel de publicații își alege materialul din surse la mâna a doua. În unele cazuri, nu înțelege suficient subiectul pe care îl expune. Mai presus de toate există ak· 1-hood că faptele sunt oarecum colorate în popularizări pentru a atrage cititorii.

Secțiunile revistelor din unele ziare conțin deseori cele mai zgomotoase de pe scena, presărate cu diagrame și ilustrații îngrijite pentru a amăgi cititorul neprofesionist. Chimiștii, fizicienii, biologii dar mai ales psihologii sunt uneori uimiți de noile „descoperiri” care le-au furnizat în respectul lor.

POPOLAR P°YCHOI Γ GY 9c tive de către cunoscuți laici care se întâmplă să fi citit aceste articole pseudoștiințifice.

Mâncărurile din ziar κ ch sunt, desigur, servite invariabil într-o formă plăcută. Sunt ușor de digerat. Fiecare gând pare atât de ușor de înțeles, dar pentru cei interesați este absurd și neadevărat. În calitate de cititori profani, nu detectăm defectul, dar un cunoscut al nostru, care cunoaște subiectul, va găsi cu ușurință punctul slab. Asemenea copiilor care sunt mulțumiți de cele mai fantastice explicații ale fenomenelor uimitoare, suntem predispuși să greșim simplitatea cu adevărul.

Cât de revigorant este să apelezi la un articol sau la o carte scrisă de o autoritate care se va abține de la a face o declarație inexactă, oricât de plauzibilă ar fi, și care va căuta ore și chiar zile pentru a verifica o referință. Diferența dintre scrisul în ziarul obișnuit și cel din revista științifică constă în prăpastia dintre grija și responsabilitatea.

PARTEA ττ

vu

EMOȚII ȘI UTILIZĂRI LOR

Bărbații au fost echipați de natură cu un sistem minunat de taste care sunt adaptate pentru a răspunde la fiecare schimbare din mediu. Mă refer la plasele in-s, care, după cum se știe, formează baza loțiunilor noastre.

Oricum ne-am gândi la emoții, ele sunt guvernatorii destinului omului. Ele dau culoare existenței noastre; ele furnizează stimulentul pentru mulți ac ring feat. Ele sunt condimentul vieții.

Ce este o piesă fără un complot captivant? Putem să ne bucurăm de poezia care este pur intelectuală? Și oare am ascultat multe opere în care dragostea nu face primul apel? Cu siguranță o lume lipsită de emoții ar fi lipsită de viață, aproape de neconceput.

Pssets of Emoțional Person.

Întrebați-vă prietenii sau cunoștințele dacă sunt persoane pre-f r emoționale sau lipsite de emoții. În 85% din cazuri, individul emoțional va fi favorizat. > Numai atât, ar trebui să merg până acolo încât să spun că persoana emoțională va fi mai ușor aleasă pentru m iere decât cea lipsită de emoții. Când se spune că mie îmi este atât de greu să înțeleg femeile, explicația trebuie căutată în faptul că sexul frumos este influențat de emoții. Într-o jumătate de oră, întreaga gamă

bucuriile și tristețile umane pot fi re^eaiate în expresiile faciale ale fetei pline de viață. Ea este interesantă pentru că nu poți să-i

prezici niciodată reacțiile decât dacă sunt studiate și, prin urmare, sofisticatcc V7e n ay it then that emotion; peonie hav^ mu. a fi recunoscător pentru- dar .

Z :mitații ale Emoționalului.

Dar dacă o persoană emoțională are bunurile sale, na purtator de pasiv. Comparați-l cu individul relativ lipsit de emoții și veți fi: id că în th. pe primul loc, se petrece în simțire. Mi-a rămas puțină energie pentru sarcini care re ,ı fiœ planificare și persistență. iar lipsa lui de con-sistență, interesantă la început, vai, prea curând devine o piatră de poticnire atât pentru el, cât și pentru ceilalți. Persoana emoțională este fascinantă de întâlnit și. încântă un tovarăș de ocazie, dar începe să poarte și adesea încearcă, dacă trebuie să-i împarți societatea F” luni și ani la un loc.

O director adjunct al unei școli mă consultă cu privire la lipsa ei de răcoare în prezența elevilor ei, care se grăbesc să simtă neputința ei. În ciuda capacității sale, ea nu poate fi niciodată avansată decât dacă a învățat autocontrolul. Un stenograf, cu o sclipire neobișnuită în ochii ei întunecați, îmi spune cât de gelozia față de prietenii ei îi face viața aproape insuportabilă și ne-am putea imagina foarte bine, și pentru prietenii ei. Un alt student este cuprins de temeri și temeri. Ea se întâmplă ca evreică și poate că aici s-ar putea observa că

ροηττт A ρ РЧVГЧОI ОСУ

IOI

emolan v ' wh st eSI to tx deosebit de dominant printre th| Evreii este un sentiment de frică cu variantele sale de groază, anxietate și îngrijorare.

Abia anul trecut (mai 1927), la convenția Asociației Medicilor Americani, dr. Charles O. ¿mergon a subliniat că „rasa evreiască are o rată mai mare de diabet decât orice altă persoană” și a afirmat acest lucru ca fiind urmare a lor mai mare emoțională datorită persecuției vechi. Nu voi discuta aici explicația, care este extrem de inconsecventă 1, dar faptele citate sunt totuși adevărate și acceptate.

Transformarea emoției.

Presupunând că milioane în această țară sunt 1 yperemoționale, întrebarea este, ce se poate întâmpla în cazuri individuale? Ce regim poate fi prescris pentru a realiza o mai bună adaptare la condiții? Răspuns la acest lucru trebuie să avem o oarecare înțelegere. f riecanismul mişcărilor. Este într-adevăr norocos că ochii noștri s-au deschis în ultima vreme asupra posibilităților din acest tărâm până acum neglijat. Freu și o mulțime de discipoli au făcut slujba yeomanului pentru cauza vieții. Principiul care se află la baza studiului emoțiilor este simplul fapt că ne putem schimba emoțiile după bunul plac — da la wi/ζ, dar nu la simpla dorință.

Este nevoie de un minim de efort pentru a schimba frica în furie, furie în simpatie, sentimentalism în sentiment, dar poate fi făcut și este făcut de bărbații și femeile care sunt stăpâne pe soarta lor.

Desigur, indicii despre acest dispozitiv au fost foarte populare din când în când de către gânditorii de toate vârstele, dar aceste indicii nu s-au cristalizat până de curând. Când Benjamin Franklin ne-a cerut să numărăm zece când eram furios și unul era bântecat când era foarte supărat, el a spus cu fermitate că numărătoarea exercita un oarecare farmec sau emoția furiei. Iar când un băiat plin de resurse a cumpărat să alunge frica fluierând, nu era de înțeles că fluieratul țer se era un antici ote față de lașitate.

Ti th uf ï. Problema este că o emoție trebuie să o dispiace pe alta, așa cum un corp scufundat în apă va disloca o anumită cantitate de lichid. Putem aborri deplasarea în oricare sau ambele două căi prin rațiune (idei) și adoptând o atitudine definită. Numărarea dizolvă sentimentul de furie, deoarece procesul este neapărat unul calm, impersonal și mecanic. În mod similar, fluierat, mai ales un ·. r tune, este asociat cu o atitudine veselă md de încredere și astfel simulează această atitudine; ana expresia veseliei sau a încrederii, pe :e inițiată, trebuie să verifice expresia, şi wi«tl 'r f elmg de frică. Interacțiunea acestor opoziții, i. Gradul în care unul îl va înlătura pe celălalt va depinde în mod natural de circumstanțe, de amploarea efortului și de capacitatea rațională a individului implicat.

Teoria sublimării lui Freud, de exemplu, transformarea reacției instinctive mai grosolane, mai puțin utile din punct de vedere social, într-o activitate mai rafinată și mai benefică, este construită pe aceeași bază, deși psihomaliza este specializată în mare măsură în puternicul instinct sexual.

Je<ous'·, rege, dread, hate, advance și tot catalogul distrugătorilor umani, cel puțin în potență, pot fi udați de apele limpide ale raționamentului sănătos — d enched, nu stins. Dar acelora ale căror idei sunt ele însele pline de emoție, li se recomandă un alt remediu, exercițiul voinței, o disciplină rigidă.

Fnwtion și Will.

„Dar acolo este frica”, vor exclama unii. Cum pot să-mi fac zgomot în astfel de ocazii când sunt posedat ca și cum ar fi un Cel Rău? Când nu mai sunt eu însumi? Răspunsul este: voința trebuie făcută între vrăji și izbucniri și, în plus, simpla voință în acest caz este doar o ficțiune. Trebuie să existe acțiune. Primul pas făcut în direcția opusă îl va exorciza pe Cel Rău.

Într-un pasaj care a stârnit furori în zilele sale, W'lliam James a uimit lumea academică susținând că nu plângem pentru că ne simțim triști, nu fugim când vedem un urs pentru că ne este frică. Ordinea, a susținut el, este inversată. Plângem și ne simțim triști; vedem un urs, alergăm și ne este frică.

Desigur, această viziune, cunoscută sub numele de teoria James-Lange, este puțin exagerată, dar există o sugestie practică în această

afirmație, pe partea negativă. Eu este aceasta: acționează ca și cum ai fi vesel când ești trist, intră într-o dispoziție veselă și într-un en-V vesel. -onment, si mare parte din tristetea ta va dispar^ar, infrunta pericolul cand iti este frica si frica ta wd! ia aripi.

„Cu totul prea simplu”, vor spune mulți dintre cititorii mei. „Este un truc la care aproape oricine se poate gândi.” foarte adevărat și mulți s-au gândit la asta, dar au încercat-o? Au luat într-adevăr o stea sigură.· când au fost emoționați sau și-au permis ca atitudinea lor să fie

„Să rătăciți din cauza gândurilor palide?”

VIII

FREUD ȘI PSIHOANALIZA

Aceasta este o epocă a revoluțiilor – revoluții în meșteșugurile de stat, revoluții în artă, revoluții în industrie și revoluții în știință. Domeniul minții a revoluționat, de asemenea, în mare măsură prin originalitatea și forțele unui singur om - Sigmund Freud, a cărui aniversare a șaptezecii ani a fost sărbătorită recent în întreaga lume civilizată.

Dintre persoanele vii, îi avem pe cei care sunt mai cunoscuți într-o țară, pe cei ale căror chipuri sunt mai cunoscute din cauza agenției de film, cei care pierd cuvintele au fost difuzate din ocean în ocean; În ultimii ani, niciun nume nu a avut în jurul său un halou atât de persistent și universal ca cel al evreului austriac care și-a aruncat asupra lumii doctrina sa despre psihanaliza și a electrizat inteligența lui a1 dimes cu remarcabila sa viziune.

Psihanaliza a devenit acum cuvântul de ordine al cercurilor educate. Aproape orice revistă pe care o iei cu 11 găzduiește cuvântul și chiar poate să-l interpreteze . Piesa contemporană, dacă vrea să prezinte un aer de modernitate, va fi introdus în gură spiritul psihanalitic, cel puțin unul dintre personajele sale, și noua, să fie vânzătoare sau nu, va ajunge rareori la un Ar trebui să nu pătrundem puțin în subconștient, care este, desigur, termenul psihanalistului.

Apoi mai este criticul literar, fără a menționa biograful interpretativ și istoricul umanist – ei trebuie să psihanalizeze autorul, personajele, subiectele sau personalitățile cu care se ocupă. Iar în ultima vreme această metodă a izbucnit în biserică, unde predicatorii de la pârtie introduc freudiarismul în predicile lor pentru a arăta că sunt în curent cu tupiele zilei.

C ^spel al setului inteligent.

Psihanaliza a devenit evanghelia decorului inteligent, a cercurilor artistice și a coloniilor de filme. La momentul crimei lui Taylor, va fi rcmenuerec că într-o mașină aparținând uneia dintre vedetele fil n, a fost găsită o carte a lui Freud, cu degetul mare și cu urechi de câine.

Și pentru a arăta cum doctrina a prins rădăcini în Viața claselor superioare, să ne amintim că Stillman au pretins că reconcilierea lor se datorează în mare parte schimbării perspectivei dobândite prin psihanaliză pe care se spune că le-au studiat în Anglia sub un studiu. discipolul unuia dintre elevii lui Fseud. Mai mult decât atât, Fowler McCormick l-a urmărit pe Jung, unul dintre primii admiratori ai lui Freud și în prezent rivai lui, în junglele Africii,

Întrebarea este acum. Este predarea lui Freud cea mai discutată doctrină din lume? De ce este influența lui atât de marcată încât până și preoții romano-catolici iau la cunoștință opiniile lui? Mă refer aici în special la Psihologia Dinamică a Prof. Moore, care stă la baza demnitarilor mei ai Bisericii. a1+deși mai multe capitole sunt dedicate expunerii

POPUI AR PSVCXT9I,OCY IO7 psihanalizei și cărților lui Liertz care a obținut, înțeleg, aprobarea Papei pentru unele dintre scrierile sale psihanalitice.

Răspunsul la întrebările puse constă în faptul că Sigmund Freud a făcut primele încercări reușite de a dezactiva compartimentele minții și de a antrena un puternic aparat cu raze X, la figurat vorbind, asupra conținutului intangibilului „înăuntru. ” Cele mai obscure adâncituri au fost examinate în lumina ei, iar gunoaiele ruginite descoperite în aceste colțuri au fost căutate pentru a explica multe probleme supărătoare.

Cu câteva mii de ani în urmă, ni se spune, Egiptul a fost scăpat de foamete prin interpretarea viselor lui Iosif, fiul lui Iacov, iar în ultima jumătate de secol un alt Iosif a condus drumul către descoperirea unei metode c: interpretarea viselor care, de asemenea, se ocupă de problema conservării în fața unei foamete, nu 1(cal, ci universală, deși a unui alt tip de bunătate; totuși, dacă credem pe Freud și pe discipolii săi, nu este mai important decât alimente.

Economia libidoului, sau a energiei sexuale, la om constituie problema centrală într-un întreg grup de științe conexe, iar istoria descoperirii se referă la procedura aleatorie de examinare a unui pacient din partea cf Josef. Breuer, un coleg eider cu Sigmund Freud, în 1880.

Celebra pacientă care a fost cauza fără să vrea, care a inaugurat o nouă eră în psihologia medicală, a tras un pui de somn să fi fost o femeie foarte inteligentă, care la început, în ciuda cooperării ei din toată inima cu

Ю* FP-TT^ AD A AT λT ^çTo

medicii ei, nu-și puteau aminti detalii despre omul ei.

Cu toate acestea, după întrebări repetate și insistente de către Brcuer, ea a reușit să relateze o mulțime de fapte, iar ea însăși descarcarea anumitor incidente legate de starea isteric a fost spusă că a avut efect ner ciir<

Aspectul psihanalizei se bazează pe presupunerea că există mai mult în subconștient decât presupunem în mod obișnuit; că toate bolile și necazurile noastre mintale se datorează unei reprimări a unui. idee sau memorie care este deplasată din cauza represiunii, iar în această stare precară se transformă într-un simptom, fie el mental sau fizic. Fie deplasat conținutul >ob jp și dezordinea este eliminată - metoda, atunci, constă în esență în conducerea complexelor reprimate care se află la roeg simptomului; iar chestionarea cu privire la vise, asocieri, amintiri din zilele copilăriei etc., reprezintă un aparat mental cu raze X care servește la dezvăluirea. cele mai ascunse adâncituri ale minții noastre.

Interpretarea Viselor.

și psihanaliza nu se aplică doar pentru tratarea nenturilor de afecțiuni. Are scopul de a explica originea inteligenței și a miturilor, de a interpreta visele, de a explica impulsurile artistice și chiar tendințele religioase. De fapt, ea se angajează să examineze întreaga țesătură a civilizației de către mine și a marinei sale și să reducă toate fenomenele sociale la o denumire comună; tor, adică îndemnul de dragoste în numeroasele sale transformări și deghizări.

POPUL?T FSMrCLCGY lof

Evoluţiile recente din şcolile psihanalitice necesită modificarea acestei din urmă afirmaţii; totuși, în partea de jos, există încă problema sexului, care unități toate diviziunile psihanalitice și cu siguranță calificările ulterioare nu sunt atât de clare și nici nu țin împreună într-un sistem unitar precum enunțurile originale ale lui Freud și ale lui, la timp, încă nu recale trant c sciple.

Aplicăm acum principiul psihanalitic în viața de zi cu zi. Toți visăm, chiar și cei care sunt siguri că nu o fac. Visul, susține Freud, este împlinirea unei dorințe pe care în viața noastră nu îndrăznim nici măcar să ne lăsăm în minte. Tr d non, convenție, taisoo-ul societății se stabilește uj. este un „cenzor” în noi, până adormim, iar apoi „cenzorul” este surprins dând un pui de somn când înțelepciunile reprimate, care implică în mare parte un obiectiv sexual, ies în formă deghizată, astfel încât o scară perfect inofensivă- c~se, sau carte, sau blotter, sau stilou poate însemna s^met1''-G' /ce diferit, când este pe deplin analizat în lumina p . experiențe și asocieri ale visătorului.

Sau ia chestiunea simplă a uitarii. Esența psy-chok spune că uităm pentru mai multe. Coanalistul ps, pe de altă parte, afirmă că uităm pentru că există în noi o dorință inconștientă de a uita. S-ar putea să preferăm o umbrelă în spate undeva, pentru că ne place să ne întoarcem curând în acel loc. Uităm cheia de la dulapul în care ne-am pus hainele de seară, pentru că, prin urmare, avem o lacună în a participa la funcția socială la care ne-am pus. avea p/omis c ;r vă e să o ia.

iи FnrrTT^

E fery P1 omenon Ex plaine d-

În mod similar, alunecările de limbă sau pixul, deplasarea greșită a obiectelor, faux-pas accidental și diverse alte asemenea acte care nu sunt intenționale sunt explicate ca manifestând dorința ascunsă de a realiza exact opusul a ceea ce este. intenționat în mod conștient

Astfel, când gazda se adresează oaspetelui ei pe cale să plece, trebuie să stai cu adevărat, nu să pleci? avem motive să bănuim ospitalitatea ei. Freudiana a strâns un număr mare de slipuri distractive, care pot fi explicate în acest mod unilateral.

Când ftiaid sparge porțelanul, suntem predispuși să spunem că ea este o BSreîess, iar sicoanaliza susține că acea îngrijire este doar un simptom al unei dorințe sau al unui pachet de dorințe, de obicei în legătură cu un conflict inné, care a luat forma într-un astfel de comportament; ani printr-o serie de întrebări ar pretinde să descopere tremurul de netăgăduit nepăsarea.

Chiar și obiceiurile noastre individuale, cum ar fi mângâierea pe aer, strânge piciorul; și o mulțime de lucruri diferite pe care bărbatul sau femeia obișnuită le vor vedea ?“e presupuse că pot fi urmărite până la seme „comp rx' în „inconștient”, un complex fiind denumirea unui grup de idei colorate în mod erwtional. , reprimată şi dă naştere la obiceiuri „nervose'1.

În lumea afacerilor umane nu există foarte puțin un fenomen care să nu fie supus aceleiași explicații; iar cărțile o psihanaliză, deși un nou nou recent, sunt legionare. Freud a devenit marele preot al unui nou cult, cu ramuri în fiecare țară civilizată.

Discipolii săi înțelepți, Jung, Stekel și Adler, după ce și-au dobândit maturitatea psihanalitică, l-au părăsit pe maestru, dar numărul credincioșilor care încă se agață de teoriile originale abia se reduce, în timp ce noi convertiți se fac cu sute în fiecare an. ± ms în timp ce mii de oameni conservatori îl înjură (din cauza presupusei sale vederi imorale despre om· 1 ind) mult mai mulți înjură pe el.

Doctrina inconștientului.

Sigmund Freud s-a născut la Freiberg, Moravia, la 6 mai 1856. Tatăl său, Jacob, era negustor. Apoi. Numele mamei sale era Amalia Nathanson. L jon a absolvit medicina la Universitatea din

V   enna, a devenit demonstrant la Institutul de Fiziologie din Viena, iar puțin mai târziu a fost numit medic la Spitalul General din Viena. În 1885 a plecat la Paris pentru a studia cu Charcot, după ce a fost indicat către un post de instructor la Universitatea din Viena, iar în 1902 i s-a acordat o profesie de asistent.

Primele sale scrieri au fost despre afazie, paralizie infantilă și isterie (ultima în colaborare cu Josef B'euer). Toate aceste lucrări i-

au adus puțină recunoaștere. Abia după publicarea trilogiei sale, Interpretarea viselor, inteligența și relația sa cu inconștientul și Psihopatologia vieții de zi cu zi, a obținut faima. În prezent există traduceri nu numai ale acestora, ci și ale monografiilor și articolelor sale mai puțin importante. In faci, ail lui

V ritingurile pot fi avute în traducere engleză.

Deși a adus faimă Universității din Viena într-un grad fără precedent, apartenența sa rasială ia blocat drumul către profesoratul complet. Practica sa constantă în creștere și responsabilitățile sale enorme ca șef al mișcării psihanalitice i-au afectat, de asemenea, activitățile academice.

Pe lângă povara lui, un cancer al tonului de care fusese afectat i-a impus să se abțină de la a vorbi mai mult de jumătate de oră la lai. munca a trebuit să fie oarecum redusă. Cu toate acestea, el servește în continuare ca șef real al unei vaste organizații care se întinde de la Viena K India, Australia, America și Africa.

/ Sugestie pentru înțelepți.

De când psihanaliza a apărut la orizont, a fost la modă pentru mulți pacienți să caute un psihanalist care să-i scutească de poverile lor mentale și, de asemenea, monetare. Cărtălașii, mereu în alertă pentru a exploata fiecare nouă descoperire și mod, nu au întârziat să-și dea seama de averea care le-a fost pregătită de savantul de la Viena și, în cele din urmă, au apărut chiar și colegii false care pretind să acorde premiul. gradul de „Doctor în Psihanaliza

Presupunând că psihanaliza este o întâlnire legitimă; În ceea ce privește tratarea afecțiunilor nervoase și mentale ale varietății mai blânde, trebuie totuși să fim în pază împotriva mea, un practicant lipsit de scrupule, care pretinde a fi psiho-alist pentru că a citit vreo cârlig sau două pe acest subiect.

Niciun domeniu nu oferă atât de multe oportunități de decepție ca această ramură medicală. Oricine are o limbă slăbită este susceptibil să-l impresioneze pe profan, care poate primi un beneficiu temporar din diverse motive, dar va reveni într-o stare mai proastă ca niciodată, după o uşoară perioadă de îmbunătăţire.

Adevărul este că în toate Statele Unite nu există o sută de oameni care sunt calificați să practice psihanaliza și dintre aceștia, puțini se vor deranja personal cu pacienții care nu își pot permite să plătească taxe mari. Nimeni nu ar trebui să accepte tratamentul de la un osychoanalyst fără a consulta mai întâi Asociația Americană de Sichoanalytic din New York.

Doar cei care au studiat cu liderii mișcării din străinătate sunt competenți să aplice corect metoda și cu siguranță numai cei care au avut o pregătire generală în boli mintale și nervoase într-o școală medicală recunoscută și au dobândit clinicai ex- Se poate baza pe experiența într-un spital sau secție de psihopatii pentru a utiliza metode care nu au fost încă aprobate pe deplin de profesia medicală în ansamblu. Freud însuși, într-o publicație recentă, s-a declarat hotărât în favoarea analiștilor laici, susținând că cei cu pregătire medicală sunt susceptibile de a fi părtinitori. Probabil că la fundul acestei pledoarii, dacă ar fi să-l psihanalizam pe Marele Preot însuși, se află cunoașterea că psihanaliza fără educație medicală ar fi susceptibilă să rămână ancorată de cultul original în loc să se desprindă și să-și întemeieze „cultele” pentru ei înșiși.

IX

Y TUT TASK ANO HOW TO I ESSI· 1^

În limbajul obișnuit, o sarcină este denumită o piesă çr V эгк impusă asupra noastră de autoritate sau de împrejurări și, în mod firesc, trebuie luată de la sine înțeles pentru ca noi noaptea, așa cum ne înțelegem cu ea. Faptul că cuvintele „sarcină” și „taxă” sunt legate etimologic servește la dezvăluirea contextului în care ambele au apărut.

În viața de rutină practică, suntem prea predispuși să acceptăm o sarcină ca pe un lucru fizic, o „slujbă” care necesită o producție de energie și o cheltuială de timp. Efortul fizic sau efortul mental sau ambele sunt cele care trebuie gândite frecvent în legătură cu o sarcină. Cu toate acestea, un bărbat poate juca cărți ore întregi fără să se plângă de sarcina lui. Se va uita la un meci de baseball, fiecare muşchi al lui încordat până când îi va doare spatele, şi totuşi nu-i va trece niciodată prin minte că a avut o problemă. Dacă nu este obligat să aprindă un tramvai doar pentru o mică parte din perioada petrecută la un joc, răbdarea lui devine suprasolicitată.

Pariul fizic al sarcinii.

După examinarea mai multor astfel de cazuri, devine evident că timpul și energia consumate în orice efort nu constituie proprietățile sale de realizare a sarcinilor. Cu siguranță trebuie să fie impunerea cea care redă

eu"

L aver e t- ay stu.ained ocupatie. Există ^o L rden simțit în așteptarea zece minute pentru o mașină care circulă la fiecare cincisprezece minute. Dacă, totuși, se preconizează să așteptăm cinci minute când mașinile sunt supuse să circule la fiecare două sau trei minute, un val de repetare trece peste noi. Sau pentru a lua o ilustrare puțin diferită: facem în mod constant lucruri pe care, dacă ni le sunt impuse de alții, ar trebui să le considerăm opresive.

7 V Sarcină reală.

Omologul mental al travaliului fizic a fost prea adesea pierdut din vedere; și după toate acestea sunt spuse și făcute, această îndoială mentală a ceea ce ar fi putut fi pentru acea perioadă o suprafață netedă este cea care constituie cu adevărat sarcina. Cu alte cuvinte, conștientizarea, sarcina este mai mult decât trei sferturi din sarcină. De fiecare dată când acceptăm o funcție, de fiecare dată când ne este impusă o nouă responsabilitate, de fiecare dată când ne revine să luăm o decizie dificilă, un mesaj este trimis centrilor noștri superiori din creier, nu doar pregătind nenumăratele r. Rve-celule pentru activitate suplimentară, dar lăsând o urmă sub formă de dispoziții moleculare și potențiale modificate care permit anumite conexiuni noi să fie făcute și altele, oíde, să fie rupte. Ceea ce se înțelege în mod obișnuit prin sintagma „în funcție de situație nu este nimic în afara „setului cortical”, așa cum este numit în limbajul tehnic, care constă în drenarea energiei rarvoi dintr-un centru nervos către alta, astfel încât unele căi din creier oferă p. practic nu există rezistență la curentul curent, în timp ce alții se comportă ca și cum am fi etichetați impas.

Mec hani sm al Sarcinii

Experimentele efectuate de un număr de cercetători ai Institutului Würzburg din Germania, la Cornell, și alte locuri de învățământ au arătat destul de clar că „setul cortical” este operativ chiar și atunci când am reușit, deocamdată, să alungăm problema de la nivelul nostru. minte. De îndată ce mesajul este primit în mișcarea unei persoane care are un simț normal al respectului, o lume de activități minuscule este pusă în mișcare. Această organizație este de neînțeles în toate detaliile ei din cauza complexității și vastității sale, fără egal în lumea în care ne mutăm.

Când ne trezim mome, simțindu-ne ca și cum am fi incitați de o agenție misterioasă, când ne culcăm cu frica de calendar care ne spune că ziua deciziei sau a maturizării se apropie din ce în ce mai mult, acesta este acest mecanism în creierul care g'.ves se ridică la condiţia noastră mentală – conştiinţa sarcinii.

De ce oamenii cred.

Să se țină seama, totuși, de faptul că acest mecanism nu este de aceeași putere și complexitate individuală. Există două tipuri de indivizi care nu își îndeplinesc sarcinile: cei cu un mic simț al responsabilității și cei cu un simț prea mare al acesteia. Primii fie subestimează cantitatea sau calitatea muncii cerute de ei, fie își supraestimează. propriile abilități. Aceștia din urmă fie au o noțiune exagerată a întinderii răspunderii lor, fie sunt lipsiți de încredere în sine. Omul al cărui

implicarea unei sarcini impuse (partea subiectif) este proporțională cu efortul real implicat în r' alizarea ei - un astfel de om, cu condiția ca încrederea în sine să fie în limitele normalității, se va dovedi a fi un succes. în tot ce întreprinde.

Dinamica sarcinii.

Mai este un aspect al acestei situații care trebuie încă discutat. O sarcină se dovedește adesea a fi o chestiune dinamică. Un bărbat acceptă un birou care putrezește pare a fi împodobit cu orice elemente de im-pf străine. În scurt timp, însă, el descoperă că necazurile prevăzute se pregătesc. Sarcina a devenit din ce în ce mai dificilă. Mecanismul cerebral trebuie să sufere o reorganizare, care necesită o activitate sporită a întregului sistem. Aceasta este ceea ce înseamnă expresia „a crește cu meseria”. Omul obișnuit posedă această calitate într-o anumită măsură, dar numai cei cu surse mari de energie de rezervă sunt cei care se pot confrunta cu o urgență de proporții mult mai mari decât au anticipat vreodată. Hanibalii, Napi eonii, Pasteurs, Lincoln sunt, desigur, puțini în istorie, dar așa cum a indicat William James în inspiratorul său Energies of Men, cei mai mulți dintre noi nu epuizăm rezervorul de energie, ci continuăm să trăim mai mult sau mai puțin la suprafata TV.

Ty bes of Tasks.

Există, desigur, sarcini și sarcini Scrierea unei note sociale nu este comparabilă cu conducerea unui popor în circumstanțe adverse. Indiferent, însă,

ιτ8

eu ; VW'R 7

care este tipul de muncă, fiecare sarcină are propriul econome, care este în mare măsură un factor psihologic. Dacă adaptabilitatea este chintesența inteligenței, așa cum îți spune psihologia, atunci a te reconcilia cu problemele tale este P, B, C al adaptării. Am văzut mai degrabă în capitolul că ceea ce cântărește cel mai mult pentru oamenii cărora li se atribuie o anumită sarcină este impunerea – faptul că sunt o singură formă de consti aint ar putea doar să transfere sursa acestui imposibil către ei înșiși și să se convingă că sarcina este autoimpusă, munca lor, fie ea oricât de împovărătoare, ar părea să aproximeze un joc, în lipsa lui de tensiune subiectivă. Ni se spune atât de des că, pentru a obține cele mai bune rezultate, trebuie să se creeze un interes pentru munca la îndemână. Dar nu suntem informați despre cel mai bun mod de a obține acest rezultat. B nu este în general înțeles, de exemplu, că, făcându-ți pe tine însuțitorul de sarcini și acționând ca și cum atribuirea-m mt ar fi o chestiune din propria ta voință, vei distruge în mod automat leehng-ul de aversiune care se atașează în mod necesar oricărui fel. de laborator mental sau fizic -r.

dn Problemă industrială.

Dacă ne oprim să ne întrebăm de ce omul muncitor obișnuit nu are același interes pentru munca sa ca și executivul, probabil că vom fi

supuși unor motive care pretind să țină seama de circumstanțele din singurul mod imparțial Din punct de vedere psihologic ea1 p- int, se poate afirma că singurul kty t·: această situație este tactul pe care operativul mediu

nu se identifică niciodată cu obiectul sarcinii sale 1 problema fiind doar îndeplinirea cerințelor care îi vor asigura salariul. Atenția muncitorului manual și chiar a multor lucrători mentali (contabili, contabili etc.) nu este frecvent la locul de muncă. În orice caz, digitarea sau figurarea se realizează automat și, ca rezultat, se instalează o r onotonie, care servește doar la sporirea gradului de bunăstare a sarcinii. Încă trebuie să văd un e ecutiv într-o poziție responsabilă să se plângă de nenotonie. Protecția împotriva acestei boli constă în t! Exercitarea deplină a conștiinței cuiva cu privire la sarcină și executivul ia această atitudine nu numai pentru că atenția trebuie să fie în centrul atenției în timpul rutinei sale zilnice, ci și din cauza rolului său spontan.

V !ii care poate fi exprimat în limbajul colocviilor prin irase, „el este propriul lui bo°s”. Afacerea lui este poate"

t - gestionează o fabrică, dar detaliile acestei sarcini au fost planificate de el însuși, astfel încât, în final, b(este angajat în fiecare zi succesivă la ceva pentru

V lich el a fost detaliat de el însuși.

Idus .raţii.

Istoria invențiilor este plină de cazuri, bărbații care și-au încordat energiile până la epuizare,

V iile nu se plâng niciodată de povara lor. Din vremea când entuziaștii căutau piatra filosofală și elixirul vieții până în această zi de ambiții mai puține, deși la fel de obositoare, ideea obiectivului a redus foarte mult suferința fizică asociată cu străinii. Fiecare dintre anchetatori

ï э I ESSENING Y ^UR T 5 S| ar fi cedat, dacă nu ar fi fost puternicul i 4ea, V, deh el a identificat cu propria sa inițiativă și viitor, care l-a condus în căutarea lui.

Se poate aștepta ca muncitorul obișnuit să-l emuleze pe viitorul inventator sau pe directorul executiv, concentrând fiecare parte a atenției în timpul lucrului în interesul angajatorilor săi? Cu siguranță acesta a fost un serviciu super-erogativ asupra căruia nici angajatorii înșiși nu ar insista. În plus, se va argumenta, agentul de astăzi are o sarcină atât de circumscrisă în fața lui zi de zi, încât solul este greu pentru ca orice idei să se dezvolte în legătură cu V orcul sau cu cel mai mare lucru al acestuia. metode productive.

Mo nu Tony.

judecând din experiența cotidiană, această din urmă prezumție este adevărată, dar nu neapărat. În „Psy-chology and Industrial Efficiency”, Münsterberg relatează următorul caz: „Într-un factor electric^ cu multe mii de angajați am câștigat presiunea că premiul pentru munca monotonă aparține unei femei care împachetează lămpi cu incandescență . hârtie absorbantă. Ea le împachetează de dimineață până seara, din prima zi a anului până în ultima, și face asta în ultimii 12 ani. Ea efectuează acest proces de ambalare la o rată medie de 13.000 de lămpi pe zi. Femeia a ajuns la vreo 50.000.000 de ori pentru următoarea lampă cu o mână și cu cealaltă la o grămadă mică de foi de țesut și apoi peiformtd pentru a împacheta. Fiecare lampă necesită aproximativ 20 de mișcări ale degetelor. Atâta timp cât am urmărit-o, a reușit să împacheteze 25 de lămpi în 42 de secunde și doar câteva ori a avut nevoie de 44 de secunde. La fiecare 25 de lămpi

f 1,ed ab^x, iar clssing of ¿he bea a necesitat un timp scurt pentru sine. În mod evident, îi făcea plăcere să-și exprime pe deplin ocupația ei. Ea m-a asigurat că a găsit lucrarea cu adevărat interesantă și că a simțit în mod constant o tensiune interioară, gândindu-se că va fi în stare să le facă înainte de următoarea pauză. Mai presus de toate, ea mi-a spus că există o variație continuă. Uneori prinde lampa sau hârtia într-un mod diferit, alteori ambalajul în sine nu merge bine, alteori se simte mai proaspătă, alteori mai puțin dispusă să lucreze și întotdeauna există ceva de observat și la care să se gândească.

El a găsit, pe de altă parte, „salariați, atât bărbați, cât și femei, care păreau să aibă activități cu adevărat interesante și variate și care nevc.'thelecs compì aine i cu amărăciune peste munca monotonă și obositoare din fabrică”.

Nu intenționez să-i îndemn unui muncitor de rang inferior să mențină o dispoziție veselă față de munca sa sau să împărtășească problemele speciale ale angajatorului său fără a-și împărți profiturile. Se propune mai degrabă aici că fiecare, fără excepție, posedă oulul de a supraadăuga la sarcina care i-a fost încredințată, anumite sarcini autoimpuse care, din cauza creșterii disconfortului lor general, tind mai degrabă să o atenueze prin depășirea odiului muncii, comun tuturor ființelor umane. .

Simțul responsabilității.

Un factor mult mai mare - și unul la care se face referire rar - în povara unei sarcini este simțul exagerat de responsabilitate pe care îl au unii indivizi,

constituind astfel ' a

rezervor de inhibiții, eacli

fere cu performanța unei anumite persoane plasate într-o poziție executivă mai tulburată decât orice alt lucrător b . deși, din fericire, directorii, de regulă, : liniștiți și învață treptat să-și asume un . față de o situație, nesocotind gazda zumzetului; relațiile în cauză. Fiecare act de eroism, izvorât inițial dintr-un impuls uman, este o luare în considerare a posibilelor eșecuri sau chiar a rezultatelor aferente succesului. Căpitanul unui vas* pe punctul de a suferi un naufragiu, ofițerul de armată oro: bombardarea unui oraș, judecătorul condamnând pe singurul fiu al unor părinți respectabili, chirurgul care efectuează o operație serioasă asupra unui personaj distins nu își permite să să fie distras de la îndeplinirea îndatoririi sale prin contemplarea consecințelor. În mod similar, executivul, după deliberarea cuvenită a problemei, nu își poate permite să discute asupra răspunderii muncii sale. Hamletul înseamnă că un individ nu se va încadra într-o administrație delicată: poziție activă.

Dar nu numai executivul a cărui eficiență poate fi împiedicată de griji și frici de reversuri sau urechi. Pe lângă spectacolele actorilor vorbitori publici, acrobații, virtuozilor etc., care necesită o stabilitate și o abilitate care sunt rezultatul abilităților și antrenamentului nativ, există, în cadrul Sistemelor noastre comerciale și industriale foarte organizate, sarcini care se bazează pe cali. pentru o tensiune nervoasă din partea interpretului

Această condiție se datorează în mare măsură cunoașterii deținute de fiecare agent a apariției frecvente a r1;.... es sau accidente, dar chiar și într-o mai mare măsură practicii stabilirii unui termen rigid fixat pentru îndeplinirea obligațiilor. . Exemple pot fi citate avocatul care este grăbit să-și pregătească pledoaria, d ; iut^or care i-a dat vechimea de a avea manuscrisul gata pentru publicare până la o dată, auditorul, corectorul, vânzătorul și numeroasele ei. De fapt, orice lucrător sau membru al unei bande nu este protejat de simțul răspunderii, care se exprimă în conștiința că de evoluția lui depinde progresul altcuiva și, în ultimă analiză, finalizarea lucrării; și, în plus, întreaga fabrică sau magazin este oprită în progres dacă activitatea sa este întârziată. Automobilele lui Ford ne oferă o ilustrare spectaculoasă a simțului de răspuns recent creat. abilitate cu care trebuie să fie impregnat mecanicul obișnuit angajat acolo.

Asfbice la Sarcina-Ingrijorat.

Problema este acum cum putem combate eficient un sentiment de responsabilitate întărit. Cea mai salutară maximă în această direcție pe care o pot sugera, bazându-mă pe părerile mele atât asupra experienței personale, cât și asupra experimentelor de laborator, este aceea de a îndrepta atenția asupra fiecărui pas succesiv în sarcina noastră, fără a ne gândi, cel puțin în stadiile inițiale, la totalitatea necesară.

Multe întreprinderi de afaceri sunt lăsate ca un embrion mental, multe opere de artă nu sunt niciodată livrate din domeniul imaginației, „într-adevăr nenumărate scrisori sunt

LESSENINC уэи^ SARCINA

A început, ca să nu mai vorbim de articol: și cărți, pur și simplu pentru că ideea de sarcină intră în conflict cu dorința de a crea. Rezultatul este că cădem într-o stare de inerție. Să ne amintim toate ocaziile în care am fost la început lipsiți de a ne așeza și de a ne îndeplini datoria socială de a răspunde la o scrisoare, dar după ce ne-am „încălzit” la sarcina noastră, ne-am făcut o mare plăcere în t1; compoziţie. În general, se presupune că „spiritul ne-a mișcat” în astfel de ocazii. Ceea ce nu se recunoaște de obicei este faptul că, în majoritatea cazurilor, trebuie să întâlnim „spiritul” la jumătatea drumului (trebuie să „mișcăm spiritul” pentru a ne mișca) sau, în orice caz, este necesar să ne permitem fi mișcat Iksomeness de Scrisoare-Scrisoare.

Indolența comună care se manifestă - neglijarea corespondenței poate fi atribuită mărimii scrisorii pe care oamenii cred că ar trebui să o scrie. Desigur, corespondența este amânată, pe motiv că scrierea unei scrisori lungi necesită mai mult timp liber. Cu cât intervalul care se scurge este mai mare, t^*1 nu crește povara; până când fie un reproș din partea corespondentului neglijat, fie vreun eveniment anume care declanșează o dispoziție comunicativă ameliorează soellul și eliberează dorința reținută și, odată cu ea, mișcările care provoacă. Dacă acești indivizi dilatori, dar și-ar fi hotărât să trimită „câteva rânduri”, impulsul de a ieși ar fi fost ușor de realizat. Ceea ce i-a stat în cale era laboriozitatea estimată a sarcinii.

Diverse sugestii.

Este similar cu toate celelalte întreprinderi mari și mici.

PSIHOLOGIA POPULARĂ 125 , Luând de la sine înțeles că slujba ta este un lucru enorm, s-ar putea să-i pierzi din vedere amploarea repartizându-ți doar o secțiune la un moment dat, având grijă, în același timp, să planifici înainte pentru următorul pas. Stabilirea unui timp Urnit pentru fiecare secțiune va duce la rezultate mai bune, dintr-un singur motiv, că servește pentru a împiedica mintea să rătăcească, la fel ca și cum un maistru ar veghea 1 ep asupra ta, dar mai ales, cronometrarea ta. \ 11 face invariabil mai perfectă organizarea mecanismului din creierul tău care a fost pus în joc de problema ta. În loc să fii antrenat la intervale neregulate, ești ținut la munca ta cu o poftă uniformă, mereu conștient de faptul că atât de multe trebuie realizate dimineața și atât de mult după-amiaza.

Sugestia sau imperativul conform căreia o anumită cantitate trebuie făcută la un moment dat, destul de remarcabil, funcționează în același mod ca setarea unui ceas pentru a suna brațul la un moment fix și reamintește unul dintre numeroasele dispozitive aitomatice prin intermediul în care un anumit proces este făcut să aibă loc la un moment dat (coking automat, de exemplu). Cei care se minunează de abilitatea pe care o au cei mai mulți dintre noi de a ne trezi diminețile în conformitate cu o decizie pe care am luat-o anterior cu privire la ora trezirii nu par să realizeze că însăși ideea sau chiar sugestia noastră este capabilă să stabilească anumite conexiuni în

creierul nostru, astfel încât să ne trezim inevitabil din somn la ora stabilită.

În primul rând, se pune întrebarea dacă ar trebui să cerșim cu finalul ușor al unei sarcini sau cu finalul dificil, presupunând că, indiferent de calea am porni, lucrarea va fi în cele din urmă finalizată, deși este posibil.

r*6 I«SF'TXG YOT'7 Í Ш"

cu o economie de timp și energie într-un caz și o pierdere în celălalt.

Experimentele pe care le-am efectuat în Aboratorul Psvcologic Har/aro pe 23 de subiecte, majoritatea care sunt acum profesori de psihologie în diverse colegii și universități, au dezvăluit fața pe care unii au preferat să se uite rapid în munca lor și să se ușureze ca cererea pentru ei a devenit din ce în ce mai mică, în timp ce alții au susținut că trebuie să funcționeze pe cont propriu. În aceste cazuri, rezultatul.

Experimentele ulterioare în care sarcina v este făcută mai dificilă pentru cei care preferaseră pl mge inițial au relevat că această preferință nu era umilă, ci depindea de gradul de ușurință sau de dificultate a sarcinii. Experimentele noastre, în ansamblu, par să justifice următoarea concluzie: atunci când sarcina este dificilă de început și devine din ce în ce mai dificilă, cel mai bine este să câștigi la început doar piciorul gol și apoi să-ți găsești treptat grija; când, totuși, o sarcină este destul de ușoară de la început și devine din ce în ce mai ușoară, cele mai bune rezultate vor fi obținute luând o liniuță la început și apoi relaxându-se treptat.

Cu siguranță, nu toate sarcinile permit astfel de metode de abordare, aplicația 01 rezultatele noastre mai 1 a fost transferată pentru a acoperi o zi întreagă de muncă în care sunt incluse o serie de activități variate.

У'п vs. Bestia.

S-a remarcat adesea că unul dintre distin

POPττί́ ap PS^^HOI^GY

Eu:??г

Caracteristicile îndrăznețe între om și brută este că prima poate funcționa în timp ce cea de-a doua nu poate. Această afirmație nu este corectă. Mult mai aproape de adevăr Ar fi să spunem că omul lucrează cu o e' conştientă, în timp ce alte organe sunt fie conduse orbeşte de instinct, fie sunt exploatate de om. Cu cât este un om mai inteligent, cu atât mai ușor va căuta să analizeze natura sarcinii sale înainte de a merge mai departe. Í adică drumul încercării și erorii este necesar doar în regnul animal mai jos decât al omului, dar homo sapiens își poate permite să-și economisească energia parcurgând mental toate mișcările diferite pe care un animal trebuie să se străduiască să le realizeze efectiv.

campi ES OF EI EMENTAR EXPERIMENT?

ÎN PSIHOLOGIE

SELECTAT SI ADAPTAT DIN LANGFELD SI ALL-

Portul „un CURS DE LABORATOR ELEMENTAR ÎN Psihologie” și cs myers”1 „manual de PSIHOLOGIE experimentală”.

Experimentul I

Experiment în Color Vision (o culoare care induce mt ier - este complementar).

Materiale: Două pătrate de un inch din aceeași hârtie me-d'um gri. Pătrate de trei inci de hârtie neagră, albă, roșie, verde, albastră și galbenă. Un pătrat de șase inci de hârtie absorbantă albă.

M eth(< : Așezați un pătrat gri pe pătratul roșu și acoperiți cu șervețel. Observați modificarea care are loc în tl ; pătrat gri. Repetați, folosind celelalte culori.

Înregistrare: scrieți o descriere a modificărilor care au avut loc în gri în diferite condiții.

Experimentul II

În adaptarea la temperatură

Obiectul pune un deget de la o mână în apă la 15 grade Celsius, iar degetul corespunzător 128

Figura IV

Ilustrații ale aparatelor din laboratorul psihologic

Ilustrați, luați în considerare laboratorul regretatului Pio l'essor Muiistetberg de la Harvard, illustrati', simbolul unora dintre piesele mai importante de aparate din psihologia experimentală.

I Jirannstopt <hî the leit icgisters diferențe în timpii de reacție la o miime de secundă. Mâinile de pe cadrane, puse în mișcare prin contact electric, se deplasează până la realizarea circuitului.

În ¡'Iniţiere, aparatul t\pttsurt din centru este ataşat la ciiroпом ope s<> care ea< h timp aw >rd este expusă acerile de pe ceas beein la mou· Subiectul care este pregătit! tu reactionezi la proposti! woid gândindu-se la un cuvânt asociat va acum. rostind cuvântul care l-a otiurted. completează circuitul ca rezultat al reie.кc a lip-kiy-ului în gură. Intervalul dintre vederea cuvântului exposcd și rostirea i espunse va fi rei ordonat pe cadranul ceasului delicat.

l el exposuie aparat* în thè (entre. din cauza и se al construcției și utilizării sale speciale. se numește mnem mieter (memore meas-uicr). pentru că deși dor-, nu uctual mrasuie capacitatea de a-și aminti. viteza sa uniformă. Subțirerea la egalitate și lipsa de zgomot (în

ciuda mecanismului de ceas) îl fac deosebit de util în toate experiențele mcntoiy.

de bandă tbp în apă la 40 de grade Celsius. Remarc schimbările graduale de senzație, iar după câteva minute transferă cele două degete la apă la 28 de grade Celsius, în care le mișcă, observând senzațiile de temperatură din fiecare dintre picioare.

Experimentul III

În Smeli

Materiale: Sticle mici cu trei mirosuri, cum ar fi r:+ro-benzol, ulei de camfor, apa de colonie, ulei de terebentină, ulei de lavandă, ulei de bergamotă sau orice alte mirosuri compuse care produc un miros diferit se califică dacă este mirosit pentru ceva timp. Un ceas cu secundă I ind.

Metodă: Subiectul simte mirosul cu un noștri, ținând cealaltă nară închisă, și observă orice cl.anges care apar în calitatea mirosului. Experimentatorul notează aceste calificări și își ia timpul la care apar schimbările. Repetați experimentul, folosind celelalte două mirosuri.

(Acest experiment ne învață nu numai că mecanismul smeli din nas se obosește foarte ușor și mai devreme pentru un miros decât pentru altul, dar sugerează și că diferite părți ale mecanismului răspund la diferite mirosuri.)

Experimentul IV

În Gust

Materiale: O ceapă. O appie. Lapte. Apă.

IV :thod : (i) Tăiați piese foarte mici din ceapă

iar în m è pared appiè Subiectul închide nu ey~s și își ține nările. Experimentul plasează apoi pe limba subiectului una dintre piesele pregătite. Subiectul observă gustul și apoi îndepărtează pi '.e. Perimenterul ocular îl plasează acum pe celălalt! poziție pe limba subiectului, care afirmă ce diferență, dacă este cazul, a observat în cele două senzații gustative.

Se repetă cu pixul narilor, descriind calitatea senzațiilor rezultate din cele două substanțe.

(Rezultatele acestui experiment indică faptul că există o legătură foarte strânsă între simțul mirosului și simțul gustului și că multe

experiențe la care ne referim la acest din urmă simț aparțin cu adevărat formei.)

Experimentul V

În percepția atingerii (Experimentul lui Aristotel)

Subiectul își pune palma în sus pe masă, iar experimentatorul trece degetul inelar al subiectului peste degetul mijlociu. Experimentul constă în atingerea simultană a părților adiacente ale vârfurilor *a încrucișat degetele cu un singur ob Л Acest lucru este realizat de experimentator. Subiectul este împăturit și nu știe dacă va fi atins de unul sau de două obiecte.

(Experimentul Chis este adesea efectuat. în mod eficient prin utilizarea unui bob de mazăre. Majoritatea oamenilor experimentează senzația de a atinge două mazăre> care este, desigur, un exemplu tipic de iluzie.)

PSIHOLOGIE POPULARĂ

Experiment /I

În atenție și acru

ACEASTA

Sub'ertul se aşează într-o cameră liniştită. Phe e^nenmenter ţine un ceas vizavi de o ureche oi tne si'bje t — la vreo doi metri distanţă — şi ţinându-l la aceeaşi Jevel îl retrage în linie dreaptă frcm tne s' bjeet. , până când acesta din urmă poate doar să audă căpușele. Fluctuațiile în auzul căpușelor de către subiect ar trebui să fie înregistrate de către experimentator pe baza subiectelor „ntrcspecticn”. Dacă ceasul nu bifează uniform în primul rând, experimentul nu poate fi efectuat corect. Se va constata, în condiții controlate, că uneori ticăitul, deși ceasul nu este mișcat în mod apreciabil, va suna mai tare decât în alte momente.

Acest experiment poate fi realizat fără ajutorul unui experimentator. Ceasul poate fi pus pe picioare sau pe birou într-o cameră întunecată. Subiectul +găina se așează la câțiva metri distanță și încearcă să se concentreze c ticăitul. Uneori va părea că ticăitul este mai slab, uneori chiar dacă ceasul s-a oprit 1 t rege.

XY

INVESTIGAREA PSIHOLOGICĂ

Nu se poate imagina că toate experimentele psihologice sunt de natura simplă descrisă în capitolul anterior. Sunt niște investigații care durează ani de zile pentru a fi finalizate și care necesită mai multe persoane decât distribuția unei piese de teatru. Experimentul pe animale0 necesită adesea mai multe generații de subiecți înainte de a putea fi trasă o inferență adecvată. Profesorul McDou-gall, fost de la Universitatea Harvard și acum la Universitatea Duke, a experimentat de câțiva ani pe sute de șobolani pentru a testa concluzia generală

acceptată că caracteristicile dobândite prin viața unui individ nu pot fi transmise de primăvară. Este afirmația profesorului McDougall, bazată pe numeroasele sale observații, că caracteristicile mentale astfel dobândite sunt transmisibile. Dacă rezultatele ar trebui să fie absolut confirmate și aplicate oamenilor, ar însemna că nu numai „abilitățile native” sau inteligența unui părinte este transferată fiului sau fiicei, ci chiar și obiceiurile construite în timpul tinereții și educației. realizări. Vedem că o reacție câștigată într-o problemă poate arunca un val de lumină într-un câmp aparent îndepărtat.

Pentru a da o mică idee despre experimentul comp i-otea, permiteți-mi să vă prezint un rezumat al problemei mele despre impulsurile grafice (de scriere), care a fost în-

Figura V

Aparatură folosită în experimentul de scriere

eu ··· . ·· ' 'л · . ··ι ·.·,·. .... ■.· κ.. ,a-.. i..ti .· -t <1· м . I..I..I

•t ·h. ·ι · · · · ■ I . · ...'.!·■ .·, , . 11' I ,, Vii· .t.,.

.la···!,. ■·'■ ■■· .. ■■. i .· i -H...· ■,·· ·'·■ .. ■ . : ... -η ··.·., i I h. (·· 'г,.

• i ·.· ■ . ·,■ ■ -·· ' ■ Í ■ 1 -i.·.· h. '. i - '■.■■■···.. ¡i, . t¡ , , ■ ,| ; ,h. : η.

I ■ ■ —■■ '■ I ■ ''> I ■ .·■ ·· ι .■ hr .·■■■,. ,1. Λ II Ir Ih ...■···.! III ·,ι lililí

I hr ··-.·!■' ■ · -ih . ■ . ' ■ ··! eu .1 .» ' .1 .l.il -i: I κ ■ I hu I ' hi t » · i r.itik' UI - tullí the I'jL· и' рлрч back

când este necesar. 'ț

vestigatcd ax t irvard University acum câţiva ani V. der auspiciile Consiliului Naţional de Cercetare. De fapt, experimentul a început cu adevărat în 1915 sub conducerea regretatului profesor Münsterberg.

Pentru ca subiecții să scrie pe acestea au fost folosite rulouri de hârtie agregate în mii de metri. A trebuit să fie construite aparate speciale, așa cum este într-adevăr necesar în toate experimentele elaborate. Materialul pregătit pentru anchetă a constat din cuvinte, cifre, litere, fraze, simboluri de diferite feluri și direcții verbale. Pentru a asigura validitatea concluziilor, s-au folosit caractere la fel de îndepărtate unul de celălalt precum engleza și eu ebrea, iar pacienții de la Spitalul de Psihopatie din Boston au fost

experimentați, precum și studenți avansați și absolvenți de la Universitatea Harvard și Colegiul Radcliffe.

Problema.

Dar care a fost natura problemei noastre? „Interferența impulsurilor Graphie”, îmi dau seama, este o expresie tehnică. În ultimă analiză, problema este una destul de complexă, constând dintr-un număr de părți, cum ar fi:

(a) Când scriem, cum sunt impulsurile pentru scrierea fiecărei litere purtate în sistemul nervos?

(b) Este impulsul sau intenția voită una separată pentru litera individuală sau cuprinde întregul cuvânt sau unitatea de sens?

(c) În scrierea rapidă, ce alunecări apar?

(d) În ce circumstanțe au loc?

(e) Sunt variabile sau constante?

ii THF. PSYHOT GGir AE IN\r®STIGAT nN

(î) ъo liiîciiiii ¡leopic талe diíien 't mi lac a'though supus la aceleași condiții?

^g) Sunt derapajele sau abaterile lucții într-o anumită limbă, cum ar fi engleza, sau reprezintă tendințe generale ale sistemului nervos și sunt inițiale independente de obiceiurile lingvistice?

(h) Există o diferență între aKndrm; an< :subiecte normale în ceea ce priveşte realizarea de lapsuri de stilou?

(i) Există fenomene curioase precum „înregistrările scrise, în afară de ceea ce sunt în general considerate ca derape?

J) Putem explica anumite întâmplări din viața de zi cu zi pe baza rezultatelor experimentale?

(k) Este posibil să aplicăm cunoștințele noastre dintr-o astfel de investigație în domeniile industrial, comercial, științific și literar?

(l) La ce teorie referitoare la procesele din sistemul nervos indică faptele acumulate?

Deși lista de întrebări și posibile aplicații nu este în niciun caz epuizată, suntem capabili să -realizăm amploarea unui astfel de experiment și grija deosebită necesară pentru a nu accepta o anumită concizie înainte ca aceasta să fie pe deplin fundamentată. Trebuie să contestăm propriile dovezi și să ne variem întotdeauna condiția: până când criticul cel mai sever este mulțumit.

Гve relatarea completă a acestei investigații va apărea în formularul de carte. Între timp, s-ar putea să nu fie nepotrivit pentru a oferi o vedere de pasăre a procedurii și a rezultatelor.

Componenta unui experiment psihologic

Care sunt ingredientele unei astfel de experiențe

IDPUL^R PSIHOLOGIE

De data aceasta nu ne preocupă pu tura sau rezultatele. Mai întâi, apoi, este partea tehnică – aparatele și instrumentele care trebuie utilizate. În al doilea rând, materialul care urmează să fie prezentat trebuie să fie pregătit cu grijă. Metoda de modificare a condițiilor este probabil cel mai important element; iar capacitatea experimentatorului este dezvăluită de priceperea și judecata lui în această direcție. Subiecții sau observatorii trebuie să fie instruiți în introspecție, adică trebuie să fie capabili să-și repete experiențele conștiente în detaliu, fără a interpola detalii sau a omite date relevante. Ei trebuie să se prindă în mod necesar gândindu-se sau simțindu-și „înțelegerea ce fac în orice moment dat în timp ce realizează sarcina. Cel puțin acesta ar fi scopul observatorului ideal. Raportul introspectiv este oarecum cunoscut sub numele de protocol.

Stimulul (stimuli la plural) este ceea ce este pre-s^ntat subiectului sau observatorului sub forma unui sunet, obiect de privit, atingere etc. Ceea ce subiectul emite de fiecare dată ca răspuns la acest stimul se numește ? raspuns. Şedinţa experimentală durează de obicei aproximativ o oră sau mai puţin, în funcţie de programul laboratorului şi de natura exigentă a lucrării. Şederea Zach constă dintr-un număr de încercări, proba fiind unitatea de performanţă pentru subiect. Între încercări, subiectul își dă relatarea introspectivă, V ual sub formă orală, pe care experimentatorul o scrie d)wn. Adesea, de asemenea, există o perioadă de odihnă sligbt be-tv m încercări.

Un experiment obiectiv este unul care nu necesită introspecție. Toate investigaţiile pe animale sunt de

TЧE PSYHOLOGIE aт INVESTIGATE acest fel; iar comportamentiştii, în principiu, resping introspecţia, bazându-şi concluziile pe semnele, trasările, măsurătorile sau ce nu, pe care le fac subiecţii. Cu alte cuvinte, pentru ei un subiect nu este niciodată un observator, ci doar un interpret – un fel de animal experimental.

Experiența psihologică obișnuită, ori de câte ori este posibil, combină ambele metode - - în particular un obiectiv - și se străduiește să stabilească concluziile sale cu privire la corelarea ambelor. Interpretarea rezultatelor este punctul culminant al experimentului. Mulți experienți pricepuți se îndreaptă spre semn din cauza raționamentului său pervers, a noțiunilor sale preconcepute, a prețuirii unei teorii prea insistenti y- într-un cuvânt, a atitudinii sale critice. De obicei, astfel de interpretări greșite sunt ușor de verificat de către alți anchetatori, în special!} v.diere ;he me'· hdct procedura este complet înregistrată.

Cu această explicație preliminară, suntem în poziție de a examina experiența scrisă, pe care cititorul poate să-l fi pierdut din vedere până acum.

tehnica.

Tehnica presupunea o cutie de scris construită din lemn, plăci de capăt metalice, un idul și manivele pe exterior. (Vezi figura V.) Cu ajutorul unui motor cu greutate, de care era atașat un pendul cu cordon, permițând astfel o viteză în creștere constantă, subiecții au fost forțați să wnte cu ut-r. Rapiditatea este o serie de cuvinte dictate, numere și simboluri diferite într-un ritm guvernat de scurtarea graduală a pendulului până când subiecții nu au putut.

Figura VI.

LAPELE ÎN SCRIEREA RAPIDĂ.

A

Ilustrarea perseverării și asimilației ca tendințe ale sistemului nervos.

INSTANŢE DE MIŞCĂRI RE 'ERSATE.

Datorită asimilării și repetiției (perseveraron).

/1 . j   Inversat ¡ in 2426 indus de asimilare

/ Л/ /   (sub. SD 13 mai 1915) la lovituri ascendente în

ambele 2.

B

F INVERSAT MOVEM ENT

Bucla inversată a lui f—probabil o asimilare cu bucla z.

Condiție. Scrierea „Zef” continuu timp de un minut.

STIMULI-CUVINTE j ξ^εη

Re mărci. Asimilare repetitivă. E este un compromis între 1 și a, posibil influențat și de mișcarea următorului c care îi seamănă.

Repetiție indusă de e-urile precedente.

PSIHOLOGIE POPULARĂ 13-7 p(slily up cu dictat pe tot parcursul procesului. Aşadar, seria a constat din două şi trei, cel mult patru, unităţi de stimuli, iar subiecţilor li s-a spus înainte-1 ce vor urma aceştia. fi, posibilitatea de forfecare a fost exclusă.Interferența, prin urmare, trebuia să fie din partea motorului1, deși factorii senzoriali irelevanți, cum ar fi imaginile, nu au putut fi eliminați.

Erau vreo cincizeci de subiecți, douăzeci dintre ei plouați în introspecție. Fiecare ședință cuprindea mai multe lecorduri.

Metoda noastră s-a diferențiat de cea a altor investi- g tori în privința lapselor în multe privințe, dar mai ales în numărul de

subiecte, reducerea la minimum a distragerii atenției și restrângerea d; trunchiuri pe partea motorului.

REZULTATE

Principalele rezultate se concentrează pe tendința dominantă de descurajare a economiei. Acest lucru se manifestă în diferite moduri. În primul rând, cea mai ușoară dintre două seturi de mișcări este universal favorizată. Când viteza devine atât de mare încât toți stimulii nu pot fi afectați, subiecții lovesc fără să vrea diferite dispozitive ca compromisuri; iar lapsele apar ca

1 Diferența dintre senzorial și motor are o importanță para-troui aici. Senzorialul se referă la impresiile primite - cele care vin din lumea exterioară către creier și care au ca rezultat senzații și percepții (și după elaborarea în imagini și idei), în timp ce faza motorie se desfășoară cu impulsurile emise – de la creier și măduva spinării până la mușchi și glande. Prima clasă construiește lumea noastră de cunoștințe; a doua clasă mediatează spectacolele noastre; este preocupat de acte, mișcări și muncă.

I3P TττE ρçγρ -T-T Л τ Γ^Ц^TЮ Д'T'T ■ a resuit ci aceste metode. Chirograful, în general, este dezintegrat în curse, curbe, bucle etc. conform caracteristicii panoului normal.

V riting. Printre diferitele compromisuri ale înregistrărilor se numără combinații în formarea unei condens: cf me sau mai multe impulsuri și, în mod firesc, omisiuni, precum și abrevieri și semne automate pe pagină. forma a ceea ce ar trebui să fie înclin te cali simboluri compozite, care posedă rudimentele a două sau mai multe caractere, dar care nu seamănă cu uni în ansamblu. Aceste compozite nu sunt semne semnificative; căci subiectul a intenționat să stea în fața uniilor dictate; dar formarea lor are loc în mod evident într-o manieră necunoscută, deoarece nu există nicio direcție pentru mișcări și nici nu sunt obișnuite.

Am avut cazul unui set de mișcări realizate automat, dar fără precedent sau model.

Aproape toate lapsele și deviațiile scrisului dur se datorează, conform teoriei noastre, a două procese complementare din sistemul nervos, ·í< perseverare și asimilare, primul se referă la tendința unei mișcări de a fi. repetat, fie în substituirea altuia, fie de prisos; cel de-al doilea proces legat de tendinţa unei mişcări de a se asemăna cu alta în strânsă apropiere şi în conformitate cu anumite eues care ar favoriza succi asimilare Condiţiile şi ilustraţiile acestui proces sunt cele mai instructive şi vor fi discutate în raportul ulterioar. Legătura dintre aceste procese și cursul cel mai mic, efort pe care l-am desemnat

r^nTTL TΓ'^ЧCT OGY 13Q Jewhere1 * ca tendință determinantă primară în sfera de acțiune va fi ușor observată când se va aduce în minte că este mult mai ușor să o repeți o anumită mișcare-Hent decât să faci o una diferită de fiecare dată. Mișcările de prisos sunt un derivat pervertit (întemeiat probabil în inerția organismului uman și variabil cu diferite persoane), în măsura în care înfrâng scopul sau utilitatea inițială a tendinței dominante.

Valoarea rezultatelor noastre, pe lângă aplicarea lor practică în diverse demersuri, constă mai ales în contrazicerea unei concluzii generale a cercetătorilor cu interese diferite, prin efectul că disimilarea sau destrămarea elementelor similare și tendința de a accentua. diferit chiar și în măsura în care se înlocuiește un element diferit cu unul identic - că acest principiu, care a fost foarte accentuat în filologie, operează atât asupra motricității, cât și asupra senzorială. Datele prezentate nu infirmă decât acest punct de vedere, ci descriu prevalența generală a unui proces aseinilat în sfera motorie. Deși se ocupă de procesele senzoriale, sunt pe deplin de acord că disimilarea operează pe latura senzorială, mai ales acolo unde este implicată percepția mai multor elemente ca o unitate. Motivul pentru care acțiunile senzoriale și motrice ar trebui să difere, așa că nu vor fi, desigur, luate în considerare în acest rezumat, ci vor fi tratate pe deplin în cartea viitoare.

1 Interferenţa Wil'-Itnpulses, Psychol. (Rev.) Monog. ol.

y XV.

/ > pentru celelalte rezultate obiective, am găsit: ( ) Indicii de compensare sau nivelare

( ) este con 01 are o șansă mai mare de apariție decât vocalele sau, sub o altă formă, că vocalele (inclusiv r-ul lichid, care este adesea slurned în vorbire de britanici, New Englanders și Loutherners) sunt mai mult frecvent omis decât (,on-sonante.

(3) Cu cât o consoană este mai pronunțată, cu atât este mai mare șansa ca j să se resentize, literele ca j, g, p fiind favorizate în detrimentul ca l, c sau t.

(4) Mișcările în jos și, în general, mișcările de centripetă sunt, după cum au observat alți investigatori, preferate obiectiv (arătate prin mai puține omisiuni), precum și subiectiv (evidențiat în introspecție) altor mișcări.

(5) Defalcări în același loc în serie de mai multe ori cu aceiași subiecți, și chiar cu subiecți diferiți, ar sugera că există o uniformitate a procesului psihic, așa cum a încercat Marbe să demonstreze în mai multe dintre investigațiile sale.

(6) Interferența impulsurilor sau, fiziologic vorbind, inhibiția, tinde să scoată la iveală o caracteristică generală a unui anumit stil de caligrafie într-o formă exagerată; de exemplu, un manual mare devine în mod normal și mai mare în astfel de condiții; personajele „loopy” devin și mai loopy; litere pătrate b^ome sven mai rectilinii etc.

Rezultate subiective. Până acum rezultatele introspective sunt mai interesante în legătură cu indi

1 Spre ie corp.

PSIHOLOGIE POPOLARĂ ii v'iual ('rr rentes revelate de subiecți, cum ar fi atitudinea lor față de sarcină, tipul de imagini pe care le folosesc, metodele lor de lucru etc. Faptele mai generale ale interferenței grafice, așa cum sunt prezentate în protocoale sunt (i) deplasarea atenției asupra aparatului muscular și conștientizarea senzațiilor k.nestetice; (2) obscuritatea percepției auditive la momentul respectiv; (3) diferența dintre confuzia senzorială, sau mai degrabă asociativă, și confi :t pe latura volitivă.

χπ

TЧE CEL MAI INFT TENȚIAL F1GURFS T '

MODERN PS EC HO LOGZ

ZnWm Friedrich Herbart (17,6-1841) a fost părintele doctrinei maselor appesgeiviag care susține că fiecare nouă experiență este modificată! prin experiențele noastre. Prin urmare, He este probabil una dintre principalele lumini ale educației moderne. A încercat să scoată psihologia din controlul ei filosofic și să o trateze ca pe o știință pe o bază mecanică, cu principiul asoeîa-t de a o conduce.

C >stav Theodor Fechner (18· r-1887) poate fi numit fondatorul psihologiei experimentale. A fost doctor în medicină, dar nu a practicat veterinar. Cercetările sale în fizică și fiziologie i-au câștigat o mare faimă, dar în psihologie el este cunoscut de legea numită legea Weber-Fechner, care încearcă să măsoare senzațiile Fechner cu un geniu de ordin înalt și să linească multe genii, suferit ur dd misei y.

Rudolf Hermann Lotze (1817-1881) a fost unul dintre principalii susținători ai unei psihologii sufletești în vremurile moderne. Teoria lui despre semnele locale în sistemul nervos prin care putem spune locația 01 a

F'"ure VЧ.

O GALAXIE DE PSIHOLOGI.

În toamna lui 1909, pentru a sărbători cea de-a douăzecea aniversare sau înființarea Universității Clark, lat? Pre identul Stani Hall a reunit o serie de oameni de știință distinși care cu greu ar putea fi comparați astăzi. Here găsim: Freud Hall (d), James (d), Titchener (d), Cattell, Stern (din Hamburg), Jung și câțiva dintre principalii discipoli ai lui Freud: Ernest J' tes (și în spatele lui) Ferenczi (Ungaria) și (între: Freud și Jung) Br ili; dintre psihologii educaționali, Birgerstein, Whipple, Burnham, Bell și Chamberlain (d)- antiologul Boas, biologul Jennings, psihiatrul Adolf Meyer; și să nu uităm de psihologi precum Jastrow, Sea-shore Holt, Kirkpatrick, Sanford (d), Goddard, B. T Bald w 1 (d) și FL Wells.

Această ocazie reprezintă singura vizită a lui Freud în America.

T' ah Ler (d) după un nume indică faptul că persea este acum decedată.

Figura VII

o;

tcu h on t ie suin r un obiect perceput de Ce ochi este încă acceptat în psihologie

U'rvian L L. von Helmholtz (1821-1894) a fost bori-în Prusia, din partea mamei un descendent direct al lui William Penn. A fost unul dintre cei mai de seamă fizicieni ai secolului, iar contribuțiile sale la psihologia tonului și a vederii, precum și cercetările sale asupra sistemului nervos, îl fac fondatorul psihofizicii.

C/wïyfm Steinthal (1823-1899) și Moritz Lazarus (1824-1903), doi psihologi germano-evrei, au fost amândoi influențați de Herbart și, în calitate de cumnați și prieteni de nedespărțit, și-au continuat V rk împreună. Marea lor muncă a constat în întemeierea științei psihologiei colective. O bună psihologie a început cu periodicul pe care cei doi au început în 1860. Domeniul principal al lui Steinthal a fost filologia. Nu ar fi exagerat să spunem că știa bine cel puțin un scor de 1. ngua^es, de la ebraică la chineză.

Wunat (1832-1920) a fost primul care a deschis un laborator de psihologie, care a atras curând unele dintre cele mai bune minți din Europa și America. Acest laborator a fost instalat la Leipzig în 1879. Cărțile lui V. inut sunt lucrări grele, sonie dintre ele constând din trei şi patru volume de peste un tnous*jnd pa?es la un volum. Wundt a fost cel mai mare psiholog al epocii sale.

William James (1842-1910), de departe cel mai eminent psiholog pe care l-a produs America, este de mulți considerat a fi, împreună cu Wundt, fondatorul psihologiei sistematice. Principiile sale de psihologie, în două volume, vor rămâne întotdeauna o lucrare ciasică, iar cursul său mai scurt de psihologie, deși acum aparține unei generații trecute, este încă folosit în multe colegii. |Capitolele despre obișnuință, voință și sine în această lucrare ar trebui citite de fiecare persoană educată.

Franz Brentano (1838-1917), ne ohe w al Bettinei von Arnim, căruia Goethe i-a adresat B rie f-•wechseì mit einem Kinde și care a fost admirat și de Beethoven, deține un loc unic în psihologie. Deși nu este în mod special productiv, el este într-adevăr părintele recentei școli de Gestalt (configurație) în psihologie. Printre discipolii săi se numără lideri ai gândirii moderne precum Stumpf, Külpe, Husserl, Meinong, Witasek, Hofler și alții. Brentano, care a fost hirotonit preot până când s-a hotărât să dezlege din învăţăturile Bisericii Romano-Catolice, a introdus o tendinţă scolastică în psihologie, la sfârşit care a fost iniţiată la Viena şi Gra-, a călătorit de acolo în sudul Germaniei şi acum domină Berlinul. Mai multe psihologe americane au ajuns în acest moment sub influența ICS.

2 /¡eorfwH Rlbot (1839-1916) nu a fost, ca şi compatriotul său Binet, un cărţitor, dar a fost, pentru ali tuât, decanul psihologiei franceze în a 1 . ultima parte a vieţii sale. Ca autor a aproape douăzeci de b<)ks pe diverse teme și ca redactor al Revue Philosophique, dar mai mult ca profesor de psihologie la Sorbona, a exercitat o influență largă în gândirea franceză. Principalul său interes consta în latura afectivă a omului - emoțiile și sentimentele - și, de asemenea, anumite fenomene anormale. În el, savantul a avut avantajul pe experimentator. Dintre cărțile sale, Eseul său despre imaginația creativă, Psihologia emoțiilor, Bolile personalității, Psihologia atenției și Bolile voinței au fost traduse în engleză.

Hermann Ebbinghaus (1850-1909) și-a făcut o reputație prin experimentele sale epocale în domeniul memoriei, deschizând astfel calea pentru o serie de investigații, multe dintre ele realizate mai elaborat decât ale lui. În urma unei morți premature din cauza faptului că și-a adus munca la un punct mai definitiv, el a reușit totuși să-și sistematizeze știința într-un manual (Grund-züge der Psychologie) pe care doar enciclopedia Psihologiei fiziologice a lui Wundt l-a depășit în detalii, dar nu în formă și claritate. În acest sens, Grundzüge lui Ebbinghaus poate fi comparat numai cu lucrarea lui James cu același titlu (Principies of Psychology}.

C S¡a.dey hall ^46- ç^.4) nas făcut mai t1 în oricare altul din Unitatea· i S-.Ae; .pentru mai departe· · 1-

t .esturile psihologiei genetice. Investigația sa despre Adolescență în două volume mari este o lucrare de pionier. Multe cercetări similare au fost întreprinse de studenții și asociații săi și datorită eforturilor sale, Școala Clark în psihologie a avut o individualitate distinctă. tot staniul lui: la subiectul pe care l-ar fi putut să-l înroleze imens; dar întorsătura culturală pe care a dat-o psihologiei americane, з contraastincția față de urmărirea experimentală a lui Titchener și Münster-berg, merită mai multă recunoaștere decât a primit-o.

Alfred Binet (1857-1911) nu a fost doar un psiholog productiv în diverse amenzi, ci a fost în plus și inițiatorul testului de inteligență mo^IgmeHt. Scala de inteligență Binet-Simon este încă folosită într-o formă revizuită în mii de instituții. Am fost profesor la Sorbona, în Pans.

Külpe (1862-1915) este cunoscut drept fondatorul · școlii de psihologie din Würzburg. Nu era aproape atât de productiv ca contemporanul său mai faimos, Wilhelm Wundt, el a fost totuși singurul să atragă în laboratorul său mulți psihologi promițători, care mai târziu au devenit ei înșiși cunoscuți. Majoritatea problemelor de pe 4ht

 procese vere mai întâi investi^ .ted la \ urzburg. . printre elevii săi au fost Watt, Messer, Ach, Marbe și Bühler. Interesele lui Külpe au fost împărțite între filozofie și psihologie. Atât Introducerea în psihologie, cât și linia Chit ¿ a

filozofiei au fost traduse în engleză de profesorul Titchener (fostul împreună cu Professar Illsbury).

Hugo H \nsterberg (1863-1916) a venit la Universitatea Harvard la invitația lui William James, căruia i-a reușit ulterior ca profesor de psihoterapie. Ca student distins al lui Wundt, el a venit la Harvard din Freiburg, bine pregătit pentru munca care i-a fost încredințată și a antrenat sute de studenți, dintre care mulți urmau să conducă mai târziu laboratoare de psihologie atât în țară, cât și în străinătate. Münsterberg ne-a dat im-p' dezvoltării psihologiei aplicate în Statele Unite ale Americii, făcându-şi el însuşi un ram de investigaţii pentru diverse probleme.

pVadtmfr ЛЛ Bekhterev (1857-1927) și IvanP. Pav lov (1849-   ) sunt ambii neurologi ruși

care au creat şcoli de psihologie. Ai-fi ugh Pavlov este pionierul celor doi, după ce a intrigat mulți oameni de știință prin experimentele sale pe câini, în care reflexul condiționat a devenit

* Oamenii de știință din întreaga lume le-au admirat atât de multă ordine și ingeniozitate tehnicii lui Pavlov. Dacă tehnica i: complicată, methocul este foarte simplu. Este binecunoscut faptul că a

142 M IHFLUENTIAL EPURES stabilit ca o piesă fundamentală a comportamentului, „g a fost regretatul von Bekhterev care a fondat școala de reflexologie, care este de departe tendința dominantă în psihologia rusă de astăzi. Cu o stăpânire a neurologiei, fără ca nimeni să fie o poziție de comandă în cercurile academice, el a îndreptat atenția către cercetările din Laboratorul din Sankt Petersburg (Petrograd, Leningrad), care, de altfel, erau toate obiective sau obiective. caracter comportamental, deși nu era la fel de asemănător struțului ca comportamentul american. Lucrarea lui Bekhterev Objective Psychology oi P'ycnoreflexology a apărut în germană și în franceză. Contribuția sa cea mai importantă la știință a fost, totuși, voluminosul tratat despre sistemul nervos - o lucrare colosală.

Este interesant de observat că Bekhterev și-a lăsat moștenirea creierului institutului de cercetare pentru studiul creierului notabililor, pe care l-a fondat acum vreo douăzeci de ani.

gura câinelui apă la primirea hranei. Acum lăsați să se audă un ton de fiecare dată când este prezentată mâncarea, apoi după un număr de repetiții, câinele va secreta saliva chiar și la auzirea sunetului singur. Cu alte cuvinte, tonul a produs un reflex condiționat. Cantitatea reală de salivă secretată poate fi măsurată până la picătură cu ajutorul unui tub calibrat. Astfel, asocierea unui stimul bio-icgic inadecvat (tonul în ceea ce privește procesele digestive) cu unul adecvat va provoca același proces fiziologic în condiții favorabile (repetiție și obișnuință) ca și în cazul stimulului primar (hrana). Aceste experimente au b :come clas зicai, și au făcut atât de mult ft rore în anumite părți, încât întreaga școală comportamentală își obține sprijinul și vede cu uimire această procedură Rtssia, care se încadrează atât de w 1 în domeniul social, educațional. şi structura politică a perspectivei bolşevice.

¿ Freud (1856-), un evreu vienez, este un

fără îndoială, cel mai discutat om în cercurile psihologice. El a fost fondatorul psiho-alizei, pe care o folosește în mod sistematic în tratarea pacienților, pentru că el este ceea ce i se cere de obicei un specialist în nervi. Mii de discipoli din întreaga lume îl salută drept Copernic al psihologiei. Teoriile sale despre inconștient și dorință, interpretarea sa a viselor, inteligența, impulsul artistic și aproape totul în civilizație ca o manifestare sexuală vagă, într-o formă sau alta, au fost contestate de psihologul academic, dar unele dintre noțiunile sale sunt făcându-și treptat drum în știință.

Piticul Bradford Titchener (1867-1927) a fost exponentul principal al metodei experimentale în America. Britanic inițial, a studiat la Leipzig cu Wundt, după ce a absolvit Oxford, și a fost adus la Universitatea Cornell, unde a predat până la moarte, un echipament rar prin busolă și adâncime. Metodele sale științifice au fost riguroase și, în curând, laboratorul său a fost renumit ca cel mai bun din Statele Unite. În el se îmbină erudiția germană cu umanismul britanic; dar era prea fixat în obiceiurile sale de gândire pentru a realiza o lucrare cu adevărat constructivă la scară largă. Contribuția sa principală la psihologie a fost laboriosul manual al Psihologiei experimentale (în patru volume) și Manualul său de psihologie, care a fost tradus în mai multe limbi europene.

I£O TNFLTTFNTJ\IR^U^FC

J hd '.DougaU (T8m) este undoubrenij forerr)st psycholc&isc m th* irnignsh-sp· aknig c juntries azi. Deși există puține părți de psihologie la care el nu a avut contribuții importante, munca sa de pionier în psihologia socială și psihologia fiziologică este cea mai notabilă. Mai recent, el a explorat temele psihologiei anormale și ale psihologiei sistematice. Experimentul său asupra animalelor este menționat, și în orice loc în acest manual. În timp ce opiniile personale ale lui McDougall cu privire la chestiuni care nu sunt strict psihologice au stârnit numeroase critici în cercurile americane, trebuie avut în vedere că nu numai că a crescut o generație de psihologi în E^g-land, dar munca sa constructivă și stimulatoare a făcut multe. a pune psihologia pe un p mestai stiintific.

I. VriLLiAM Stern (1871-) este în prezent prob-

abil psihologul cel mai r iunded din Germania, dacă nu în lume. Începând cu o contri) „Ln despre psihologia foliei”, a trecut apoi la psihologia cheltuială, a scris o serie de monografii importante editate despre problematica mărturiei, iar apoi, prin sistematizarea datelor cunoscute despre diferențele individuale, a stabilit ramura de c-psihologie diferențială. Bună. Lucrările inițiale despre psihologia copilului și testele de licență (expresia „coeficient de inteligență” este din mintea lui) l-a pus în primul rând ca

Г^pT^ Д TП Г— QJ 3GY

eu "т

un investigator de psihologie educațională și două dintre cărțile sale din această minciună au fost transi iate în engleză. El a fondat Zeitschri] t fur angezvandte Psychologie (Revista de psihologie aplicată), precum și seria sa de monografii, și a organizat Institutul de Ficologie Aplicată din Hamburg și este unul dintre editorii Zeitschrift für 'padagogische Psychologie. Deși este autoritatea principală în domeniul psihologiei aplicate în Germania, el și-a câștigat, de asemenea, o reputație mondială ca filozof prin lucrarea sa în volum tare Person wnd Sache (Person and Thing). În prezent, este profesor de psihologie la Universitatea din Hamburg.

F hvard, L. Thorndike (18 4-   ), deși în ultimul timp

preocupat în întregime de psihologia educației, au fost realizate câteva experimente valoroase în psihologia animalelor cu aproape un sfert de secol în urmă. Pe lângă orientarea cercetării, el a jucat un rol esențial în construirea Colegiului Profesorilor din Universitatea Columbia, cu organizația sa imensă. Mii de profesori au intrat sub influența lui directă; iar în calitatea sa de consiliere în cadrul personalului diferitelor instituții de învățământ și guvernamentale, el a fost responsabilul pentru o serie de măsuri progresive.

ir-? MOST Ii^LUFHTI^L iT .T'dFF

Nu este ușor să decidem ce aparține J. M Baldwin (1856-   .) în această serie de elemente.

cifre. Lucrările sale au primit recunoaștere și a fost copleșit de onoruri, cred, în mod firesc, datorită activităților sale de promovare, dar numeroasele sale lucrări nu au lăsat impresie. De altfel, cele mai solide dintre ei sunt în domeniile logicii, sociologiei și esteticii. Nu există însă nicio îndoială că el se numără printre cei mai viguroși gânditori americani ai generației.

Notă- Orde- oí schițele de mai sus este dete.-minat de momentul în care ps'-ehoiogiștii au ajuns în proeminență la fel de v/ell ca și de durata lor de viață

XIII

CONTRIBUȚII WVTIONALE TO

PSIHOLOGIE

Trebuie făcută aici observația că, în timp ce Great Pritain nu a avansat cauza psihologiei ca știință sistematică în aceeași măsură ca Germania, numărul de gânditori englezi și scoțieni care s-au desfășurat pe linii psihologice, oferind astfel creștilor. cu material brut, este considerabilă. De fapt, al treilea dintre filozofii britanici au fost psihologi în viziunea lor. Ei nu au făcut nicio diviziune strânsă între cele două discipline; și până în ziua de azi psihologia este subordonată filosofiei în Marea Britanie, astfel încât un psiholog britanic pentru a deveni membru al Societății Regale (FRS) trebuie să revendice antropologia drept domeniul său de știință.

Datorită acestei împletiri a filozofiei și psihologiei în gândirea britanică, nu numai Hobbes, Locke, ad Hume, precum și cei doi Mills, despre care se vorbește întotdeauna ca fiind filozofi, ci chiar și Herbert Spencer și Bain, deși lărgând foarte mult domeniul de aplicare. de psihologie şi stabilirea anumitor principii care au format centrul furtunii de câteva decenii, nu sunt considerate p' imarial ca psihologi. Cu toate acestea, chiar și filosofii scoțieni de „bun simț" ne-au avansat cunoștințele despre fenomenele psihologice, iar episcopul Berkeley, contemporanul lor irlandez, ne-a oferit o excelentă teorie a viziunii cu o bază genetică.

NE

I £4

CQ^TPTBTrrrTríU

În Germania, cele două tipuri de minte, spe> wl 'eh se mișcă în bolțile teoriei și m, it v:' Lich își fixează credința la cheltuieli, mai ales? ca sărbătorindu-se prin expérimentation — mai ușor 1 discerne. În Marea Britanie, teoreticul și empiricul nu sunt atât de îndepărtați. Primul tip o. m nd nu se ridică prea sus, în timp ce acesta din urmă nu este v. 11-ing să se spe< ializeze doar într-o singură direcție.

Printre cei mai cunoscuți psihologi britanici < din generația trecută sunt Stout, James Ward, Sully Mc Dsugali și Myers (CS).

În Franța, cel mai remarcabil psiholog după Binet a fost Théodule Ribot. Psihologia contemporană este dominată de Dumas, Piéron, Paulhan și Delà·croix. Nici nu ar trebui să ignorăm influența lui Pierre J-net asupra psihologiei anormale. Pahms s-au preocupat de psihologia sistematică, dar au dezvoltat linii speciale de investigație, cum ar fi frica, fatiguul „Mosso și Patrizi) aiû abnorn il p¡ enomena (Morselli). Filosoful modern italian, a scris un tratat general voluminos, dar Sistemul lui Ros mini este doar o parte din perspectiva sa filozofică largă. De Sanctis de la Roma este poate cel mai cunoscut psiholog italian de astăzi. defuncții Vittorio Ben-nussi, Gemelli, Sarlo și Ferrari, care merită la fel de multă recunoaștere pentru cercetările lor fructuoase P· nano, +deși nu în primul rând psiholog, ci filozof, a adus totuși o contribuție importantă la psihologia mai înalte gânduri pï c ceses.

-т>ОРТЛ л R т ~УСНПТ OC-Ѵ

IC Г

În țările scandinave, cea mai importantă figură în psihologie a fost evreul danez Lehmann de la Universitatea din Copenhaga. El este succedat de Rabin. În Suedia, regretatul Sydney Alrutz ai Uppsi al est a reprezentat acest subiect în general, cu GA Jaederholm specializat în psihologie educațională, V. iile în Norvegia, Anathon Aall a adus contribuții demne de remarcat atât la filozofie, cât și la psihologie. M L. Reymert, care a activat anterior la Oslo, Norvegia, este acum în această țară predând la Wittenberg College I Finlanda, numele lui A. Grotenfelt pare să fie cel mai important pe orizontul psihologic.

X istria a fost, într-un fel, eradle școlii Gestalt cu Brentano, Husserl, Meinong și I ir nfels ca părinți și nași. W.tasek și eu ofler am continuat tradiția filozofică a profesorilor lor, deși domeniul lor era psihologia experimentală. În prezent, Karl Bühler ocupă, probabil, locul cel mai evident în psihologia austriacă.

Cele mai notabile nume din Ungaria în ceea ce privește științele mentale, s-ar părea, sunt cele ale lui Iulius I kler și Paul Ranschburg.

ïleymans de la Groningen este de departe liderul psiho-omst din Olanda. Probabil că la instanța lui s-au identități și trăsături umane, afecțiuni individuale. Caracterul și temperamentul au apărut în acea țară, wl ich are un sol excelent pentru dezvoltarea; psihologie nnlied în direcția cercetării personalului și industriei. Părintele Frobes este o autoritate

icб nationBj CONTRIBtJTO^S pe psihologia experimentală, în timp ce Révész la Amsterdam și-a stabilit o reputație înainte de a veni la Б allanó.

Rușii, Pavlov și Bekhterev, deși în primul rând fiziologii au introdus în știința noastră metoda reflexului condiționat și s-au făcut responsabili pentru un tratament obiectiv al psihologiei. L livesity din Varșovia, Polonia.

Elveția a avut o serie de Gemane te chin °· pHlosofie și psihologie în cele trei universități mai mari ale ei, Avenarius și Ebbinghaus fiind cei mai eminenti dintre acești profesori. Paul Hâberlin poate fi considerat succesul lor!*, dar este o psihologie speculativă, practic sc'Lolastică, pe care o face. În partea franceză a Elveției, Claparède și Flour-n y au lucrat împreună pentru a menține un centru psihologic la Geneva. Michotte, la Louvain, este probabil psihologul remarcabil al Belgiei.

Cei mai influenți psihologi din Ameiîca, pe lângă cei deja menționați, sunt j M Balcevin (acum ш Franța), J. McK. Cattell, Mortori Prio.ce, VB Pillsbury, GT Ladd, RS Woodworth, H. V' rren, R M. YtjPkes, JR Angeli, CH Judd, LM Terman, MW Calkins, MF Washburn, J. Dewey, 1 Dodgef Max Meyer , L, Witmer și T. Jastrow. Recent, JB Watson a exercitat o influență considerabilă asupra unui număr de psihologi mai tineri din Statele Unite. Președintele Scott din Northwesterr

Universitatea a fost un factor în promovarea psihologiei afacerilor.

În America de Sud, energicul comandant José Ingenieros! o poziție înaltă în cercurile psihologice, care a creat în capitala Argentinei un interes destul de mare pentru problemele psihologice.

X”τ

PSYCHOLOGICAE ORGANIZA.TTnNTS Гτ THF UNITED ST/ TES

Asociaţia Psihologică Americană cuprinde aproape 600 de bărbaţi activi şi aproape 200 de bărbaţi asociaţi. Această asociație a fost organizată în 1092. Primul său președinte a fost G. Stanley Hall, defunctul președinte emerit al Universității Clark. Numai doctorii în medicina care au contribuit la știință sunt eligibili pentru calitatea de membru activ. Asociații pot 1 persoane care sunt angajate profesional, deși nu au obținut o diplomă de doctor sau educatori în domeniile ei care au . un interes pentru psihologie. Probabil că nicio altă societate învățată din lume nu are atât de mulți membri Vornen. Doi dintre președinții săi trecuti au b^en Prof. Mary W. Calkins de la Wellesley College și F 'of. Margaret F Washbum de la Colegiul Vassar

Secțiunea de Psihologie și Antropologie a Asociației Americane pentru Avansarea Științei ține adesea o sesiune comună cu Asociația Psihologică Americană. Obiectivele sale sunt mai restrânse decât cele ale unei organizații mai mari și principalul său punct forte constă în faptul că este un component al giganului Asociație Americană pentru Avansarea Științei.

Corporația Psihologică, fondată în 1921 > Dr. J McKeen Calceli, fost profesor de psihoterapie la Columbia, și acum sub conducerea lui

Γ " λ λ B ngham,] rezident al Personnel Research Fédération, este o instituție semi-comercială ai cărei directori și acționari sunt constituiți dintre membrii American Psychological A Wociation.

Această corporație, care include printre directorii săi și câteva! președinții de colegiu, nu se angajează să investigheze probleme practice pentru preocupări care sunt interesate de anumite proiecte. Taxele plătite sunt folosite parțial pentru rambursarea experimentatorilor și parțial pentru promovarea cercetării.

În afară de acestea, există mai multe informații despre Asociația Americană de Psihologie, de exemplu fermă din New York a AP A, Asociația Psihologică M Iwestern, Asociația de psihologie a Pacificului, Societatea de Sud pentru Filozofie. şi Psihologie, şi Titchener e penmentiştii, aşa cum sunt adesea numiţi între ei. Numeroasele psihologii aplicate au luat naștere în această țară ca urmare a lectorilor oseudoștiințifici ambulanți nu au decât o relație îndepărtată cu psihologia; și, uneori, profesorii universitari sunt invitați să vorbească în fața acestor organizații, rațiunea de a fi și utilitatea lor sunt deschise, pentru că membrii lor sunt înșelați gândindu-se că dobândesc misterele unei științe fascinante. când, de fapt, ele sunt inițiate într-o conglomerare de aspecte și „isme” care nu sunt decât științifice.

Corporația Scott a cărei președinte WD

ï э F F'TFOT ocie V. c ”   ” AVIONS

S^ott este fondatorul și șeful executiv este o preocupare pur comercială, cu un personal de psihologi colaboratori în scopul său sau care acordă asistență marilor case de afaceri în probleme de personal, publicitate, vânzări etc.

De asemenea, reținem că a IX-a Con-o-resa Internațională de Psihologie va avea loc la New Haven în septembrie 1929, sub auspiciile Yaie Binivi rsity. Aceasta va fi prima dată când o reuniune internațională de psihologie se va reuni pe această parte a Atlanticului.

τί

PUBLICAȚII PSIHOLOGICE

Sunt nu mai puţin de o zeci de periodice cu caracter apicologic publicate în această ţară. O parte din diferitele ramuri ale psihologiei sunt fiecare π prezentate de o publicație.

Indexul psihologic, publicat anual, enumeră o clasificare definită a tuturor articolelor psihologice apărute în cursul anului precedent în cele mai importante limbi europene.

Treizeci și nouă de volume mari de monografii psihologice au apărut în această țară, fiecare monografie rc prezentând o investigație originală întreprinsă și finalizată de obicei de un candidat la gradul de doctor în filozofie. Pe lângă aceste mono-θ' aphs, anumite universități își publică propriile cercetări psihologice.

Regretatul președinte G. Stanley Hall a fost fondatorul Jurnalului American de Psihologie, precum și al Seminarului Pedagogicul, al Jurnalului de psihologie a religiilor (acum dispărut) și al unuia sau al altor publicații care nu au avut decât un existență scurtă.

Printre numele celor mai importanți inițiatori și editori ai publicațiilor periodice trebuie menționate cele ale lui JM Baldwin, Morton Prince, HC Warren, RM ́Y erkes, K. Dunlap, JR Angeli, EB Titchener, R S. Woodworth, EL Thorndike, L. Witmer și W. White.

Cea mai mare parte a publicațiilor psihologice se află în mâinile Asociației Americane de Psihologie, dar există un spirit de cooperare între toate petițiile dedicate materialului psihologic.

Universitatea din Commbia, după cum este de așteptat, conduce la primele secții în ceea ce privește volumul producției psihologice și numărul publicațiilor psihologice. P icologia educațională este oranșul căruia îi sunt alocate cele mai multe spa.

Există aproximativ la fel de multe periodice psihologice în Statele Unite ale Americii ca și în toate celelalte țări. Germania cu noua ei peri a cerne psihologice aproape de Statele Unite. Patru periodice psihologice sunt publicate în Anglia, patru în Franța, una în Italia și una în Suedia.

În ultimii ani, câteva recenzii noi care se ocupă în cea mai mare parte de psihologie au început să apară în diverse părți ale lumii. Revista Australa de Psihologie și Filosofie este publicată în S dney. Scandinavian Scientific Rez'iezv, bénin 1922 (Oslo), a încetat publicarea, dar ArÀ fr Psykologi o ch Pedagogik indică activitatea psychc logicai din Suedia. Japancse Journal i Psychology și The Indian Journal of Psychology sunt cele mai recente adăugări la lista revistelor psychologie?11 din lume.

în Rusia sovietică există multe perioade consacrate studiului problemelor psihologice, dar în principal sunt de natură aplicativă, care se încadrează în domeniul o p dagogie, psihiatrie, igiena mintală etc.

рпгттт AT» /-X-XГ

eu

Următorul este un director destul de complet al periodicelor americane de psihologie, în ordine cronologică:

ï. z. Nerican Journal of Psycholcgy— Ithaca, NY · 1 abonament la sala orrill 6,50 USD. 600 de pagini anual. Editează! de K. Dallenbach și un consiliu de cooperare. Trimestrial Psihologie generală și experimentală. Founued 1887.

2. Tfce Pedagogicei Seminar y and Journal o¡ Gene-fa : Psychology— Worcester, Mass.: Clark University Subscription $7. 700 de pagini anual. Am participat de Cari Murchison și de un consiliu de cooperare internațională. Trimestrial. Comportamentul copilului, psihologie diferențială și genetică. Fondată în 1891.

3. Revizuire psihologică—Princeton, NJ: Psy-ch logicai Revïew Ccmpany. Abonament 5,50 USD. 480 de pagini anual. Bilunar. Gen-e al. Fondat în 1894. Editcd bv Howard C λ rren.

4. Monografii psihologice- Princeton, N J. Psychological Review Comoany. Abonament 6 USD per volum. 500 de pagini. Fondat în 1895. E iitat de Raymond Dodge. Publicat cu ont f? :ed date, fiecare număr una sau mai multe cercetări.

iC4 ГП<PHПTOCIГV Г—

5 Psihologic 1 index—Princeton, Г Psych^-logical Review Company SubscriptBn $4. 300-400 pag· s. Fondată în 1895. Editat de W. S Hunter. O bibliografie anuală a literaturii psihologice.

6 Psychological Bulletin—Princeton, NJ: Psychological Review Company. Abonament 6 720 USD de pagini anual. Psiho1 Literatură digitală. Lunar. Fondată în 1904. Editat de Samuel W Fernberger.

7 J air nai of Philosophy—New York; Substație

84. Abonament 4 USD. 728 de pagini per volum. Fondată în 1904. Bi-săptămânal. Editat de F. J E. Woodbridge și Wendell T. Bush. Contams s^me articole despre psihologia teoretică.

8 Buletinul școlii Trainino—Vineland, N. J · The

Școala de antrenament. Abonament 1 USD. 160 de pagini anual. Editat de ER Johnstone. Fondat 1904. Lunar (io rumbe,3). Psicnologia și tratarea defectelor.

9 of Psychology—Sub-Station 84, NY: Arhivele de Psihologie Subscription $5. 50c pagini anual. Fondat în 1906. Editat de R. SV· oodworth. Publicat fără date fixe, fiecare numără un singur studiu experimental.

F OPULAR P oYCHC LDG F i6.c

io. Jurnal de psihologie anormală și socială -

Boyd Printing Co., Inc., Albany, NY Subseria 5 USD. Editat de Morton Prince și

Henry T. Moore. Trimestrial. 432 de pagini anual. Fondat în 1906. Anormal și social.

il. Clinica psihologică—Philadelphia: Psychological Clinic Press. Abonament 2,50 USD. 288 pagini. Editat de Lightner Witmer. Fondat în 1907. Fără date fixe (9 numere). Ortogenie, psihologie, igiena.

jo. Jurnal de psihologie educațională—Baltimore: Warwick și York. Abonament 4 USD. 720 de imagini anual. Fondată în 1909. Editat de HO Rugg, JC Bell și un consiliu de cooperare. Studiu științific al problemelor de învățare și predare.

13. Monografii de psihologie comparată — Balti-

R ore: Johns Hopkins Press. Abonament 5 USD. 500 de pagini per volum. Editat de WS Hunter. Publicat fără date fixe, fiecare numără o singură cercetare.

14. Revista psihanalitică- Washington, DC:

3617 loth St., N„ W. Abonament $6. 500 de pagini anual. Psihanaliza trimestrial. Fondată în 1913. Editat de W, A. White și

S. E. Jelliffe.

ifd F^WIICE^^WU. pT—jC'WTONF

15. Journal of Experimental Psychology—Princeton, X. J Psych logicai Review трап, 501 pagini anual. Experimental. Subscnpmon t . Fondată în 1916. Editcd bilunar bv Madison Bentley.

16 Journal of Applied Psychology—P iltim >re

Abonament Williams & Wilkins Co. 5 USD. 400 de pagini anual. Fondată în 1917. Trimestrul Editat de James P. Porter și William F. B)ok.

17 Journal of Comparative Psychology—Baltimore

Williams V Wilk'ns Co. Abonament çoo pagini anual. Fondată în 1921. Bi-lunar Editat de Knight Dunlap și Robert M Yc rkes.

18 Jurnalul de personal, fost Jurnalul Pe^sonului

nel Research- -New York. Federația de cercetare a personalului. Aproximativ 50c paÆs anual. Abonament 5 USD. Fondat 192. F lunar. Editată de Walter \T. Bingham și Max Freyd.

io. Monografii de Psihologie C metică — W orcestei, Mass. : Clark University. Bilunar. Fondată în 1925. Subs' pt'on $7.00. 600 de pagini publicate anual de Cari Murchison și un consiliu internațional de colaborare.

FLYCHCI PAPULAR

20. Industrial P s —Hamilton,600

pagini anuali;. Abonament 0 USD. uoui;He 92Ó. Editat de Donald A. Laird. Lunar.

Dedicat problemelor ingineriei umane, testelor icaționale etc.

γ·τ. P"vrholcjical Abstracts—Princeton, H J. Subscripție n $6. 600 pages annua i y. Edited by WS Hunter. Monthiy. Non-criticai abstra :ts of psychological literature. Fondată în 1927.

2 Jurnal de psihologie generală—Worcester, Mass. Abonament 7 USD. 600-700 de pagini anual. Editat de Cari Murchison și un bcard cooperant. Trimestrial. Experimental, teoretic, clinic și istoric! psihologie. Fondată în 1927.

Acestea sunt mai multe reviste care vând cu amănuntul articole despre literatură, dar ele nu au nicio poziție științifică (rc.es Una dintre acestea are o circulație mare și atrage publicul larg cititor. Lectura sa este inofensivă, dar reclamele pe care le contami sho capacul să fie protejat împotriva.

în plus, există o serie de reviste care predau pe teritoriu psihologic, cum ar fi Mental Hy glene; The Journal of Nervous and Mental Disease 7 adică Jurnalul American de Psihiatrie și o mulțime de periodice educaționale. Jurnalul Societății Americane de Cercetare Ichică poate fi considerat cu greu în cadrul rubricii psihologiei.

XI

PSIHOLOGIA CA SWEETĂ AMERICANĂ>TZB

Expansiunea culturală a Statelor Unite, spre deosebire de Europa și în special de Gei multe, pare să fi fost generată de „din belcw". deplasând în sens ascendent. Această țară s-a impus în practică și

beton, fără cea mai mică pregătire Nu a fost necesară nicio tradiție pentru ridicarea zgârie-norilor și construcția de metrouri. America devenise cu siguranță țara destinată descoperirii și invențiilor înainte de momentul în care Franklin își făcuse observațiile epocii asupra sarcinilor electrice. Ilustrațiile rame, precum Fulton, Morse, Bell, ano Edison, care ies în evidență pe firmamentul american al igenuității practice, pot fi ușor să le eclipseze pe cele ale oricărei alte țări. Desigur, toate motivele pot fi: semnate pentru împrejurări, printre care faptul că „necesitatea este mama* invenției"; dar nu ar fi greu de prevenit prin cazuri cruciale că în acest caz, ca în multe alte cazuri, nu mediul sau tradiția este responsabil pentru situația, ci geniul poporului. Când contele Rumford, acum un secol, a creat un inginer de eficiență al Bavariei, necesitatea era germană, dar uşurarea a venit din America. Contele Rumford era simbol al intelectului de tip american.

? o privire la masa de decernare a premiilor Nobel ar 168

POPUI An PSIHOLOGIE 169 jonErm t! În opinia că realizările americane au fost mai degrabă în sfera practicii și utilitariste decât în cea teoretică și artistică. Există premii bt en pentru fizică, chimie, medicină și eforturi de r> ace, dar nu pentru literatură. Nici nu pare probabil ca laureatul Nobel pentru literatură să o fac eu. găsit în Statele Unite pentru încă un deceniu.

Dacă psihologia este o disciplină teoretică, cu greu ne-ar fi trebuit să ne așteptăm să arate mai mult decât o creștere normală în Statele Unite. Prin urmare, ar surprinde pe mulți cititori să afle că această țară se bucură de liderul mondial în psihologie — nu în toate ramurile sale, desigur, ci cu siguranță în domeniile sale cele mai importante. Poate că această hegemonie se datorează faptului că psihologia este, cel puțin parțial, o știință foarte practică, ceea ce ar explica în mod natural influența exaltată pe care o deține psihologia aplicată în Statele Unite. Dar trebuie să ne amintim că unul dintre fondatorii mihologiei — William James — a înflorit într-o perioadă în care aspectul practic al științei sale nu era încă evident. A fost rezervat succesorului său, Münster-K rg (pe care James îl invitase la Harvard pe când încă avea douăzeci de ani) să dea impuls noii mișcări.

Dintr-o altă lovitură de noroc, care este doar un sinonim cu o întâmplare favorabilă, Titchener a fost chemat cam în același timp de la Oxford la Cornell, unde h₽ a adus o generație de psihologi experimentali. Tradițiile germane din Münsterberg și pregătirea anglo-germană a lui Titchener au fost obiective

I7n / Д PJC* C~ȚF'T —

inc i1 ́I' .1 '? 1 >r til· ili uldi"■' d M.ieriC.Jl рчусь')! ogy. Influenţa germană, în acele vremuri marcată. Aproape fiecare psiho igist important al vremii studiase în Germania, în majoritatea cazurilor stând ; picioarele pontificalului Wilhelm Wundt la Leipzig

În loc să depreciem această străinătate, ar trebui să-i atribuim catolicitatea fjsycholului american; a compara să zicem, cu insularitatea britanicii o· autosuficienţa psihologiei franceze.
U ..nei pot manuale de psihologie să urmeze în felul lui Lehr-bücher

german, nu trebuie să uităm că mat este de o marcă nativă în unele privințe, pupil ha: a depășit preceptorul său. Psihologia aplicată, deși 1 în Germania, a făcut cel mai rapid pas în această țară, unde a fost de mare ajutor în timpul războiului mondial și de atunci.

Testele de inteligență movemcnt, din nou, care a fost inaugurată în Franța, și-a găsit cea mai bună expresie și în Statele Unite. Aici scara originală Binet-£mon a fost revizuită, standardizată, aplicată la o scară gigantică și discutată teoretic. Cuvântul „test” a devenit acum un termen internațional pentru care nu există un înlocuitor satisfăcător. Cu siguranță o schimbare se întâmplă în analele educației, când, în loc să împrumutăm cuvinte de la verii noștri mai consacrați, devenim furnizorii lor de ternuri științifice. Nu mai suntem obligați să ne întoarcem la un saker mandibular german în scopul de a face distincții clare. Ești destul de ca acasă cu oui 'I. Curbele Q's', 'weightmg 'pooling' şi 'skew'. Ar putrezi un fost?, g-

POPULAT

eu*7'

a spus că literatura de specialitate privind măsurarea mentală, precum și numărul și varietatea de teste prezentate în America ar fi mai mult decât egal cu ai pus pe linii similare din toate celelalte țări combinate.

1 psihoiogie experimentală în Statele Unite ocupă o poziție atât de de invidiat, căci althot.gn în r itter de cantitate putem bine compara cu 1er r ns, o feeh că lucrarea sau +el din urmă este mor-; solid, mai cuprinzător și simplu de^ailed decât propriul lor, deși nu întotdeauna atât de critici. Interlocutorul german plin de maturitate, dar deseori începe cu concluzii anterioare care îl determină să-și interpreteze datele în conformitate cu teoriile sale. Dar sfera de aplicare a psihologiei experimentale în America este atât de mare încât cel puțin o jumătate de duzină de publicații sunt dedicate prezentării unor astfel de investigații care oferă rezultate certe. Seria de monografii psihologice, compusă mai ales de teze de doctorat, are acum r achei al treizeci şi nouălea volum, arătând astfel productivitatea la^ cratoriilor americane.

Comportamentul animalelor și al organismelor inferioare a fost cel mai mult (studiat în Statele Unite de către n sn precum Thcrndike, Yerkes, Jennings, Parker, L eb și Mast. Psihologia animală, înainte de Thorndike., s-a bazat în mare parte pe un număr de anecdote, necontrolate și observații aleatorii.. Prin hm și Yerkes a fost posibilă o tehnică adecvată pentru dificultăți în astfel de subiecte.

Există, pe de altă parte, un reflux hotărât atunci când ne întoarcem la domeniul psihologiei anormale. Nu numai

/AT Алдкртглы

Franta v':+hi з celebrateci Pinel, Esquirol Ljb^ult. Charcot, Bernheim și Janet, dar chiar și Germania, care a rămas în urmă în acest brandi, și Λ ustria, pot pretinde cu ușurință un avantaj până în prezent față de psihiatrii, psihopatologii și psihologii noștri anormali. Numai

Morton P.ince a adus contribuții demne de remarcat la problema personalității, a temei sale și a subiectelor conexe. McDougall a reunit foarte recent faptele despre psihologia anormală într-un sistem. Ceilalți care au devenit proeminenti din punct de vedere profesional fie își tratează subiectul cu totul din punct de vedere medical, fie îmbrățișează psihanaliza ca un panaceu pentru toate afecțiunile nervoase și mentale.

Analiza p 'vcho.

Teritoriul psihanalizei, oricât de mic ar părea profanului și doamnelor înstărite care plătesc sute de dohari pentru privilegiul de a relata experiențele domnilor din alfa omega, este privit cu suspiciune de majoritatea psihologilor. , nu numai în America, ci și în străinătate. Nu că Freud, Jung, Adler, Stekel și olii sunt priviți ca șarlatani, așa cum o spune profesorul Seashore în textul său recent - b ok, „psihanaliza este atât de complicată și atât de controversată. în prezent, că nu i se poate acorda profitabil un loc în manualul elementar/ „J1

Desigur, asta cu greu ar constitui un motiv adecvat pentru aversiunea resimțită în mediile academice față de

Vptírorfiíéíton la psihologie, pagina 381.

POFffiJLAR PSYCHCLOGí ifl acest npw mov ment. Cu siguranță s-ar putea fi de așteptat ca psihologii să facă toate ideile posibile pentru a obține o perspectivă asupra adâncurilor ascunse ale minții - și asta este ceea ce, prima facie, intenția psihanalizei să realizeze. Dar trebuie să avem în vedere, în realitate, psihanaliza, așa cum a fost formulată de Freud, s și s pentru doctrina conform căreia toate evenimentele umane - vise, impulsuri creative, derapaje sau chiar fenomene istorice și sociale, nu Menționați tulburările nervoase — se datorează funcționării dorinței inconștiente, reprimate în diferite grade ca urmare a unor invenții și care se concentrează asupra activității sexuale a lui n an într-o formă sau alta, în mare parte în perioada din prima copilărie.

Obiecțiile la un astfel de principiu atotcuprinzător sunt multe și ignorând opoziția innăsculoasă a celor formulate pe temeiul scrupulelor religioase și morale, v 3 constatăm că psihanaliza este acuzată din următoarele acuzații:

ï. Ea subliniază prea mult un singur factor, care, deși extrem de important și susceptibil de a fi trecut cu vederea de un număr de locuitori ai universității claustrate, nu poate înlocui toate instinctele și emoțiile care joacă în viața individului.

2. Psihanaliza se desfășoară fără a ține seama de corpul de fapte acceptate pe care psihologia le-a reușit să le construiască pe baza muncii experimentale; și subordonează conștientul, cu care suntem familiarizați, inconștientul care, oricât de important ar fi, este până la urmă o chestiune de speculație. Rezultatul

O știință americană este că, dacă îți ții constant doctrina în fața ta, interpretarea ta poate fi atât de manipulată (având în vedere faptul că

sexul oferă un simbolism atât de bogat) încât fiecare eveniment va fi subsumat sau în direcția acestuia . principiul „All Roads L e P ime”.

3. Disensiunea asupra punctelor fundamentale din tabăra psihanalitică 1.1c și împrejurarea că aproape fiecare discipol proeminent al lui Freud și-a format o școală pentru el însuși, ar tinde să facă evident că psihanaliza este o sferă în care, ca în zilele Israelului antic sub domnia Judecătorilor, „fiecare face ce este drept în ochii lui”.

4. Rolul și semnificația atribuite experiențelor de natură sexuală, în special cele care au loc în timpul copilăriei, par a fi exagerate; și multe particularități a J excentricități pot fi explicate într-un 1

c' -maniera cuioasa.

5. A fost pus sub semnul întrebării de către Miinsterberg şi de alte persoane, deşi destul de fără folos, dacă ar> ui

mintea c -nștientă sau subconștientă nu este o contradicție de termeni.

Adăugați la aceste obiecții și un alt dezavantaj că nu există nicio dovadă posibilă a vreunui mecanism freudian sau jungian, iar scepticul? atitudinea celor mai remarcabili psihologi americani pe acest subiect va fi oarecum apreciată. De altfel, multe cure au fost efectuate prin metodele Freudun; dar trebuie subliniat, în afară de faptul că cel mai solid temei al învăţăturii psihanalitice-

POPUL AR P.çγ :roi C GY in" se găsește în domeniul isteriei și al altor tulburări, că fachiri, șamani, medici-vraci miracle-naen, un vindecător de credință de r 11 feluri, la ah tim și în a1 climes, au avut un succes considerabil cu tienții lor.

Pentru că teoriile sugestive ale lui Freud ar trebui să atragă atenția asistentului social, a omului de literatură și a specialistului în nervi să ne surprindă; dar trebuie să ne amintim, până la urmă, că este sarcina psihologilor să decidă dacă doctrinele psihologice sunt acceptabile sau nu. Nu va fi de așteptat de la ei să permită ca întregul lor edificiu să fie demolat pentru a face loc unei structuri care nu se așează cu ei.

este corect să spunem, totuși, că o serie de concepte freudiene, cum ar fi „represie”, „complex”, „confi .t” și „sublimatian”, sunt acceptate treptat în cercul ortodox, parțial la recomandare. a practicienilor care găsesc doctrinele lui Freud și h 5 asociații ostili aproape indispensabile ca poteze de lucru în tratamentul pacienților lor.

Ocult.

cercetarea psihică, deși nu, în sens strict, este un departament de psihologie, este o altă parte a teritoriului adiacent pe care psihologul american nu este dispus să o exploreze înainte de a vedea o perspectivă bună în față. Această distanță unii simpatizanți ai cercetării psihice o vor ateritate la o timiditate profesională, alții o vor adapta la fel de nevoie de un interes cosmic din partea

a psihologilor americani. Nicio acuzație, cred, nu explică situația, care, în opinia mea, este doar rezultatul unei pregătiri practice și a sentimentului că a existat prea multă fraudă manifestată în trecut de așa-zișii medii și psihici pentru a justi: cheltuirea unui timp prețios pentru investigații dubioase. Și, în plus, expunerea operativelor nu atrage astăzi atenția lumii, așa cum a făcut-o acum cincisprezece sau douăzeci de ani, când Eusapia Paladino făcea parte în arena psihică.

Faptul că psihanaliza și cercetarea psihică ar trebui să aibă o vogă mai mare în Anglia decât în Statele Unite poate părea cititorului ca fiind surprinzător, dar este o adevărată diferență de trăsături între cele două tipuri de minți. Mina britanică este mai mistică și nu atât de practică ca cea americană. Pentru prima, orice este posibil cu condiția să fie imaginabil sau chiar imaginabil. sau ipoteza r ingemă înaltă;

„De când am scris cele de mai sus, am fost încântat să găsesc în Observațiile lui Kant despre sentimentul frumosului și al sublimului (traduc titlul german; nu există o traducere în limba engleză a acestui eseu interesant) un pasaj care discută tocmai această trăsătură, „Este Ha? bien remarcat în mai multe rânduri”, spune marele Germar. Ploscpher, „că englezii, deși într-adevăr sunt înțelepți, pot fi, în același timp, ușor de înțeles să dea credibilitate, cel puțin la început, la ceva minunat și absurd care este bine anunțat - dintre care există multe instanțe. Dar o gândire îndrăzneață, pregătită de diverse experiențe în care multe lucruri remarcabile s-au dovedit încă a fi adevărate, sparge cu ușurință multe rezerve prin care o persoană slabă la minte și neîncrezătoare ar fi imediat controlată, păzind astfel. el însuși temporar împotriva erorii, deși fără vreun merit propriu.” K;nt acreditează astfel credulitatea aparentă britanică la o putere de n id, ane noi la o deficiență de inteligență.

Daca^'LAR PS^Z 4CLCGT

eu--

a lui Whatelv Smith pentru a explica modus operandi ad scarnate woî Id.

Întrucât Societatea Britanică pentru Cercetare Psihică a avut printre ofițerii și membrii săi câțiva dintre cei mai distinși oameni de știință și gânditori din Marea Britanie, a creat, desigur, o atmosferă respectabilă, poate chiar o istocratică, a Societății, dar asta trebuie luat mai degrabă. ca efect decât o cauză a succesului comparativ pe care cercetarea psihică a fost c jcymg în Anglia. Pe de altă parte, trebuie să se țină cont de faptul că Societatea Britanică menține o atitudine mai rezervată și mai circumspectă decât să-și dea Amer? cn societatea sora.

Contribuție oficială americană.

Revenind totuși la subiectul nostru principal, să analizăm pe scurt dacă se poate spune că americanii au avut o contribuție specifică la psihologie, ceva care îi deosebește de alte națiuni din acea sferă a eforturilor. S-ar putea să trezească o oarecare controversă cu privire

la această întrebare și răspunsul ei, dar dacă punem capăt credinței față de afirmația lui Watson, behaviorismul este o mișcare distinctiv nericanăl. sale mortale sale prin sărind ciear peste psihologie şi în sociologie. Atât el, cât și Cournot credeau că singura psihologie care se putea dovedi posibilă din punct de vedere științific era „fiziologia cerebrală” sau ceea ce ar trebui să califice neurologia de astăzi.

^Psihologie din punctul de vedere al unui comportamentist, Prefață.

V.'ats^, bm/e/er, este corect în nis daini că j-a fost rezervat psihologului american să conducă un protest concertat împotriva unei psihologii care se baza în întregime pe introspecţie. Deși un singur membru al Asociației Americane de Psihologie insistă că nu știe ce conștiință am și că nu există o imagine mentală, există zeci de alții care cred că psihologia este știința comportamentului. mai degrabă decât o știință care se ocupă cu mintea (mentalismul) — la care atitudinea psihologilor europeni sunt mai degrabă nedumeriți și oarecum amuzați.

În legătură cu această revoltă se află negarea unor tendințe complexe înnăscute ca atare (instinctele), care au fost declarate de acești protestanți a fi doar o serie de reflexe condiționate de diverse experiențe. Behavioriştii în general combate ideea că scopul joacă orice rol în funcţionarea unui instinct sau că comportamentul instinctiv este îndreptat către un anumit obiect. Mecanismul Tibe este pentru ei all-in-al-ul fiecărui [redacted] nomen.

La variare cu. comportamentiştii, deşi nu sunt în opoziţie directă cu ei, sunt psihologii dinamici care o numără pe Frena printre ei. Psihologul dinamic este preocupat de motiv la fel de mare ca și de mecanism. De fapt, tărâmul motivelor este pentru el chiar mai important decât lumea mecanismelor. Psihologia dinamică diferă de ceea ce se numește în mod obișnuit psihologie structurală prin faptul că permite inferența în viața mentală, în timp ce

structuralism \ Duid nu au nimic de-a face cu ceea ce nu este în conștiință. Dacă nu puteți introspecta asupra faptului evidențiat, nu are nicio consecință și nu avem dreptul să presupunem că acesta există chiar conform psihologiei tradiționale. Psihologul dinamic, totuși, încearcă să-și deducă existența din efectele ulterioare. Un nevrotic poate să nu fie conștient de vreun conflict mental particular la un anumit moment, dar simptomele indică un conflict; iar eventuala vindecare coroborează diagnosticul.

Scopul meu nu este aici să intru în meritele respective ale behaviorismului, introspecționismului și psihologiei dinamice (mai ales că am făcut acest lucru la o lungă durată considerabilă în Behaviorism și psihologie), ci doar să aduc problema clar. înaintea noastră. Psihologia americană, datorită antecedentelor sale pestrițe, este ca o haină de multe culori, care, pentru ochiul nediscriminatoriu, par să se

contopească unele cu altele, dar pe care observatorul instruit le va discerne imediat ca nuanțe diferite - cele materialiste și roșu mecanicist cf Loeb, Watson și alții la un capăt al spectrului, iar violetul vitalist și intenționat al lui Mc-I Ougall, Bergson și Driesch la cealaltă extremă.

Aparent, clasele mai mult sau mai puțin educate nu sunt foarte preocupate de diferențele teoretice din psihologie, dacă e să judecăm după tipul de interes pe care această știință l-a trezit în mintea publicului. În ultimii ani, trei reviste populare care se propun să distribuie psihologie cititorilor lor au fost lansate în America, în timp ce numărul de

T '*

«л- дмр|тг,\K ^HFÑCF

așa-cxlled apphed ¡

Ritualurile de gândire au crescut în toată țara și Canada. Faptul că cuvântul „pr cologie” a ajuns să posede o valoare de piață pentru diverși oameni este în sine o dovadă suficientă a progresului său a recursului practic.

Dacă Statele Unite ale Americii vor deveni în timp marele centru psihologic pentru a atrage studenți din toate părțile lumii, așa cum au făcut Germania și Frane înainte de război, este o întrebare la care cel mult Carbea a răspuns doar problematic. Este adevărat că nenorocirile psihologilor americani devin cunoscute în Europa, în mare parte prin traduceri. James': Principies of Psychology and Briefer Course, Titche-n r's Text Book of Psychology și unele dintre cărțile lui JM Baldwin au apărut în mai multe limbi europene, iar recent Warren's Eléments of Human Psychology și Leuba's Psychology of Religions Mysticism au fost traduse în Franceză și a lui Thorn-dike's Educational Psychology, a apărut o ediție germană; în timp ce Psihologia și Industriai Eficiența lui Münsterberg au apărut în spaniolă. (Cărțile sale în C erman au fost fie scrise, fie traduse de monografia lui nimseu V odworth despre mișcare și atenția lui Pili bury au fost publicate pentru prima dată în franceză și acum urmează să fie publicate în spaniolă. McDougall's Pvyc||oZ-ogy a fost publicată în idiș, italiană. și Swedrsh, iar Psihologia caracterului a lui Roback a fost redată în germană și spaniolă.

Cu toate acestea, este îndoielnic dacă atmosfera

POPULA 1 PSIHOLOGIE O' a unui LeipFg sub \| Igndt >ra V mzl urg und< r 'Σ '" e ar putea fi duplicat aici;1 sau să se îndrepte spre psihologie și psihiatrie anormală, fie că aura unui Clarcot din La Salpêtrière, a unei Janet din Collé de France sau un Freud din Viena ne-ar putea înconjura for®post .Psihologii americani. Este psihologia aplicată care va atrage studenți din străinătate, dacă va fi ceva ca o invazie a academiei, nu dacă psihologii noștri aplicați sunt superiori noștri. psihologi teoretici, ci pentru că ni se întâmplă să I .vc organizația ar d mijloacele pentru a conduce i istigati uns și a obține date în cele mai ramificate sit liions. Cu alte cuvinte, există o atmosferă

americană de psihologie aplicată care provoacă Fu.ro- j- un psiholog uneori să ne privească de sus.

„Acum, că cea mai dominantă figură din Psihologia americană – profesorul Titchener – a murit, iar profesorul McDougall s-a retratat la o universitate relativ mică, deși în creștere, îndoielile noastre cu privire la acest punct sunt doar mai puternice. Creșterea specializării și extinderea departamentului de psihologie în universitățile mai mari fac mai degrabă coordonarea eforturilor într-o direcție impersonală, decât apariția unei comunități falnice. Același lucru, într-un grad tesser, este valabil și pentru Franța și Cîrmany în prezent.

У'TTI

BIBLIOGRAFĂ SELECTATĂ

CĂRȚI F TMENTARE DE CONSULTARE PRIVIND PSYCH I OGY

ï. JR Angeli: Introducilo în psihologie.*

2. LA Averiil: Psihologie pentru Scoala Nomai *

3 B B. Breese: Psihologie.

4. W. tl L„. -П..4IИ : i че Nu: «uai Mind, 1025.

5. MW Calkins: Prima carte în psihologie.

6. HA Carr: Psihologie, Un studiu despre M'entai

Activitate, 1925.

7. JE Downey: Regatul minții, 1927.*

Я V Dunlap: Un sistem de psihologie.

9. K Dunlap: Elemente de psihologie științifică, 1022.

10. FH Gault și DT Howard: O schiță a

Psihologie generală, 1925.*

11. C R. Griffith: General Introduci on to Psychol

ogie, 1923.

12. H. L Hollingworth : HL : Psychology, Its

Fapte și principii, 1927.

13. G, H¡ nphrey: Povestea minții omului,

eu J23=**

popula: li sycholggy ia

w V7. S Hunter: Psihologie generală.* (B)

eu ·. V/. James: Psihologie (Curs mai scurt).

eu'. GJ Jordan: Povestea psihologiei, 1926.*

i 7. CH Judd: Psihologie, Introducere generală. i°. D. B. Leary: Mintea aia a ta.**

19. FH Lund: Psihologia, știința mentalului

Activitate, 1927. (B)

20. V 7m. McDougall: Psihologie {Universitatea de origine

Serie).*

21. Wm. McDougall: O schiță de psihologie,

1923.

22. ED Martin: Psihologie, 1924.

23. MF Meyer: Psihologia celuilalt-Unul,

1921. (B)

24. TV Moore: Psihologie dinamică, 1924.

25. H. Münsterberg: Psihologie, general și ap-

pliat.

26. CK Ogden: Sensul psihologiei,

1926.*

27. LM Ogden: Introducere în psihologia generală

ogie ·*

?8. Г.. E. Phillips: O psihologie elementară (ed. rev.), 1927.*

20. V/. B. Pillsbury: Esenţiale ale psihologiei.

30. ES Robinson: Practicai Psychology, 1926.

ir - SVT ρπ: V 1 pT IOGP tv

fT C. PuckmicK The Brevity Book on Mhol-ogy, 1920.

3? CA Ruckmick: Viața mentală 1^28

p. C. Б Seas.'^re: Ino)duction to Psycholo0/,

34. S. Smith și ER Gmhrie: General Psychology in Terms of Behavior, 1921. (B)

3 c. AG Ta· sley: Noua psihologie, 192.2.

T E. BT tchener: Psihologia unui începător*

37. EB Titchener: Primer de psihologie (m/ 1925.*

3° LT Troland: Misterul minții, 1926.

30. 4. C Warren Elementele lui Huir an Psihologie.

4rv JB Wat„on: The Ways of Behaviorism 1928.* (B)

/TRS Woodworth: Psychology, a Study of M mtal Lite, iç .

A?. R. Λ ¿erkes: Irti Muction to Psychology.

42. 3. S Brierly: O introducere în psihologie, 1923.*

44. B B. Farnsworth: Practicai Psychology 1923.* 4" M. Maher: Psychology; Empirical and Razionai (6th ed.), 1909.

FAC Perrin şi D E. Klein: Psihologie. I;s I ethods and Principies, 1926. (B)

FA. Reyburn: O introducere în psihologie LT 924 η

P'YOHOLOC POPULAR- <8-

48 HP Weld: Psychology as Science, 1.2$

„VA White: o introducere în studiul minții. 1924

50. L Witmer: Psihologie analitică.

Explicaţie

Un atașat la un titlu denotă tnat cartea este rr^r^ ementa.ry decât celelalte. Titlurile cu un asterisc dublu după t em sunt prezentări deosebit de simple. Litera (B) m paranteză după un titlu indică faptul că cartea este comportamentală în tratarea psiho-ogiei. Punctul de vedere reman-catolic este reprezentat de t les N0. 24 și N0. 45. Psihanaliza este prezentată în cărțile lui Bnerly, Leary, Tansley și White. Este necesar să aveți titlul corect pentru a evita confuzia între. cărți ale aceluiași autor. Datele sunt semnate pe listă numai pentru cărțile recente,

Lectură psihologică generală

Folosirea cărților este recomandată celor care au dobândit cunoștințele de psihologie:

Cuvântul descriptiv de după pagină se referă în acest b. bliografia va oferi cititorului o idee despre tratatul t >pic din selecția particulară. Nu este deloc de înțeles că referința dată este singura parte a cărții care merită citită. În cazul în care referințele paginii nu sunt date, cititorii vor putea, prin consultarea cuprinsului cărților în cauză,

la g setl eseuri sau capitole care ar тa'··3 un apel deosebit la ei

Multe cărți solide au fost omise din această listă, pentru că ar constitui o dietă prea grea pentru ginner. Iates au fost aplicate numai pe cărțile mai recente.

ï. AJams, HF: Publicitatea și legile sale mentale.

2 Angeli, JR: Capitole din Psihologia modernă·

3. Aveling, F.: Directing Mental Energy, 1927

4. Baldwin, J, r Story of the Mind, pp. 122-140.

Experim< ital

5 Baldwin, J. M Istoria psihologiei.

6 Bartlett, FC : Psychology .nd the Soldie ■" 1927.

7 Blanchard, P.: Copilul și așa dety, 1928.

8. Burtt, HE: Principiile de angajare Psy

Chologie, 1926.

9. C nnon, WB : Modificări corporale în durere, Hungei

F'ar and Rage, pp. 1-20 și pp. 267-2Я Emotion.

10. Chase, S. și Schlink, F. J,: Banii tăi

Worth, 1927.

11. Conklm, ES Principiile psihicului anormal

c ologie, 1927,

12. Cramer, F.: Vorbește cu Studente despre :he Art of

Studiu, p. 151-179. Memorie.

ρηρτττ T>CyÇT.TQJ OÇ5J bucurie

13. Parw'i, Chas.: Expression of the Emotions, pp.

1 22 și 66-82. Emoţie.

14. Driesch, H. : Criza în psihologie, 1925.

15. Folsom, JK: Cultură și progres social,

1928.

16. I eud, S.: Interpretarea viselor.

17. Freud, S.: Inteligența și inconștientul.

18 Freud, S.: Psihopatologia oricărei vieți cay.

19. Γ reud, S. : Prelegeri introductive la psihanaliza, pp. 218-299 și PP- 309-346.

2^. C.lbreth, LM: Psihologia managementului.

21. Ginsberg, M. : Psihologia societății, 1921.

22. Gordon, RG: Personalitatea nevrotică, 1927.

23. Gross, Hans: Psihologie criminală, pp. 384-406.

24. Hall, GS: Adolescența (2 vol.).

Hall, GS: Fondatorii psihologiei.

26. Hall, GS: Viața și confesiunile unui psiholog

medic, 1924.

27. Eankin, H.: Bunul simț și cultivarea lui-

ți an, 1920.

28. Hart, B.: Psihologia nebuniei.

29. Heath, AE: Cum ne comportăm, 1927.

30. Hoit, EB: Dorința freudiană.

TQ^ CT ΓĪ ρτρτ τ' F""

3т. Jamee \ lalks .··''!■ ' .lier:" Dp. 22y-2> Percepție, η. I p 110-143. Me 11югу

32. j .net, Pierre: Principiile psihoterapiei, 1924

33. Jastrow, J.. Fapte și fabule ir. Psihoologie, pp

106-136. Percepţie.

34. j nés, W. și Porteus, S r : Matricea

Mintea, 1928.

3 FJ rdan, GJ : Psihologia religiei, 192I

36 Kirkpatrick, EA: Psihologie genetică.

37. K jrzybski, A.: The Manhood of Humanity.

38. L· ird, D A. : Psihologia selectării bărbaților

1925.

30. Le Bon, G. Mulțimea.

<0. Le Bon.. G.: Ichologia Revoluţiei.

41. Lei ba, J. tf : A Psychological Study of Religion.

42. Leuba, JH : Psihologia religiilor Myș

ticism, (925.

Д'» Link, HC: Psihologia Muncii.

44. McDougall, W. : Social Psychology, pp. 45-8 ~ Instinct and Emotions.

45· McDougall, W.: Mintea de grup.

4r McDougall, W.: Este America sigură pentru democrație?

4*7. Martin, E D. „Comportamentul mulţimilor.

J)PUT \R rSY^HOIOCY M^+in, L· D.: rhe My tery of Redigi >n, Mitchell, T. ±he Psychology of Medicine.

lui Morgan, JJB: Psihologia oamenilor anormali, 1928.

5r Münsterberg, H, : On the Witness Stand, pp. 39-09. Memorie. pp. 113-133. Emoţie.

5?. Münsterberg, H. : Psihologie și viață, pp. 1-34. Münsterberg, H.: Psihologie și industrial

Eficiență, p. 141-179. Învățare și ajustare.

54. Münsterberg, H. : Probleme americane. ç. Münsterberg, H.: Psihologie și sănătate socială.

56 Myers, CS: Aplicațiile actuale ale psihologiei.

5”. 1 ni, AS: The Problem Chi·d, 1926.

5/;. bverstreet, HA: Influențarea comportamentului uman,

1925·

59. Parsons, F. : Alegerea unei vocații.

< 3. TJarsons, JH: Mintea și Necțiunea.

CT. Pfungst, O.: Clever Hans, pp. 1-29. Inteligența animală.

eu?. 1 'ffenberger, AT: Psihologia în publicitate, 1925·

63. F ffenberger, AT: Psihologie aplicată, 19'7.

IЭO SET ^Tρη pTPT ЮC" A.рт-тд

€ 1. Prescott, FC. Mintea poetică.

65. Prince, M. : The Dis ■ ion of a Personalii.;

66. Prince, M. : Inconștientul.

6 7. Prince, M. : Clinicai and Experimenta' Studie: ir Personality, 1928.

68. Riddell, GA: So ne Things That Matter, 1922.

69. Roback, AA: Behaviorism și psihologie

Introducere, capitolele 8, 15 și 16.

70. Roback, AA: Psihologia lui Chara -e*

(ed. a 2-a rev.), 1928.

71. Sanctis, S. de: Conversia religioasă, 1927.

72. Sehmalh' usen, SD, ana Calverton, V

(Editori): Sex in Civilization, 1929.

73. Scott, WD: Psihologia vorbirii în public-

ing.

74. Scott, D.: Theory and Practice of Ad-

л. rtizing

75. Scott, W D. și Clothier, R. C, : Personne'

Management, 1925.

76. S eashore, CE : Psychology in Daily Life, pp.

199-226. Mue sal Orientare.

77. Seashore, CE: Psihologia talentului muzical.

78. S1osson. E. I și Downey, JE: Comploturi și

Personalități, 1922.

7 . Snow, AJ: Psihologia în relațiile în afaceri,

1925.

8 J Starbuck, ED: Psihologia religiei.

81. Starch, D.: Principies of Advertising, 1925.

8?. Storck, J.: Omul și civilizația (ed. a treia rev.), 1927.

83. Stratton, GM: Psihologie experimentală și

C alture, p. 227-261. Relație cu art.

84. Stratton, GM: Furia.

85. Sully, J. : Iluzii.

86. Swift, EJ: Psihologia și munca zilei.

87. Taussig, F.: Money Makers and Inventore, pp.

17-54, 76-101. Instinct.

83. Taylor, FW: Principiile managementului științific.

89. Thomson, WH: Creier și personalitate.

90. ^rotter, W. : Instinctele turmei în pace

și Război.

01. Varendonck, J. : Psihologia viselor de zi, 1921.

02. Wallas, G.: Human Nature in Politics.

03. Wallas, G. : Arta gândirii, 1926.

94. Walsh, JJ: Cure.

95. Walton, GL · De ce vă faceți griji?

sw вiвт a ?ττη

ç6 VA.?1'1 mu, 1 i F. : Tkd £'■ч ..·.■■·.: ftind

c* Watson, JB Psychologv trcm standul* ■ unui comportamentist.

o° élis, FL: Ajustări mentale, 1922.

90 V^oodwortl·., RS: Psihoiogie dinamică.

iro. Wundt, W.: Elemente c Psihologie populară

PARTEA ITT

XVIII ANALIZA CARACTERULUI

1 istorie nf Subiect.

Din cele mai vechi timpuri, dorința lui Mau a fost să descopere alcătuirea semenului său, în mare parte pentru a se proteja și parțial în scopul de a pierde puterea în lupta pentru existență.

Ceea ce în limbajul colocviilor este denumit „dimensionarea W o persoană a fost practicată încă din antichitate timpurie,?' d există un motiv pentru a presupune că arta fizionomiei a existat într-o formă oarecare încă din perioada caldeeană a civilizației. Asemenea expresii? „ochiul rău”, „fruntea arămită”, „fața stricată”, „gâtul înțepenit”, „pielea groasă” sunt acum înțelese ca fiind metafore; dar trebuie recunoscut că aceste r itafore sunt înrădăcinate în caracteristici literale. Astfel, persoana care putea arunca o speli asupra altora era în general una cu o privire deosebit de răutăcioasă, sau itter scili, o persoană afectată de o deformare a ochiului, poate dureros la privit. Vrăjitoarele și vrăjitorii trăiesc toate presupuse a fi creaturi deformate, anormale. ?Tobilitatea, sublimitatea și sfințenia erau reprezentate de trăsături regulate și delicate. (Compară în special capodoperele lui Pafael.)

mintea populară s-a asociat întotdeauna! anumite j caracteristici fizice cu trăsături mentale defnite. V lain ar trebui să aibă ochi da/k. Părul roșu a fost atribuit doar unei persoane iritabile. Folk-

eu < CH? CTEP

Doar tradițiile pline de astfel de credințe și generalizări V-neh sunt într-adevăr bazele analizei noastre de caracter așa cum o avem astăzi.

Cel mai influent scriitor din timpurile moderne care s-a angajat să introducă ordine în masa de observații necernite a fost pastorul elvețian Lavater, un susținător al lui Mendels >hn ani Kant. Volumul lui V. ?rk despre fizionomie a apărut în engleză în mai multe traduceri diferite și este, cred, cea mai bună lucrare pe această temă. Entuziasmul lui Lavater l-a determinat să strângă sute de ilustrații pentru scopul dur de a-și aplica regulile.

Importanța unui astfel de art.

Nu pot exista două opinii cu privire la dezirabilitatea și importanța unei astfel de arte sau științe. Gândiți-vă la toate greșelile care se fac în lume, la toată nefericirea prilejuită din cauza lipsei de cunoaștere mai profundă cu privire la sentimentele noastre. Dacă, în loc să cedeze în fața uimitoarelor unui om care nu-i face bine, o fată

ar putea distinge între mintea înaltă și lipsa de valoare, așa cum indică trăsăturile și expresia feței, cum ar fi salvate mai multe vieți ale mele de la rom . S-a remarcat din zece că oamenii mai frivoli, mai puțin scrupuloși și mai grosolani fac o afecțiune mai mare a sexului opus decât naturile rezervate, conștiincioși și re-fr sd. Indiferent dacă această observație este adevărată sau nu, este destul de surprinzător cu ce ușurință bigamii sunt capabili să facă impresii atât de favorabile asupra ci-timilor lor încât să alunge suspiciunile și chiar să inhibe gândul că este necesar să se întrebe despre::t cel mic

P ЭР1Л AR PSYC г-г<^т QGV i -a lor a- o regulă, pețitori înfocați, cărora li se descrie „băieți drăguți”, „personalități minunate” etc. Și, pe de altă parte, câți bărbați din responsabil posi-t ms au fost amăgiți și trădați de spioni iemale pe cele mai angelice chipuri. Cupluri al căror matrimoni..! Întreprinderea sa dovedit a fi un eșec, admite explicit sau implicit incapacitatea lor de a judeca caracterul chiar și după o perioadă de cunoștință intimă cu persoana cu care au decis în cele din urmă să se căsătorească.

Dacă am putea prezenta caracterul sau capacitatea dintr-o privire, viața ar lua o nuanță mai roz pentru fiecare dintre noi. Gândiți-vă la toate greșelile pe care le-am fi putut evita, la toate grijile și grijile pe care le-am fi salvat blestemele, dacă am fi putut estima oamenii la valoarea lor. Prin urmare, nu este de mirare că fizionomia ar fi trebuit să apară pretinzând, așa cum face, că ne pune pe drumul cel bun.

Principiul sunetului fizionomiei.

S-ar putea să facem un pas și să acceptăm soliditatea cr t ie princiole pe care se bazează fizionomia. Cred că este o convingere fundamentală că caracteristicile fizice au analogul lor în trăsături mentale și morale. Nu ne putem aștepta ca un bărbat care arată ca un locuitor al Mării de Sud să atingă faima binemeritată a unui Goethe sau Shakespeare. De regulă, distingem corect între persoanele vulgare și cele rafinate, între intelectual și imbecil; Spun de regulă, pentru că există momente când nicio cantitate de analize nu este a unei fotografii ne va face încrezători în judecata noastră.

1 < nnly th· face dar chiar şi hanus poveştile lor să spună; și mult o chiromanție este di&creditată o schemă de ghicire, probabil că există unii temei care cred că oamenii cu așa și cutare sau cutare temperament au degete lungi și zvelte, cu degete înguste, bine arcuite și strălucitoare. Putem chiar și unii. Ziua descoperă că amprentele noastre sunt indicii ale unei trăsături sau alteia, deși dinamul intelectual, Francis Galton, după ani de observații microscopice mari, a ajuns la concluzia că aceleași tipuri de creste și ■ sunt la fel de probabil să se regăsesc în vârfurile degetelor f crim a în cele de binefacere socială, în amprentele oi m-mates de pomană-heuses ca în cele de la capul gn it erterprises. În condiția negativului lui Galton, nu este posibil ca două tipuri opuse să aibă încă o caracteristică minoră în comun, explicând astfel asemănarea tiparului vârfului degetelor în persoana care în cele mai multe privințe poate fi puternic contrastată cu fiecare dintre ele?

Admitând atunci că există un grad de corespondență între aspectul nostru fizic și alcătuirea mentală, întrebarea este cum să recunoaștem din o mie și una de posibilități perechile (fizice și mentale) de trăsături care urmează să fie cuplate în scopul nostru. . Și tb ;re este locul unde intervine frecarea.

Interesul pe care publicul l-a manifestat pentru fiziologie de-a lungul secolelor a atins un vârf în Anglia, mai ales în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea, când șarlatanii cu toate descrierile, profitând de ignoranța oamenilor de rând au făcut avere prin povestire.

iar Wt'mes: т'cт F tysi ,gnom- purpone nut eB т t·: teii caracter dar pentru a prognoza și viitorul. Atât de mare a fost inundația de qudcks și atât de profund sc nd lizat a devenit partea mai intelectuală a națiunii din cauza fraudulelor extinse practicate, încât fizionomistul consultant i s-a interzis să-și exercite meseria, iar știința a fost declarată de c rtes. să fiu o farsă.

Oamenii de știință, totuși, mereu dornici să aleagă bobul de grâu din bushelul de pleavă, erau încă hotărâți să abordeze faptele din nou; și astfel găsim oameni ca Sir Charles Bell, Charles Darwin, I a chenue, Francis Galton și evc*i Herbert Spencer interesați de stucitatea expresiei umane, în special de un expus prin jocul mușchilor, uneori inervați artificial. prin intermediul energiei electrice. În Italia, Lombroso și Mantegazza au devenit apostolii unei cinci fizionomii, dar nici măcar autoritatea acestuia nu a câștigat pentru tipul lui de tip criminal avocația pe care o antisipa. Piderit şi Kiages în Ctrmany nave au plasat studiul phvsioy-ncmy la un nivel ;w, primul prin analiza sa acută a trăsăturilor umane m diverse atitudini mentale; Thè Htter ii pătrunzătoarea lui observații thecretice.

Ce este analiza caracterului?

Dintr-o fizionomie mai veche, inclusiv chiromanția în forma sa mai puțin pretenționată, a evoluat analiza de caractere a produselor americane. Acesta a luat naștere dintr-o dată, încurajat în creșterea sa de entuziasmul oamenilor de afaceri. Cartea lui Blackford și Newcomb

Analiza caracterului, care a fost citit și savurat de mii de oameni de afaceri din întreaga țară, a devenit în curând prototipul unui număr de astfel de lucrări, care se ocupă de fizionomia aplicată afacerilor. Cartea are ca subtitlu, „Noua știință a judecății bărbaților, nepotriviți în afaceri, acasă și viața socială - nota „Știință”, dar în prefață citim afirmația mai sinceră: „Nu face nicio încercare de a preda. , ca atare, principiile tehnice pe care se bazează această artă.” Analiza caracterului este o știință pe pagina de titlu, dar doar o artă în prefață și o artă fără principii directoare, astfel încât noaptea studenților să învețe singur cum să analizeze caracterul uman. Și oare suntem siguri că autorii înseamnă „personaj”, care este genul Пy une sloved acum în sens moral, atunci când ei empiorează cuvântul., sau au referire la personalitatea care, așa cum am făcut-o văzut,

include nu numai caracterul, ci și capacitatea și temperamentul? Simțim că este mai degrabă ultimul aspect pe care îl au în minte, dar se pare că nu sunt deosebit de zguduitori în ceea ce privește utilizarea corectă a cuvintelor. Știință și artă, caracter și personalitate - la urma urmei, ce diferență face atunci când există atât de multe anecdote în privința de a o face o lectură „înfiorătoare”? Această carte și altele eliminate după ea conțin o mulțime de bun simț și sfaturi sănătoase de natură generală, dar analiza caracterului este cu siguranță puțin răspândită în volume. Ce este mai bine să știm că există n» · naturi diverse în lume, dacă nu putem separa de la anioni oamenii cu care venim în contact?

B'wks ci ^ha/racier Analysis.

Dar aproape că am uitat de ilustrația Sue a paginii întregi^ care se găsește în cărți precum cea a lui Blackford. Ilustrațiile A11 sunt interesante, mai ales atunci când sunt bine reproduse, dar acestea în special ar trebui să le ofere datorită personalității omului care, în fiecare caz, se întâmplă să fie o persoană remarcată, astfel încât abilitățile sale califică a: d nu sunt un secret. Nu este greu să spunem despre compozitorul Mendelssohn sub portretul său „Foarte rafinat, sensibil, receptiv, emoțional și încântat de apreciere și apreciere. Creativ, muzical, capabil de mare industrie și perseverență”, mai ales după ce s-a familiarizat cu principalele fapte ale vieții sale. Dar de ce nu ni se furnizează portretele unor și mai mari compozitori, precum Beethoven, B Lch, Handel și Schubert, care ar dezvălui trăsături complet diferite? Cititorii necritici vor fi convinși de astfel de mostre care au fost atent selectate și reproduse pentru a susține o teorie slabă.

Л metoda de analiză a caracterelor.

Dar ce zici de teorie? Uneori mă întreb ce teorii reprezintă această „nouă” știință. Sub fiecare imagine din carte, este atașată nota pentru a observa „fruntea înaltă și dreaptă”, „înălțimea înaltă” sau „trăsăturile bine formate” sau nasul, maxilarul sau urechile mari, bine întărite. . Nu se reușește, totuși, să dizolve semnificația acestor caracteristici, deoarece aproape th . aceleași lucruri sunt notate în cuvinte diferite despre mai multe persoane alese pentru ilustrare. Cât de mult depind autorii de sugestie pentru a-i ajuta?

Cu ANALIZA ARACTEA

Când vor spune notează dight ■ careness of jaw,” este posibil să agréé cu tnem ; dar poate că determină dacă există vreo maxilar de avort squarenes® mai mare decât va prezenta o persoană obișnuită, este la fel de ușor să te îndoiești de cuvântul lor. Cu alte cuvinte, analiștii de caractere nu numai că aleg ilustrațiile, ci doar ne cer să observăm anumite caracteristici fizice fără a ne spune exact ce indică ele, dar însăși observațiile lor asupra cărora ne atrag atenția pot fi numite serios întrebare.

Dar de ce să nu citați unul sau două pasaje din cartea dm best despre analiza caracterului pentru a arăta ceea ce acești oameni înțeleg ca fiind știință? Citim în cartea lui Black-ford și Newcomb (p. 75): „Este un fapt binecunoscut că, aproape fără excepție, bărbații grasi sunt leneși din punct de vedere fizic.” Nu ar trebui să se citească că „bărbații leneși sunt leneși din punct de vedere fizic?” Fusther, „munca naturală, и feră, a omului robust este munca executivă, finanțele bancare, comercializarea, manipularea producției alimentare și arbitrarea diferențelor dintre semenii săi. Bărbații grasi sunt bancheri naturali, finanțatori, avocați judecători, politicieni, manageri brutari, proprietari de restaurante, predicatori și oratori. ”

Ar fi mult mai la obiect să-i socotim pe toți bărbații fizic leneși, dacă prin asta este rău. cel. dismcl iati < a folosi in continuare un set de muschi numai ca cei din brat. Dar munca fizică nu este restricţionată *o activităţile acestor muşchi singuri 'el. oratorul, scriitorul, politicianul și mana - toate cheltuiesc o cantitate enormă de energie fizică, deși este absurd să decidem că „din punct de vedere fizic

leneși” ar trebui să facă bine în ramurile lumii care necesită cheltuirea mult mai multă energie fizică decât în munca reală.

Foarte puțini oameni lucrează într-adevăr de dragul muncii. Ei muncesc fie pentru că trebuie, fie pentru că nu pot atinge un anumit scop în vedere fără a depune eforturi considerabile. Compatorului îi place să-și folosească degetele pentru a fili pagini și pagini cu semne monotone. Nu este oare din ideea îndrăgită că aceste minuni sunt mijloacele de a-și face reputația sau baza unei noi realizări de care se bucură?

Analistul de caractere ar trebui să analizeze termenii și conceptele lui, deoarece poate analiza caracterul care este cel mai mare complex al tuturor mașinilor.

Pentru a testa observația autorilor de mai sus, va fi 1 să comparăm, de exemplu, proporția dintre bancheri grasi față de întregul ghid bancar cu șobolanul; o muzicieni grași tuturor devotaților profesioniști ai lui Orfeu. Iar dacă s-ar dovedi că nu există nicio diferență apreciabilă; între cele două raporturi, atunci care este avantajul practic*- al știi că omul gras este leneș fizic?

O simplă ilustrare directă din Evanghelia analizei char-pctei este și ne schimbăm modul critic: de data aceasta, întoarcem pagina 408 și aflăm indicația unui caracter indecis; „colorare brunetă; barbie moderat pătrată și proeminentă — uneori un nas lung, n rro v ''hin-mic, snub cr legănat în spate; înalt forehe d, fiat a., sprâncenele și proeminente deasupra; consistență moale; mare flexibilitate a articulațiilor și și degetelor, un cap îngust deasupra și în spatele urechilor și

sonare în b ick a. Expresie timidă, temătoare: mișcări și gesturi mai degrabă țintite și un membru mali tl, așezat sus pe tine. R ire, într-adevăr, este persoana care are toate aceste indicii. Atât de rar, de fapt, încât nu este o normă! fiind dacă le are pe toate într-un grad marcat.” „Ultima propoziție dă totul.

Este, într-adevăr, rar este cel care are toate aceste caractere pentru ca tu și eu să le observăm. și dacă ne dorim să presupunem că o astfel de persoană este indecisă, va fi din expresia generală a indeciziei, care se caracterizează prin mișcări fără țintă, un ton îngrozitor și tremurător și folosirea unor astfel de expresii familiare. ca „Nu știu”, „Ce crezi?” „Shaîl I? Ptrnaps nu.” Celălalt indiciu la care se face referire poate fi ignorat ca servind doar pentru a impresiona cititorul cu caracterul comprehensiv al observațiilor.

Și acum, cititor blând, vei p' obabi? să știi cum recunoști oamenii încăpățânați negativ. Tu; răbdarea va fi răsplătită, revenind la pagina 406, unde veți citi cu accente destul de problematice: „Individul care este încăpățânat negativ poate avea un nas mic sau legănat pe spate, poate avea fruntea înaltă, fiat la sprâncene și promineni. de mai sus; poate avea o consistență elastică sau moale: poate avea o coadă îngustă deasupra urechilor.” Foarte ren iniscent, nu-i așa, a unei cascadorii în vodevil în care doi comedianți colorați corne oui, unul dintre ei cu un trombon.

„Tu piay dis 'ar instrument?”

„Ovh bronzat face”, răspunde celălalt.

I DPULAR г ìychologie

„All righi, play 'Yankee Doodie.''' Interpretul se achită cu credință.

„Acum joacă „Down by the Swanee River”. ” Se aude melodia s^me, în timp ce potențialul apreciator s+and cu gura căscată de uimire.

„Acum, mai joacă din nou cu „Yankee Doodie””, a spus el în scop de comparație. Din nou se aude aceeași melodie.

*Acum joacă „My Ole Kentucky Home”. ” Se trece prin aceeași performanță, notă cu notă, tempo și toate.

Prezentați analistului mediu de caractere Consultant cu zece portrete ale celebrului și un număr egal de r care prezintă personaje notoricus din istorie care probabil că îi vor fi necunoscute și observați șovăiala, r. Descrierea informațiilor pe care le veți primi. Ocazional, veți găsi printre bărbații cu experiență foarte largă un adept care, printr-o înțelegere intuitivă remarcabilă a expresiei, a modului și a tonului persoanei prezentate, este capabil să spună multe despre înclinațiile, abilitățile, experiențele sale și altele asemenea. Un astfel de expert, un om ьл numele lui Blumenthal este reputat că a fost. Născut în Alsacia-Lorena, el a călătorit de la un capăt la altul al lumii, întâlnindu-se cu oameni de orice tip și descriere. Trebuie să fi purtat în cap o adevărată enciclopedie de experiențe și observații bazate pe ele. Când sa stabilit ca director vocațional pentru YMCA din

Brooklyn, a putut să-și folosească cunoștințele, dar nu a pretins niciodată că folosește principiile unei științe a caracterului. El nu și-a putut împărtăși arta altora, pentru că fiecare individ este un caz însuși.

C 'mp-,sxi'^ din Регьопашу.

Dificultatea în orice astfel de problemă este theii a.,t complexa · Un om poate reuși într-un număr de situații v th but one gooa qi dity to comr msate for sevei al deficiencies. Pe de altă parte, posesia unei trăsături nedorite poate anula pentru altul ceea ce ceilalți lui-V se splendid quantici au realizat. Cum să mă găsești compensarea sau deteriorarea caracterelor este un puzzle a cărui soluție nu este niciodată în semn. (a spus că un snub-nos®, frunte înaltă, bărbie oarecum pătrată etc., denotă indecizie, nu poate exista vreo altă caracteristică care să compenseze această def< cr ai leas' de a o modifica?

1 '.e judecarea caracterului este un lesideratum ; și coni» i-ar fi transformat într-o știință ar forma fără îndoială una dintre cele mai importante discipline imaginabile, dar, din fericire, datele sunt nesigure, ursystemat' a; inaplicabil. Din acest motiv, nu există niciun curs în vreo universitate care să pretindă să predea elementele analizei caracterului, deși psihologii au alocat mult timp subiectului.

Investigațiile de laborator au dovedit cât de dificil chiar și pentru bărbații și femeile educați să distingă între fața unui bărbat și cea a unei femei, după ce caracteristicile sexuale secundare au fost eliminate, cât de imposibil este de a determina cu un grad de cer. -tinty care chipuri aparțin indivizilor inteligenți și care la idioți. Oare n-am venit oare în aer L ■ bărbaţi şi femei vii expresii sufleteşti care minţiu a- e lipsiţi de orice simţire mai înaltă şi ne-au întâlnit chipuri indiferente doar pentru a afla că poseso! s-au distins într-o ramură a ar*

Attidud? o/ Psyc/iot.ogîst.

Psihologul este la fel de pasionat de subiect ca și analistul de caractere practice, dar nu este pregătit să-și facă declarațiile până când nu a făcut o investigație atentă în întregul domeniu. Între timp, el studiază personalitatea mai în detaliu și la intervale de dozare intervievând subiectul t1 e, obținând evaluări de la th? prietenul lui din urmă? cunoștințe (nu rude, căci, de regulă, estimările lor sunt colorate) și, prin notarea reacțiilor la definiții produse artificial, dar fără 1 owhdg? a examinării?. O persoană astfel examinată și evaluată în ceea ce privește fiecare dintre reacțiile sale instinctive, trăsăturile emoționale și capacitățile intelectuale nu pot <' ide privirea pătrunzătoare a științei. Pentru cordul capacităților și

tendințelor unui pozon a fost propusă te-m "hograma " ty profesorul Stern de

Universitatea din F ammburg. Toate clasificările precum cele ale lui Lindgen, Schnuder și Blackford, bazate pe con trusturi, trebuie să cedeze loc abordării științifice a studiului de car-a t, care desigur implică mai mult efort, dar, pentru a compensa, este mai fructuoasă de rezultate. .

XIУ

QUF^TÏQ'N^. QM rH \RACTFR ANALIZA ï. Din ce studiu cader este analiza caracterului o exces?

Răspuns. Fizionomie și în mai puțină măsură frenologie și chiromanție.

2. De ce este atât de popular în rândul publicului?

Răspuns. Toată lumea este interesată să se înțeleagă despre cei cu care vine în contact să câștige, dar în afară de importanța practică a studiului, presupunerea sau povestirea este o distracție universală. Este o modalitate de a-și afirma su-perioritatea, de a produce un germen de dezvoltare. Dacă nu poți face nimic altceva, c. un minimum глаке o ghicire Acest factor intră, fără îndoială, ccnsiderabil în jocurile seme (pariuri în curse, speculati.og, jocuri de noroc).

3. Când s-a tratat prima dată fizionomia cu mai >r

mai putin sistematic.- lly ?

Răspuns. Deși folclorul tuturor națiunilor civilizate conține aluzii la posibilitatea de a judeca caracterul uman după trăsăturile feței textura pielii, culoarea părului și a ochilor, primul se găsește pe acest subiect. A fost o carte închinată lui Aristotel în care omenirea era împărțită în tipuri în funcție de ne ■ știile animalelor.

tipuri reprezentative fiind leul, eleohantul, ursul, lupul, câinele, th. cal, etc

4 Hnw departe a avansat fizionomia de atunci Răspuns. Am adăugat observații noi,

L ut thè disciplina este încă cu xit System. Munca lui L ava t r a fost depășită mai mult de o sută de ani a э nu a fost inprovcd.

5 V. Acea fază a studiului a fost subliniată de știință.

tiste?

Răspuns. Jocul mușchilor și expresia emoțiilor erau unghiurile fizionomiei care i-au interesat pe oameni precum Charles Bell, Dar Win și Duchenne. Galton și alții erau preocupați de tipurile rasiale.

d În ce țară a fost cultivată în special fizionomia în ultimul timp?

Un răspuns. In Italia. Mai recent, Germania a manifestat un interes pentru studiile despre acest subiect

y Care este diferența dintre physiono my și analiza caracterului?

Răspuns. Analiza caracterelor, care este un produs american, are aplicații speciale pentru afaceri și industrie. Pretinde că este capabil să identifice inadaptații, să-i adapteze la condiții, să sporească eficiența și să ofere sfaturi profesionale.

8 pooc ch£ raster analysis își îndeplinesc promisiunea?

Ar wer. Faptul că nu este predat în nicio unitate

versity s «aks împotriva lui. Presupunerile sale sunt nejustificate; și observațiile sale, de valoare îndoielnică. Dacă analiștii caracterului du m kr- sugestii utile în cazuri concrete, nu este în virtutea •■ulizei trăsăturilor, bulle, statură, tex. tv *e de piele, culoarea părului și așa mai departe, dar din cauza informațiilor pe care le adună altfel despre indivizi, împreună cu *hele impresii generale pe care le primesc. Conform legilor o. pi obability 50 la sută, din presupunerile noastre ar trebui să fie correo ì. da. Dacă spunem că 75 la sută din impresiile generale sau pec experimentate sunt confirmate în practică, ținem cont de inferenc.es obținut este un rezultat >f experiență.

9 De ce este analiza caracterului atât de bine gândită printre oamenii de afaceri?

Răspuns. Stilul scriitorilor, optimismul și entuziasmul din unele dintre aceste cărți, anecdotele și scorurile pe care le abundă. și toate ilustrațiile ajută la popularizarea acestor cărți.

io. Ce se înțelege prin psihogramă?

Răspuns. O psihograma este înregistrarea reacțiilor unei persoane — morale, temperamentale și intelectuale — în orice fel de condiții. Națiunea de examen pe care se bazează psihograma se extinde pe o perioadă lungă de timp, iar condițiile speciale sunt solicitate pentru a testa tb. individuali.

Studiul „psihografiei” (folosit într-un sens nou) se află încă în stadiul inițial, dar este foarte promițător prin faptul că este construit pe o bază solidă. Psihologul francez, Toulouse, a realizat

cel mai instructiv studiu de personalitate asupra a doi bărbați celebri în domenii aproape diametral opuse, și anume, romancierul, Zola, și n.atematicianul, Poincaré. El a dat fiecăruia câte o exarninare thor-cjgh sondând fiecare fază a na urii lor, și a obținut cele mai uimitoare re-s dts; pentru Zola, scriitorul de ficțiune, autorul cărților Lana, Le Débàcle și al altor asemenea te les naturi lististici, a fost de departe cel mai metodic dintre t(/o. Un gânditor logic și un lucrător persistent, Zola ar fi putut fi ușor luat pentru atematicianul, în timp ce Poincaré, ale cărui gânduri și stări de spirit erau destul de zburătoare și instabile, ar fi putut fi confundat cu un scriitor de ficțiune.Asemenea contradicții aparente indică complexitatea vastă a minții umane.1 Cu toate acestea, nu trebuie să mai fim surprinși. că un scriitor de ficțiune ar fi trebuit să fie marele campion de teste al cauzei lui L reyfus sau că un matematician ca F fincaré ar fi trebuit să manifeste un romantic

1 Există o asemănare foarte izbitoare între Zola și Poin-caré în aparență — o asemănare care m-a făcut să presupun că mă uitam la portretul celui dintâi când am văzut frontispiciul din Henri Poincaré de Toulouse. Această asemănare este foarte semnificativă și, din câte știu, nu a fost observată în literatură. Conform „principiilor” analizei caracterului, s-ar fi putut aștepta la cele două. bărbați celebri să posede trăsături și capacități similare, dacă nu aceleași. În aceste condiții, este instructiv să știm cât de diferiți unul de celălalt erau de fapt în aproape toate celelalte privințe.

- rT p

vein in uch books The l· alue of Scie íce and S^ence and Hypothc is.

În concluzie, să analizăm seria interesantă de teste concepute de profesorul June EI)wney cu scopul de a măsura voința și temperamentul. Aceste teste măsoară lucruri precum viteza de decizie, reacția la contradicție, interesul pentru detalii, rezistența; пce la opoziție, finalitatea judecății și așa mai departe În loc să introducă ghicituri, cum ar fi judecarea după chipuri, ex-a1 ner aici analizează haracter prin virtuali} reproducând o situație de viață în miniatură fără cunoștințele examinatului despre tne acționează, detaliat p1 rpose.

XX

iiteratuJe pe analiza caracterului*

1 I avater : Eseuri de fizionomie.

2 Mantegazza: Fizionomie și expresie.

3 Voolnoth: Studiul feței umane.

/ darwin: Exprimarea emoțiilor în Mar md în Animais.

5 G Iton: Inquines into Human Faculty.

Í Articol despre „Fizionomie” în Encyclopédie, Britannica.

*   P'ackford și Newcomb: Analiza caracterului.

?. Lindgren: New Salesmanship.

c Hollingworth: Judecarea caracterului uman.

та Oowney: The Will-Profile (Univ. of Wyomin '). T T. Oowney: Temperamentul voinței și testarea lui.

12.   Rugg: este evaluarea caracterului uman

ticabil? Journal of Educational Psychology, 1921, voi. XII.

13.   Sistemul de personal al armatei SUA, vol. H,

Manualul personalului.

14.   - oranger: Tipuri de Mer.

*   în Bibliografia mea de Caracter și Personali)! cititorul va găsi un număr mare de 3300 de referințe care tratează subiectul luat în considerare.

IC. YerVps .md ьа Rue: Outline of a Stucr of +he Seif.

16. Fi ,vd ■ Personaliţele tne Sociali}· şi МЛia.пicaIIy Înclinate.

17   Jastrow: Caracter și temperament.

18   Downey: Grapî ology and the Pc.ychc ogy of

Scrisul de mână.

io. Brcwr (Wm.): Minte și personalitate, 1926.

20.   A.dier: The Neurotic Const Л1 n.

21.   Adler: Practica și ThBory ale individului

Psihologie.

22.   A Iport and Allport: Personality Traits, Their

Clasificare și Măsurare. Jurnal de Psihologie Anormală și Psihologie Socială, voi. XVI, aprilie 192?,

23.   Gordon: Personalitate.

24.   Sh.nd: Fundațiile caracterului.

25.   Fernald· Caracterul vs. Inteligența în Personalità/

Studii: Journal of Anormal Psychology, voi XV, aprilie, 1920.

26. Myerscn: The Potineatiens of Personality.

27 Kempf: Funcțiile autonomiei și personalul: t y.

2P. Kempi: Patologia psihologică.

29. Allport (F H.): Psihologie socială.

PSIHOLOGIE POPULARĂ 2^ с-цгЫ- · \ ;adică Psihologia scrisului de mână.

3'. Adler: Înțelegerea naturii umane.

3 Vanee: O oglindă a personalității.

3 Valentine: Psihologia personalității.

34. Roback (Redactor): Probleme de personalitate.

35. Roback: Psihologia caracterului.

36. Bagby: Psihologia personalității.

37. Walter: Douăzeci și șapte de tipuri de bărbați. Ştiinţă,

1923, voi. XXIV.

38. 1 ean : Tipuri umane. Revizuirea trimestrială a Bi-

clogy, 1926, voi. eu.

3Q. Fosbroke: Calitățile caracterului conturate și corelate.

40. Kretschmer: Fizică și caracter.

МЕ·ТАГ

Тл b~U ner trebuie să pară quee; co invata th"4· rrrnd poate fi masurat. Cei care cred de mine?' În termeni fizici, trebuie să se întrebe cu siguranță cum un lucru intangibil precum mintea poate fi împărțit în grade. Cu siguranță, vechea concepție a sufletului ca indivizibil și simplu făcea extrem de dificilă înțelegerea bemg-ului său supus analizei cantitative.

Să ținem totuși în minte că orice există, cu condiția să existe și altele de acest fel, se poate vorbi despre mai mult sau mai puțin. Permite o comparație cu care poate fi măsurată.

Oricât de simplu ar părea faptul după o mică reflecție: a durat destul de mult timp până când cineva își asumă liniștea minții. Fechner a întreprins-o în arta senzației, în timp ce Alfred Binet a dus-o în direcția testării inteligenței. Demersurile lui Bota I îchner şi ale lui Bmet au dat rezultate larg r«ching. Lucrarea lui Binet a reprezentat de fapt o revoluție în întreaga educație! Sistemul Europei

și Americii. Și acum Japonia și Australia sunt agitate cu același spirit.

Cântarul lui Binet.

Încredințat cu o comisie importantă de către Departamentul de Eo”cation al Guvernului francez I net, care a fost profesor la toe University of Pans 2i6

roti -ed tl -+ t' ere nu existau st md irds definite bv wbich pentru a judeca intelig enee a unui copil. Unii profesori au folosit un criteriu, alții altul. I-a trecut prin minte că, întocmind o scară de întrebări care nu au legătură cu ceea ce se învață la școală și întrebând un număr mare de copii din școlile de ari: pentru a răspunde la Γ blems, ar fi posibil să aflăm ce întrebări. un copil de un anumit an ar trebui să poată răspunde în 01 der pentru a fi privit ca inteligent.

După experimente considerabile, Binet, colaboratorul, Simon, a fost în măsură să determine capacitatea unui copil punându-i la el primele cinci întrebări, apoi alte cinci, și așa mai departe până când scara devine dificilă. . Un copil tn-ee de ani ar trebui să fie r' ; pentru a indica părți ale corpului atunci când sunt întrebați, pentru a-mi identifica obiecte familiare, pentru a enumera obiecte într-o imagine, pentru a repeta o propoziție de 6 sau 7 silabe. Copilului fi νέo ar bătrân i se cere să compare două linos, să dis-c. imine între un cerc? un pătrat și un triunghi, pentru a număra patru bănuți și pentru a răspunde la următoarele întrebări:

(a) Ce trebuie să faci când îți este somn? (b) Ce trebuie să faci când îți este frig? (c) Ce trebuie să faci când ți-e foame?

Scala originală a fost calificată în acest fel până la vârsta de 14 ani, pornind de la premisa că inteligența nativă nu a crescut după această vârstă. Scalele mai noi sunt destinate și adulților medii și superiori. Astfel, se așteaptă ca adultul în vârstă să interpreteze corect febelele, să definească 65 dintr-o listă special pregătită de 100.

1 Întrebările sunt citate din revizuirea Stanford a testelor B inet.

worcls, a discrimina între perechi de cuvinte precum (a) lenea și lenevia, (b) évolution ana revolution (c) sărăcia și mizeria, (d) caracterul și reputația, sfârșitul pentru a rezolva diverse! practicai problema.

Vârsta mentală vs. Vârsta cronologică.

Înainte de Binet, cunoșteam doar un kmd de socoteală de vârstă, eaF., cea croncdogică. Mișcarea de testare a inteligenței inaugurată de

psihologul francez a incis că vârsta mentală era ceva cu totul în afară de : tumbe' de ani ont ha| trăit; pentru că o persoană poate avea patruzeci de ani și totuși să arate inteligența unui copil de 25 ani, în acest caz, individul în cauză ar avea vârsta mentală de 12 ani și ar fi numit un prost. Dacă a dat dovadă de inteligența unui copil de șapte sau opt ani, ar fi considerat un inberil. O astfel de persoană ar putea face muncă manuală sub supraveghere, dar puțin altceva. Idiotul, a cărui mentalitate este a unui copil de trei ani sau chiar mai puțin, nu se poate îngriji nici măcar în cel mai rudimentar mod și, prin urmare, trebuie ținut închis într-o instituție în care sunt îngrijiți.

Amènes și Dement.

Acești adulți care sunt slabi la minte, din cel mai înalt grad de prostie (cu o vârstă mentală de aproximativ lito, gradul de jos de vest de idioție, sunt numiți amenti și trebuie să se distingă de cei nebuni sau demenți. Primii nu au fost niciodată înzestrați cu suficient minte sau r?ther cu un creier adecvat, acesta din urmă poate avea hd

o minte exc nt care ulterior s-a determinat sau a venit dezordonat. Atât deficiența minții, cât și degenerarea minții pot fi urmărite eredității, deși în primul caz cauza este mai directă. Două treimi dintre descendenții unei familii slabe la minte sunt obligați să fie ei înșiși slabi la minte, din cauza dorinței sociale de a steriliza artificial amentele înainte de a-și dobândi maturitatea fizică.

Iτ 3W, vârsta mentală este determinată!.

Scala Binet-Simon revizuită constă din șase întrebări pentru fiecare an cu mai multe alternative. Fiecare întrebare la care s-a răspuns corect contează timp de două luni, astfel încât, dacă un copil de cinci ani răspunde la toate întrebările pentru anul său și, în plus, la două întrebări din seria următoare și două întrebări din seria de șapte ani, el este ani în viață. și în vârstă de opt luni.

I coeficient de inteligență.

În scop de comparație, astfel încât să putem vedea diferențele dintr-o privire pe o scară numerică, a fost concepută metoda de conversie a vârstei cronologice și a vârstei mentale în luni, apoi prin plasarea vârstei mentale ca numărător și cronologic a, e ca numitor, putem obține raportul dintre unul și celălalt. Acest raport se numește coeficient de inteligență, sau în forma sa prescurtată IQ IQ-ul unui copil normal este de aproximativ 100. Copilul foarte superior poate avea un IQ de 140 sau 170, în timp ce IQ-ul lui rr ''ron este de aproximativ 70.

Funcționar al Testelor de Inteligență.

Valoarea Fh a testelor de inteligență în diagnosticarea defectelor

nu pot fi supraestimate. The followir , extras din Hollingworth's Pocational Psychology contam? câteva date interesante cu privire la 281 de femei slabe: „Studiile asupra cazurilor aduse la Clearim House for Mental Defectives din New York arată că dintre primele două sute optzeci și una de femei slabe la minte de vârstă auditivă a copiilor, aproximativ vo -tnird fusese angajat într-o formă de muncă economică în care incompetența lor era în mod clar un pericol pentru cei asociati cu ei. Următorul tabel ea. Cu acești două sute optzeci și unu de oameni slabi fuseseră angajați:

Vmg acasă și asist la sarcini simple. . Serviciu casnic (fftmilies, baruri, hotel., e Angajat în operațiunile din fabrică.............

Locuirea în instituții, reformatoare, aziluri. 20 Г mandatari............................... 3

Mă îmbrac ....

Lucrează în magazine, funcționar, comisioane etc. ... Asistente medicale........................... I

Locuri de muncă Cdd ....

^ căsărit și ținând casa............

Treburile casnice, cu rudele.............

„Inițial, anchetatorii au raportat aceste date: scriu după cum urmează: „Aceste femei cu defecte au născut optzeci și nouă de copii nelegitimi, care au fost recunoscuți și <Ar putea fi oarecum localizați cu siguranță, șaisprezece femei erau însărcinate nelegitim la momentul examinării lor la Casa de compensare. Douăzeci

POPUT ДР рол7ГИОТ ору

2?т

Noștri dintre cei două sute optzeci și unu se căsătoriseră și aceștia născuseră patruzeci și șase de copii legitimi.

vârsta mentală a mamelor ilegitime, adică anii.

„Angajarea femeilor slabe la minte ca medici, operatoare de fabrică, spălătorie, funcționare și asistente nu constituie doar o pacoste pentru publicul larg, ci o adevărată sursă de ineficiență și pericol pentru comunitate. Scalele gradate pentru măsurarea inteligenței vor fi răsplătit din plin munca dedicată formulării lor dacă ne ajută în supravegherea adecvată a segre-g tien și tzocațională a deficienților mintal. Băiatul cu mintea slabă este mai probabil să fie în cursul firesc al lucrurilor, din cauza tipurilor de muncă mai strict competitive în care se obișnuiește să intre, dar este departe de a se înțeleg cum pierderea proprietății, a vieții și a fericirii generale a

presupus asupra comunității de către ei nediscriminatoriu. P jymer t de băieți și bărbați neprevăzuți ca niște em-p jyees plutitori.”

Teste pentru sugari.

S-ar putea presupune că a fost puțin îndepărtat să facă teste pentru sugari, de șase și chiar trei luni. Nu există o utilizare pentru astfel de teste, deoarece ele vă permit să determinați normalitatea sugarilor. În plus, nu trebuie reținut faptul că unii idioți au inteligența doar a unui copil de două luni, a cărui activitate mentală este centrată pe atingerea unui obiect, întoarcerea lui într-o parte și alta. asemenea mișcări simple de co-01 -tir,atingând. În prima săptămână, un copil

se presupune că 1 să manifeste sensibilitate la lumină și un act de a atinge stimuli și gust. În câteva secunde nd veel copilul inteligent indi . tes prin reacţii faciale că n tice o bomboană aprinsă. Dezvoltarea în timpul celei de-a doua luni include acte precum înclinarea capului spre un sunet, articularea sunetelor consoane, râsul când este gâdilat și strângerea cu patru degete. Astfel, atunci când scara pentru sugari (devîsată de Kuhlman . și asociații) este atașată la seria de teste Binet-Simon revizuită și extinsă, avem o scală gradată din prima săptămână de copilărie până la maturitate.

De la realizarea lui Binet, testarea inteligenței a primit în mod constant un impuls proaspăt din multe părți și, pentru a satisface nevoile practice ale zilei, o mulțime de anchetatori și-au propus să evolueze test după test nu numai în scopul de a determinând inteligența generală a cuiva, dar și pentru vocația d prognostic și diagnosticul temperamental, valoarea testelor de inteligență în general a fost dovedită în mod semnificativ de rezultatele examenelor din lagărele militare din perioada Marelui Război, când oamenii s-au calificat să să fie subofițeri și candidați-ofițeri pe baza unor informații satisfăcătoare. Scorurile Agenției au fost evidențiate în termen de 48 de ore de la sosirea lor. Pentru eliberarea imediată, ■ 0.000 au fost recomandate pentru batalioanele de muncă sau alte organizații de serviciu, în timp ce 9.487 au fost recomandate pentru observații ulterioare și pregătire preliminară. Poate fi interesant de remarcat în acest sens că aproape 3% din

bărbații pentru care sunt disponibile siatistica s-au dovedit a fi incapabili să citească și să înțeleagă ziarele. Pentru ei a fost pregătit un examen special care nu a necesitat realizarea alfabetizării.

Criminais și informații.

Relația dintre delincvență și feJle-n 'ndedness este o altă problemă care a avut multă lumină aruncată asupra ei prin instrumentalitatea

examinărilor mentale. Gardieni de penitenciar;~s a. Reformatoarele ar fi într-o variație atât de mare față de cealaltă, atunci când sunt abordate pe această chestiune, încât nu ar putea fi atașată nicio fiabilitate afirmațiilor lor, care se bazează în mod necesar pe impresiile lor subiective. Datorită eforturilor psihologiei, se știe nou că există o corelație hotărâtă între delin-qvenție și mentalitatea defectuoasă, deși este la fel de adevărat că anumite tipuri de infracțiuni, de exemplu, cei condamnați pentru fraudă și efracție sunt foarte ingenioase, depăşind uneori mecanismul juridic în lupta lor pentru libertate.1

Ar fi nevoie de prea mult timp chiar și pentru a enumera toate avantajele care sunt susceptibile de a dobândi sistemelor noastre industriale și comerciale foarte ramificate din manipularea operativă a testelor standardizate menite să delimiteze un anumit individ, din punct de vedere intelectual, temperamental și moral. dar va trebui doar să ating u· diferitele faze ale mișcării de testare mentală-rr mt.

1 Acest paragraf, împreună cu precedir.g, este citat, cu ușoare modificări, din raportul autorului despre Testele Roback Men-t ty pentru adulți superiori.

Γ netic' rf ;is.

Γ1 are intelligence te es fcr indi idi -s αηα tects fr coups, adică unde tn 'dreds sunt aminate în acelaşi timp. Există teste profesionale și teste industriale. Războiul târziu a fost responsabil pentru nașterea testului de meserie, prin care o persoană pretinde-ii g a fi calfă la un anumit tip de muncă c< nid b pusă la piatră de încercare. In timpul va:. mam t' e bărbaţii recrutaţi care doreau să evite luptaMt ei gheaţă se reprezentau ca artizani. Aproximativ o jumătate de oră a fost o perioadă suficientă pentru a-i expune pe începătorii care, cărora li s-a cerut să reproducă o lucrare după un model dat, s-au trezit inechitabili cu sarcina lor și, confruntați cu ilustrații și întrebări cu privire la meseria lor profesată, nu au putut să dea satisfacție. >r răspunsuri.

Testele au fost concepute pentru tot felul de scopuri. Există teste pentru deținuții dintr-un psihopatie teste pentru judecată morală, teste pentru abilități speciale, teste emoționale. O persoană poate avea o inteligență abstractă bună și totuși să fie săracă în anumite tipuri de muncă, cum ar fi, de exemplu, nevoia de abilități manuale. Chiar și o anumită profesie, cum ar fi medicina sau dreptul, care necesită aproximativ aceeași pregătire pentru toți candidații, poate fi ușor împărțită, în afară de ramurile speciale, în două tipuri generale. a unui avocat bun de judecată cu poc-e, elocvența și stăpânirea de sine fac în mod necesar un bun avocat de consultanță. În lumea noastră extrem de specializată, cu greu ar fi de făcut să luăm lucrurile de bune atunci când există

metode de a afla dacă o presupunere este adevărată cn

Elementele unui test standard.

Testul este într-adevăr o situație condiSnsată, care conține într-o formă compactă dementele despre care se poate aștepta să c»* эр up m lue reală. Siguranța unui test este de dorit, dar există pericolul de a-l face astfel încât să se omite elemente importante. Un test nu trebuie făcut nici prea dificil, nici prea ușor și ar trebui astfel să permită o distribuție adecvată a cazurilor. Mii de persoane, alese la întâmplare, sunt examinate, un procent mic de două mii ar trebui să se încadreze în prima clasă, un procent ceva mai mare ar trebui să fie preconizat pentru a veni cu clasa de rifă (presupunând că ratingul este .nade pe baza a 5 graoes) în timp ce aproape 50 la sută, din numărul total ar trebui să tragă o notă medie. Cazurile rămase ar fi probabil di·' ded acout ^egal între a doua şi a patra c1 iss s. În mare un versiuni, notarea în cursuri elementare se face de fapt pe baza unei curbe în formă de clopot sau de moie, astfel încât să se asigure uniformitatea cfn arking în diferitele curbe Curba aderată de Universitatea Larvard permite 5^ la sută A, 22 la sută, B, 44 la sută, C, 19,4 la sută, D și 9 la sută. E'ɛ.

Fiecare test este o măsurătoare mentală și folosește c! r valorile numerice. Aceste valori sunt oarecum. aroitrary te începe cu, dar ele sunt adesea confirmate sau altfel revizuite: d după o mică experimentare.

Corelație.

Când vrem să comparăm starea unui om într-un test cu evaluarea lui într-un altul, căutăm să corelăm două capacități. Gradul de corelare va depinde de legătura necesară dintre aceste două capacități. b > se poate contesta faptul că există o conexiune între stabilitatea mâinii și capacitatea de a opera a suonului. Pe de altă parte, nu suntem deloc siguri dacă abilitatea unui om în limbi străine ar indica faptul că are talent pentru matematică superioară. De fapt, cu excepția câtorva bărbați fenomenal de dotați, matematicienii par a fi niște filologi de vârf și invers. Există o corelație pozitivă în cazul de mai sus și o corelație negativă sau inversă în a doua. Prin procese matematice foarte complicate, corelația poate fi stabilită între oricare două tendințe sau capacități, oricât de îndepărtate ar fi acestea de fiecare odier. S-ar putea să avem comparații, totuși, fără nicio corelație sau cu un grad neglijabil de corespondență, de exemplu, dacă ne întrebăm dacă fumatul este un obicei căruia oamenii de afaceri îi sunt oferite mai mult decât muncitorilor, răspunsul nostru ar fi că nu există mai mult. corelația dintre fumat și angajarea în afaceri decât între fumat și a fi angajat într-un magazin, deși, probabil, omul de afaceri va avea, din motive evidente, o oportunitate mai mare de a cultiva hautul. Înainte, totuși, de datele statistice, nu putem lucra cu corelații, iar afirmațiile noastre nu mai înseamnă nici o conjectură.

4,”í·-·''''7 I ?ads in Mental Testing.

Deși testarea inteligenței sfatteci în Franța, ro c juntry a făcut atât de mult pentru a promova mișcarea prin dezvoltarea de teste noi și îmbunătățite pe măsură ce Statele Unite. Numai enumerarea articolelor despre testarea mentí ar necesita un volum mare. În ultimul timp, colegiile au adoptat metoda de testare a studenților și, din motive variate, chiar a solicitantului de admitere. Nuit. Au fost pregătite numeroase serii de teste pentru clasa de facultate, toate mai mult sau mai puțin asemănătoare prin natura testului și principiul implicat. Cele mai dificile dintre seriale de variante sunt Examenul de Inteligență Thorndike și Testele de Mentalitate Roback pentru A iults Superior. Ultima serie diferă de toate celelalte teste nu numai prin faptul că nu mai mult de trei dintre cele șaisprezece teste se bazează pe modele mai vechi, ci mai ales prin faptul că tinde să excludă presupunerile și permite inițiativa intelectuală a examinatului. Cel mai mare scor la testele de mentalitate Roback pentru adulți superiori a fost obținut până acum de un om de știință versatil din Middle Vi ,st. Acest scor a fost echivalent cu 83 la sută. Cel mai mare procent n xt a fost de 80 la sută, obținut atât de un instructor în filozofie, cât și de un student la Colegiul Bryn Mawr. Cel mai mare procent obținut la S-mmons College în clasa de boboci din 1920, numărând aproximativ 300 de studenți, a fost de 73%. În același timp, în aceeași facultate a fost găsit un boboc cu o capacitate de 23 la sută. numai. La examenul Simmons, elevii părinților americani au primit o poziție mai mare decât cei ai acțiunilor străine.

QU^STÎQNS 0N MfmtAL

i. Cine a fost inițiatorul testelor de inteligență? Răspuns. Alfred Binet.

2 \ 'fiat este relaţia 3f testele de inteligenţă cu neasigurarea mentală?

? răspuns. Testarea de inteligență este o formă de ien t ! mea: i. rement.

3. Care sunt formele mincioase ale măsurătorilor mintale* '

Ansv ìr. Măsurând intensitatea instinului!

emoții, sau diferențele notabile de senzații.

4. V7hat i£ inteligenţă?

Răspuns. Inteligența a fost diferită definită. Binet a crezut că cuprinde trei lucruri: capacitatea de a se adapta (mesei f la situații noi τ (b) capacitatea de autocritică și (c; pe separare. Biner a inclus, probabil, prea n neh în definiția sa). Inteligența cea mai generală este abilitatea de a se adapta la situații noi, sau abilitatea de a învăța. Există toate gradele de inteligență, dar alegem o persoană

inteligentă atunci când comportamentul său face succes sau se întâlnește cu ou· appi. ral

5 I intelligence ad de o bucată, adică| voi

a регюп vvho este unsprezece r, de exemplu, în scholaAc stu lies arată intelig ncc și într-un mod social?

.Răspuns r. nere is prol .Diy more than cne type c intelligence That inte ging mechanical a* d austraci intelligence are not related has bem highlighted by the Stenquist mechanical tests. În ceea ce privește tipul social de inteligență, subiectul este cu totul prea complicat pentru a permite discuția mea în acest manual, dar știm cum sunt viețile unor oameni celebri care nu sunt puțini incomozi în societate și weie vinovat de mai mult de un pas fals. Pe de altă parte, în relațiile sexuale zilnice, vedem persoane care nu pot înțelege o situație abstractă, în timp ce dă dovadă de multă pricepere în relația cu oamenii. Ca rasă, irlandezii au un indice de inteligență s ci il ridicat. Francezii și C. rmanii, din observația generală, ar fi s- m a se afla la un nivel ceva mai jos în acest r-spect.

6 La ce vârstă crește inteligența?

Răspuns. Există, desigur, diferențe individuale în aceasta ca și în orice altceva, dar, de obicei, capacitatea nativă nu se dezvoltă după două. legături, cei mai mulți psihologi +crezând că gheața inteligentă încetează să crească la începutul adolescenței.“ Este

Doamna repetă problema creșterii inteligenței, Dr. ND M, Hirsch de la Universitatea D ike, care a efectuat cercetări ample cu teste de inteligență, îmi scrie: „Cred că veți fi foarte mulțumit să auzi că testele dvs. Sunt cu siguranță demonstrat· i iй că vârsta maximă de creștere mentală nu este între IL -'*8, dar este mult peste asta.”

Putem realiza mai multe în anii treizeci și patruzeci, dar dacă se ține cont de faptul că calitatea muncii este mai bună de-a lungul veacului, un alt factor o poate explica cu ușurință, cum ar fi acumularea de cunoștințe și experiență, creează încredere în pe sine, mai putina distragerea atentiei, si asa forili.

". Ce se înțelege prin corelare?

? este gradul de corespondență între oricare două fapte, tendințe, capacități cr. Dacă trăsătura A se găsește ori de câte ori tra· E este detectabil, corelația este ab oit te și pozitivă. Dacă ori de câte ori se găsește B, A este absent, corelația este prea absolută bui nega 1 ve sau ■ vers de data aceasta. Dacă în 25 sau 30 ca es A. este fo împreună cu B, corelaţia nu este semnificativă1:, ceea ce înseamnă că nu este

j'is; s-au stabilit pentru a trage concluzii sau deduceri suplimentare din astfel de date.

Γ În ce țări au fost utilizate pe scară largă testele de intehigencí?

Răspuns. Abia există o țară civilizată care să nu fi intrat sub influența 01 mita1 măsurători, dar este în str. Uniteci; tes că mișcarea h. s a primit greatesi petus. Strânge să spun, psihologii francezi nu au continuat munca lui B întâlnit la scară largă hp rău întreprins-o Germania a dezvoltat teste pentru meserii speciale. Testele De Sanctu din Italia au avut un succes destul de mare.

pпpттт AP pçyCT-TQL^Y 2-

În S^itzerland, grație eforturilor depuse de către Universitatea din Geneva, au fost realizate o serie de investigații. În Rusia, Rossolimo a elaborat o schemă interesantă de profil mental.

9. Cum se numesc unele dintre testele de grup reprezentativ?

? răspuns.

1. Teste de grup Otis.

2 Haggerty Intelligence Examination.

3. Teste de grup Terman pentru capacitatea mentală.

4. Teste de inteligență mațională (practic the

sime ca acestea folosite in armata).

5 ΐ Horndike Intelligence Examination.

6 teste de inteligență Dearborn Group

(în primul rând pentru copii).

7 ΐ Hurstone Omnibus Test.

Măsura Menta1 a lui F Myers (în primul rând pentru copii)

9. Γ propriul test de temperament-voință individuală.

io. Б înapoi Teste de mentalitate pentru superioare 1 dult.

io. Care sunt unele dintre boox-urile recente pe tema măsurării mentale?

? nsw er.

1. Bmet an i Smon: Mentali} De

Chut 1.

2. PB Bal· ird Mertaî Tests (Anglia),

3. A. Bronner: Psihologia lui Spedai

2 abilități și dizabilități.

4. L Terman: Măsurarea Intelului!

g nce.

5. V; Stern The Psychological Metk ds

Ί îsting Intelligence (tradus

6. L. Terman: Inteligența lui Sch

Copii.

7. HH Goddard: Eficiența umană și

Nivelurile de inteligență.

8 E Starch: Psihologia educației

o Cyril Burt: Teste mentale și scolastice (Anglia).

10. Y rkes, Hardwick și Bridges: AP

Scala pentru Măsurarea Mentol Abihty.

11. HA Mops: Sărbători comerciale în educație.

12. R. Pintnt : Sondajul mental

13. Pintner and Pater fiul: A Scale ot Pet

ti mance Teste.

Λ - p—C'TQLO^Y

14. Γ Kuhlmann: A Handbook oí ' ' ntal

Teste.

15. I essey ar.d Pressey. Introducere în

L; a Testelor Standard.

ir j. C. Chapman: Teste Ti ade.

17 Yoakum și Yerkes: Army Menta1 Tests.

I© GM Whipple: Manual of Mental and Physical Tests (2 volume).

19, Mitchell ar d Ruger: Teste psihologice, Classili d and Revised.

2Ω. (. Spearman: Natura inteligenței și Principiile cunoașterii.

T1 ef Uowing este o listă de cărți încă mai recente pe tema testelor mentale și a inteligenței:

i Cartea WF: Inteligența seniorilor de liceu, 1922.

2. C C. Brigham: A Study of American Intelli-g -nce, 1923.

3 / F. Brenner, W. Healy și alții: un manual

c . Teste mentale individuale și testare, 1927.

4. f S. Brooks: Improving Schools by Standardized Tests [1922].

c I T. Burr: Teste psihologice aplicate lucrătorilor din fabrică, 1922.

6 C A. Claremont: Intelligence and Mental C rowth, 1928

2-4 ÎNTREBĂRI c N MEN" U. TES"'"

7 WF Dearborn: Teste de inteligență: semnarea lor

importanță pentru școală și priză'· 1928

8 VF Dickson: Testele mentale și camera de toaletă

1 cacher. 1923.

9. 1 N. I ' eman· Teste mentale. 1920.

10. H. C Hiñes Măsurând Inteligența 1923

11. NDM Hirsch: A Study of Natio-Racial

Diferențele mentale, 1926.

12. Ĩ L. Kelly : Interpretarea măsurilor educaționale

urements, 1927.

13. CK rkpatrick: Informații și imigrație.

1926.

14. H. McPhail: The Intelligence of College Stu-d :nts, 192 ·..

15. LF Morgenthau Câteva Menta bine-cunoscute

J ests evaluați și comparați, 1922.

iA Societății Naționale pentru Studiul Educației* Cartea anuală a douăzeci și unu. Testele de inteligență și utilizarea lor, 1922.

17. JC Petercon Farly Conceptions și Ге s jf Intelligence, 1925.

Io R Pintner: Intelligence Testing, 1923

10. GM Ruch: Teste și măsurători în predarea liceului, 1927.

20. J L. Stenquist: Măsurări ale capacității mecanice, 1923.

21. JT Strasheim: O nouă metodă de Menta! T sting, 1926.

2 L M. Terman şi alţii: Genetic Studies of Genius, voi. I, 1925.

2'. FL Thorndike și alții: Măsurarea inteligenței [1926].

2\ I R. Trabue: Măsurarea rezultatelor în educaţie ^924].

25. eu . J. Van Wagenen: Diagnostic educațional și măsurarea realizărilor școlare,

1926.

tyy/. Wallin: Studies of Mental Defects and Handicaps (Buletinul Univ. Miami), 1924.

27. 1 L. Wells: Teste mentale în practica clinică,

1927.

2S. LW Wood: Measurement in Higher Education , 1923.

29. 1 . S. Woodburne: Teste psihologice ale mentalului

Abilități, 1924.

30. RM Yerkes și JC Foster: O scară de puncte

pentru măsurarea capacității mentale, 1923.

Unde pot fi obținute testele mentaled

Th° C H. Stoelting Co., Chicago, fie publică, fie emite majoritatea testelor de inteligență de clasă mai bună. ? hievement și s teste diolastice эге publicate de către

2"' ^TT_^TȚnr3 c>т ч TIJT|

V <rld Book Co., YoiiKers Λ C rtoin tes* s bave also been added ut bv Houghton, Miffli > & ■

У ГЕ' În ultimul timp, au apărut în rtain uarters cons'' -ablc ci· a ox" principiile implicate în ■'-ests de inteligenţă. Pare să nu te nie tu: criticii sunt la curent cu subiectul. sunt de c '-se deuat able ri :h ca limită de vârstă de creştere a inteligenţei şi a construcţiei te pi pe faptul că inteligenţa medie a U. . . Arni m isure peste cei paisprezece ani- 'Id. 1 el (sugerând astfel sau chiar indicând faptul că adultul american mediu are la fel de mult c;ac mental nativ ca și copilul de -.13 ani și nu mai mult, poate și că inteligența generală se

dezvoltă în acest caz. a persoanei obișnuite după vârsta de patruzeci de ani, dar putem fi destul de siguri și că inteligența dependenței asupra factorilor ereditari.

APFENDIX

A

Cele trei școli fundamentale

Există, desigur, multe tendințe și curente în psihologie, dar în partea de jos se găsesc doar trei mișcări principale. Acestea sunt (a) școala comportamentală care ignoră mintea și fenomenele mentale, limitându-se la observațiile comportamentului corporal; (b) punctul de vedere al psihologiei tradiționale, care consideră fenomenele mentale ca evenimente paralele cu evenimentele din creier și din sistemul nervos în general. În cele din urmă, există (c) poziția psihică pură, care privește anumite fapte mentale dincolo de jurisdicția sistemului nervos.

Aceste școli diferite sunt în realitate reflectări ale celor trei mari sisteme de filosofie: (a) materialism, (b) realism critic și (c) idealism. Există, de fapt, aceeași reflecție triplă în aproape toate științele fizice și naturale. Unii biologi, de exemplu, Hans Driesch, vor vedea în procesul vieții un scop care reglează creșterea organismului. Pe de altă parte, Jacques Loeb, la fel de eminent, deniés un astfel de principiu, susținând că ceea ce se întâmplă în lumea noastră poate fi explicat pe un mecanism pur. Majoritatea biologilor, totuși, se străduiesc să reconcilieze cele două opinii contradictorii, arătând că

ccncents oi propun si me iiaiìism tnou. h 1 r: · cal antitetice nu sunt încă atât de îndepărtate în fife. iar tf la oricare dintre pozițiile extreme este sigur.

Dar pentru a reveni la subiectul nostru prezent, face o diferență în psihologie în ceea ce privește școlile cu care se identifică un om. Să luăm o ilustrație de la unul dintre departamentele științei noastre. Să presupunem că am discutat despre subiectul imoriei. Comportamentistul în acest caz nu ar avea nimic de-a face cu conștiința amintirii. Tot ceea ce îl interesează este faptul că animalul a fost capabil să indice prin reacțiile sale prezente că a fost deja în tl es; eu mediu ane1 hat н bas a învățat să se adapteze la condițiile date. Adică, rezultatele acestei învățări graduale sunt ascunse ca urme în sistemul nervos al organismului și tocmai de acestea se preocupă comportamentistul, dacă le poate găsi vreodată, dar deoarece nu poate descoperi cu adevărat aceste urme, el este destul de mulțumit, la fel cum toperul din vremea prohibiției se mulțumește să vorbească despre băuturi bune, să le discutăm pe larg.

Psihologul centrului consideră că memoria depinde în totalitate de constituția noastră nervoasă și acordă atenția cuvenită fenomenului me -itai uve cali amintindu-și, adică știind că ai suferit deja un like. experiență de a se· ng auzul, mirosul, degustarea etc.

„Phihistul”, dacă pot să inventez un astfel de cuvânt, are mai puțin dificultăți în sistemul nervos și este astfel diametral opus comportamentului, pentru că el crede că există un lucru ca memorie pură” care funcționează în

ANEXA 2?o

d'Wjfcndently a creierului, ca atunci când v\ e sunt hotărâţi să memoreze un pasaj în grabă.

Nu incerc sa adic intre aceste puncte de vedere diferite, pentru ca trebuie sa ma restrâng doar la ilustratie.

Un alt exemplu va fi suficient pentru a scoate la iveală clar relaţiile dintre şcolile respective. De data aceasta w : shah draw en tema plăcerii Luați în considerare un bărbat care privește un tablou runens la o femeie voluptoasă. Comportamentistul, pentru a studia psihologia plăcerii în acest caz particular, ar examina și comportamentul exterior al bărbatului. ca reacții mai mici ale organelor separate, contracții ale mușchilor, tumescență, modificări ale circulației sanguine, secreții ale glandelor și altele asemenea.

Psihologul școlii tradiționale nu poate decât să ia aceste reacții corporale ca simple indicii sau experiențe ale experienței mentale numite plăcere cp 7asure; și experiența este cea care interesează în primul rând iii, nu substitutul ei. Cu toate acestea, el admite și că există o relație de doză între stadiul mental numit plăcut și anumite întâmplări din sistemul nervos și corpul în ansamblu. Acum vine „psihistul” și face o scurtă trecere în considerare a condițiilor corporale ale plăcerii ca fiind irelevante pentru subiect. Plăcerea și neplăcerea sunt pentru el pur subiective, independente chiar și de impresiile senzoriale cărora le sunt în general imputate. În comparație obișnuită spunem „a ne bucura de o masă”, dar nu mâncarea sau degustarea sunt cele care sunt înzestrate cu o calitate plăcută, ci noi suntem cei care scoatem plăcerea din propria noastră minte. The

2io TIPURI 'F PSAJCHOLOr– „psihistul” susține că starea afectivă · alleo plăcerea este condiționată de condiții psihice sau purei mentei, și consideră că este puțin probabil ca un centru din ne tem vili să fie descoperit vreodată să dea seama de această armonie sau neplăcut eu :ss.

într-o manieră asemănătoare putem aborda aproape „fiecare subiect tratat cu m piychologv ai dt urm ă-l comportamental, psihofizic sau pe|| Ipsihic

Comportamentistul, dacă este consecvent, este într-adevăr studiu-în<r tl i corp și operațiunile lui Tɯ tradi· onal p< chologul este interesat de minte și de toate ■ s mamie ti ns. El, de asemenea, investighează comportamentul sau, până acum, pentru a arunca orice lumină asupra faptului mental. „Pd ist”, deși nu dorește să neglijeze studiul

sistemului nervos în toate fazele sale, susține că în sntal, departe de a fi explicat de plr sicai fiziologic, de fapt îl afectează în multe cazuri pe acesta din urmă? d poate fi înțeles cu siguranță în lumina antecedentelor sale.

Avantajele principale ale primei arte școlare J. B Watson, Jacques Loeb, Bethe și Max Meyei școala a doua este reprezentată de unii dintre cei mai eminenți psihologi de la Wundt până la Titchener. A treia viziune este sponsorizată de oameni precum Bergson James Ward, McDougall și (domnișoara) Calkins. WJ-liam James la o etapă a dezvoltării sale a arătat înclinații în această direcție.

B

Alte mișcări Trenos ane

Nu trebuie să vă imaginați că acestea sunt singurele școli ale psihologiei. Vom vedea preseifPlJ tt la

2 !I

mai sunt multe. Cele descrise, însă, sunt școlile fundamentale. Celelalte sunt Sisteme, tendințe, tendințe, subdiviziuni sau secțiuni transversale care subliniază metode speciale și uneori dihotomiile f1 t nu mai sunt în vogă.

Să vedem care sunt unele dintre aceste psihologii diferite, având grijă să distingem între ramuri sau domenii ale psihologiei (cum ar fi aplicată, comparativă) și scoli (cum ar fi behaviorismul și psihologia dinamică). tipuri de perspectivă psihologică, ori de câte ori este posibil, în perechi.

Pentru început, există distincția veche între rațional și empirica! psihologie. Psihologia rațională este un fel de filozofie a sufletului. Concluziile sunt deduse din principii care au fost în general acceptate de filozofia scolastică în Evul Mediu și sunt tincturate de teologie. empirica! psihologia se bazează pe observație și poate inc Inde expérimentation.

Înainte de secolul al XVII-lea, toată psihologia era rațională, adică era derivată logic, mai degrabă decât psihologic. Dar o simplă psihologie logică este deplasată. Spinoza, în secolul al XVII-lea, a tratat emoțiile după o matematică! moda, dar în realitate deducțiile lui au fost empirica!, bazate pe expe enee.

V)lff un filosof german din secolul al XVIII-lea^ a fost primul care a împărțit subiectul într-un rațional și o empirică! parte. Punctul de vedere rațional este stil! puternic în manualele romano-catolice, unde definițiile, tezele și distincțiile teoretice sunt nude mult cf.

2-<2

TYṔI 3 r- I SY

eu . ei .tano (vezi scurt ske' :h de mm in. capitolul XTT are n spițe de pregătire schoiastic b lili up o em-pifical j sychology care, alth<>ugh not based on exps ri-n ent, was still grounded) în strictă autoobservare.

uralism și Functionalùm.

La începutul acestui secol, s-a auzit o mare înțelegere despre psihologia structurală și funcțională. Structuralistii din țara respectivă erau în frunte cu un „tchener care a fost complet impregnat de Leip. ig atmosferă, care, în sine, conținea curente sau asociaționismul Bniish (jas. și JS Mili). Ambiția lor era să descompună experiența mentală în elemente, iar apoi din acestea să creeze o structură sistematică, astfel încât fiecare fapt psihologic să se potrivească în ea. Experiențele conștiente de Caly au fost considerate Y be p: c1 o]· subiect- ic. Un proces de care nu trebuie să fii conștient introspectiv ar duce la un alt fapt.

În sistemul nostru structural, mintea a fost divizată în elemente la fel ca în chimie. Acum a apărut o mare controversă cu privire la dacă voința era un element, ceva sub forma unui complex sau rezultat. Pentru un psiholog pur experimental, precum Titchener, ar putea fi tolerat doar ca subiect într-un manual de psihologie.

Nu la fel și funcționaliștii. Întotdeauna au fost nerăbdători să determine ce are de făcut un proces, pentru ce este. Curtea de rezultate pentru ei. Henee wiï este extrem de important pentru ei din punct de vedere psihologic, indiferent dacă este un element sau nu. De asemenea, întrebarea wh .the;

P PRENDI

2Л3

T1' >ug' ti compoziţia de imagini sau dacă este ceva de la sine este academică şi sterilă. Gândul este o formă de rezolvare a problemelor viitoare; este un dispozitiv economic în viața mentală, salvând pași efectivi. Prin urmare, trebuie să i se acorde locul său într-un Sistem de acțiune. Funcționaliștii au fost aproape întotdeauna inter-c. inclus în domeniul educațional. Pe latura filozofică ei erau pragmați; iar în psihologie, au urmărit punctul de vedere biologic. Functionalismul, la extrema dreapta, se confrunta cu psihologia dinamica; la extrema stângă, pe behaviorism.

Principalii funcționaliști din America sunt JR Angeli și CH Judd. William James a fost un analist fúñete, deși la vremea lui, diviziunea dintre structural și funcțional nu era încă puternic draAvn. Când se vorbește despre psihologia tradițională, de obicei se referă la oricare dintre aceste două școli.

Psihologie descriptivă și explicativă.

Nu este deloc potrivit să „împarți o știință în porțiuni descriptive și explicative, totuși există unii cercetători care sunt mai capabili într-o direcție decât în cealaltă și, prin urmare, o subliniază doar pe cea pe care o propun. Scopul fiecărei științe este de a explica, nu

numai de descris. În psihologie este mai dificil să ținem cont de evenimente și fenomene decât în științele ei. Explicația poate continua pe linii fiziologice, arătând cum ne amintim, de exemplu, în ceea ce privește curenții nervoși și căile cerebrale. o metodă populară printre behavioriști sau poate lua cursul psihologic pur al școlii dinamice,

2>, TYPFS P ;vî HOLOGJ în special psihanaliza, și · subconștient

tendințe precum sublimarea, transferul, care pot, dar nu trebuie neapărat, să fie rcduse t p'; elemente sioiogicai.

Psihologie ytică și sintetică

W aud foarte putin despre psjchoiog sintetic; dar psihologia este titlul mai multor t.ex'bc ks, a'; în special termenul a fost folosit pe scară largă m F ig' şi din cauza voguei psihologiei lui Stout Un pasaj din prefaţa lui Stout's Analytic Psychol 0' y scris cu aproximativ treizeci de ani în urmă, explică de ce acel autor şi-a ales titlul. Cel mai bine va fi să dai motivul în propriile cuvinte ale lui Stout.

Psihologia este cea mai empirică dintre științe; ... Funcția sa este de a descrie, analiza și aranja. În această privință, este în contrast cu o anchetă psihologică pe linia c pe care am greșit, ceea ce se numește Metoda Genetică 01 tetică, în loc să încercăm doar să constatăm și să definim procesele conștiinței dezvoltate, așa cum am acum găsiți-le, își propune Tsk-ul de a urmări evoluția staniului de la planurile sale cele mai de jos la cele mai înalte.

Cu greu am crede că împărțirea dintre t1 . an?1 tic şi metodele genetice justificate. Punctul de vedere gen< în psihologie este mai degrabă de contrast cu cel nativist, care atribuie calităţi primordiale t? Fierdul mental nu este interesat să urmărească evoluția funcțiilor noastre, fie de la starea sălbatică la civilizație, fie de la copilărie la viața adultă.

AГPEУO· 2,4-

Witmer, etichetându-și manualul Psihologie analitică, pare să fi fost pe un drum direct, din moment ce a inversat procedura de a începe cu senzații și apoi de a trece la percepții. Percepțiile asupra obiectelor, a melodiilor, a situațiilor sunt pe primul loc în viața reală. A început cu realitatea complexă, așa cum este reprezentată de un experiment de laborator, apoi a continuat să analizeze acest fragment de realitate în miniatură, ceea ce se presupune că ar fi un experiment.

De la apariția psihanalizei, a devenit din ce în ce mai nerecomandabil să se folosească termenul de psihologie analitică din cauza confuziei sale cu psihanaliza, la care se referă adesea această nună.

C '.usai şi Psihologie cu scop.

Münsterberg a fost responsabil pentru introducerea acestei diviziuni. El a apreciat anumite puncte de vedere ca filosof pe care le-a respins ca psiholog și, având în vedere inventivitate și ingeniozitate, nu a conceput acest sistem dublu de carte pentru a-și satisface atât

cerințele științifice, cât și nevoile spirituale. Psihologia era pentru el o știință cauzală, la fel ca fizica și chimia. Ezeiything în viața mentală ar putea fi explicat. termenii legii naturale. Suntem determinați în toate acțiunile noastre de ceea ce le-a precedat (procesele fiziologice). Dar apoi valorile mai mari încep să facă semn către Münster-b rg. El descrie un tărâm al scopurilor, se mișcă într-o sferă de personalități. El simte puterea extraordinară a voinței pure, deși în căutarea de laborator, voința a fost redusă la un paralelogram Ή idei și suprapune asupra ¿sistemului său cauzal un

246 T 7PEC CF 7 >SYP4OJ. OG'T baldachin intenționat care este mediateci printr-un fel de intuiție, și la care experimentul nu poate ajunge. În această fază a psihologiei sale, el urmează să fie asociat cu școala modernă germană Geistcswissenschaften și cu tendința fundamentală a acestui capitol numit „psihism”, care înseamnă credința că anumite fenomene mentale nu pot fi traduse. inte sau chiar explicate de procesele nervoase.

Psihologia introspectivă este adesea adusă în opoziție cu psihologia obiectivă, deoarece primul так3: иге a accesului subiectului a ceea ce a experimentat, în timp ce cel din urmă se încrede doar în ceea ce este înregistrat de organismul subiectului, glande, mu scii etc. şi dis p' ases cu raportul său.

? 11 structuralismul folosește introspecția, de fapt școala structurală și introspectiva pot fi privite ca una și aceeași. (Funcționalismul nu împiedică introspecția, dar nu o subliniază.) Pe cealaltă parte, behaviorismul este un tip de psihologie obiectivă și nu poate fi altceva.

Psihologia mecanicistă este frecvent menționată în t'-eatise și articole literare. Conform acestei școli, omul este un tip de m ichme ; și toată viața mentală este re^ișată la reflexe și modele de obiceiuri în diverse combinații, ж și constelații. Un comportamentist amănunțit este un mecanicist și, în general, vorbește despre cealaltă tabără ca teleologică!, adică considerând de la sine înțeles că există dorințe, scopuri chiar și în animale și sugari, ca și cum ar fi fost implantate în ele de unii din afară. forta. Tk

iiubbin a controversei din această luptă campată este subiectul instinctelor. Mecaniştii declară că nu există. л an este doar un robot, un cric, care cedează la orice tragere și tragere și nu s-a născut cu tendințe de a reacționa într-o cale definită la un stimul - cu excepția însuși ele-ir: · cerințele vitale ale organismului. Conform acestei doctrine, puteți face orice vă place dintr-un copil.

Gestalt.

Psihologia gestaltă din Germania a luat naștere dintr-un efort de a trata experiența mentală ca pe un indi-

V luai întreg și nu ca un set artificial de elemente. Îmi place asociațiștii care au predat acele senzații

V   sre ţesute în percepţii ; percepții și imagini în gândire și așa mai departe, școala Gestalt crede că configurația este extrem de importantă, dezvăluind două faze, modelul și (fondul) fondului. Toate experiențele mentale își derivă semnificația din relația dintre punct și pământ; și chiar puii – unul dintre mein-t r-urile acelei școli a demonstrat – recunosc relația. „Gestaltiştii" nu se deranjează cu problema trupului şi a minţii. Gestalt pentru ei este un lucru absolut.

Școala asociaționistă, se va aminti, a evaluat stimulii și senzațiile, cu alte cuvinte, părțile individuale. Psihologii Gestalt văd gravamenul în relația dintre totalitate și părți. Această tendință a fost recent comparată cu școala de telație din fizică. Partea, este întreținută de aderenții Gestalt, nu are valoare decât în raport cu și în lumina întregului.

2.ç 7'VPFC <^F fSYCnnjOG^

Muvementul Gâtait este foarte în ascensiune tocmai în prezent Wertheimer și Koehler în Berlii și Koffl a ni Gie sen sunt lea ers lui în acest c- unir; I M. Ogden la Cornell este reprezentativul său Tne ? îsoc'atii iiists, dimpotrivă, sunt obligaţi lui Lk în defensivă, deşi acum vreo cincizeci de ani, cu John Stuart Mili şi Alexander Bain, chimia mentală era foarte la modă; și chiar și până în ultimul deceniu, structuralisti precum Titchener au susținut principiile sale. În scopul clarificării, se poate spune că structuralismul și asociaționismul sunt aproape coincidente, adică unul îl presupune pe celălalt . Psihologia generală este în general anti-mecanistă și se înclină în orice direcție analitică.

Dvn ùc Psihologie.

O școală care este foarte influentă la presei din Statele Unite și din străinătate, este cea de psihologie dinamică. Introdusă în principal de Freua și cDougall, a devenit cristalizat și individualizat abia în ultimul deceniu. Psihologul dinamic nu este în primul rând un structuralist, deoarece acceptă alte fapte mentale decât cele pe care le poate introspecta. El nu este un comportament pentru că se apropie de conștiință și chiar și de -ubc-scient – de fapt s-ar putea spune că este specializat în regiunile întunecate ale minului, în principalele obscure ale ac ■ De asemenea, el ia în considerare motivele si scopuri. Există o importanță pentru acțiunile voastre, chiar dacă v poate să nu fie conștient de ea. Aceste motive și scop nu trebuie neapărat să fie co-struite într-un teleologic

Λ ηψΚρΤΥ

sens. Dinamica în psihologie este cu transformări, cu schimbări ale unui proces mental într-un altul, trebuie să fie infectată – și aici se află una dintre diferențele principale dintre structuralism și psihologia dinamică. „Cum" este studiat în raport cu „de ce" – iar departamentul de cunoaștere, care w este studiat atât de larg de școala tradițională, trebuie să cedeze loc celorlalte două departamente, afecțiunea și conația (voliția), care par pentru a exercita o mai mare libertate asupra destinului omului.

Psihologia dinamică în sine nu este o platformă unitară. O constituie niște bucăți de diferite culori. 2 IcDougall, de exemplu, nu este în niciun caz în simpatie cu sistemul lui Freud. Moore, un călugăr benedictin, nu este de aceeași părere cu niciunul dintre cei doi menționați. Mac-Curdy participă atât la programele lui Freud, cât și la cele ale lui McDougall, în timp ce Kempf este un psihanalist care a dat comportamentismului o nouă întorsătură. Jung, Stekel și Adler au luat căi divergente față de poziția freudiană. Nici nu trebuie să-l pierdem din vedere pe Woodworth, care a dat curs expresiei „psihologie dinamică” și termenului „impuls” așa cum este acum folosit în psihologie. Morton Prince este un alt reprezentant al tendinței dinamice în psihologie.

Oricât de împărțiți sunt, nu este în contradicție cu expunerea sonoră să le asamblați pe toate sub un singur steag; căci chiar dacă sunt un echipaj pestriț, ei sunt cel puțin înclinați în direcția cne și asta înseamnă să descoperim că oamenii aceștia se comportă așa cum fac. În cea mai mare parte, și ele funcționează prin intermediul simbolurilor. Ei atach in-t rpretations la ;uppo sedly triviale lucruri, care

2°   n F ηςν-H^τ

psihologul tradițional ar trece cu vederea sau deiíb^wMy ignore.

0 ^ lăstari ale analizei psiho.

se poate spune cu siguranță că. Psihologia individuală, așa cum a fost formulată de Alfred Adler, este o specie de psihologie dinamică. Spre deosebire de Freud, care și-a atomizat individul într-un pachet de dorințe și motive, A ile* tratează ființa umană ca un întreg, ca fiind dominată de scopul superiorității și luptă după adecvare. Este necesar să spunem un cuvânt despre asta; nou tip de psihologie, deoarece labei Psihologie individuală, înainte ca Adler să-și însuşească marca, a fost folosit pentru un articol cu totul diferit, adică brandi de psihologie care se ocupă de diferenţele dintre indivizi în orice reacţie mentală - ceea ce s-ar putea să nu- cali psihologie diferentiala

Așa cum Adler și-a botezat în mod oficial Sistemul psihanalitic, printr-un nou nume, la fel Jung, fostul discipol antic al lui Freud, și adepții săi se referă uneori la ediția din Zürich ca psihosinteză. Ceea ce susțin ei este că Freud doar analizează. dar că nu numai că dezactivează individul, ci îl pun și împreună prin îndreptarea cursului energiei sale psihice și legându-l cu arhetipul ancestral care îl guvernează.

Psihologie intuitivă.

În Germania există o tendință larg răspândită de a elimina anumite faze ale psihologiei, precum caracterul și personalitatea, din jurisdicția experimentală.

Liderii acestei mișcări susțin că nu se poate măsura niciodată, că există o înțelegere intuitivă a unei situații de viață care spune mai

mult decât un experiment artificial și că trebuie să ne ghidăm după o scară de valori în interpretarea noastră despre om. Versteh-ende Psychologie, deci, este un nume pentru acel sistem care urmărește să evalueze motivele umane din domeniul științelor culturale. Nu ne punem în minte psihologia intenționată a lui Miinsterberg, care a fost stabilită pe cealaltă scară pentru a echilibra tipul cauzal.

Metoda intuitivă este dușmanul inveterat al experienței, arătând că această procedură oferă doar o certitudine simulată într-un tărâm care nu este accesibil metodelor cauzai sau științelor fizice. Spranger este în prezent purtătorul de cuvânt al acestei școli din Germania, care a început probabil cu I ilthey.

Animism.

În cele din urmă, există încă de acoperit animismul·, adică credința că există o substanță a minții, practic la fel ca și sufletul. Lotze a pus bazele acestei te~ry pe baze empirice, plasând această vedere pe alt plan. McDougall este principalul apărător al acestei teorii printre psihologii științifici de azi. Dar există această diferență între psihologia rațională și animism. Primii au luat sufletul de la sine înțeles și apoi au dgmatizat despre el, stabilind reguli și principii? cDougall icads vp la conclusif n că există un seul, sau ceva care exercită o funcție similară, a^d bevono rhis limit, el face net încercare de a merge.

2C2 ΓΤ'^ΤΓΙ nf—

Ί .e self ' psihologia lui Calkin^ este . afii ti pe cr animism, domnișoara Calkins susținând că știința psihologică a sinelui, mai degrabă decât cea a definiției, am criticat-o în Bchaviori și psihologia mea (Anexa E).

În pagina următoare, cititorul va încerca să relaționeze grafic diferitele tipuri de ps; cl ologie unul față de celălalt, iar nota însoțitoare va arunca o lumină suplimentară asupra acestei relații.

C4ART

Tipuri de psihologie a lui Stpoc

SCOALA SI TIPURI DE PSIHOLOGIE

MTIONAL

(„psihismul”)
animist
autopsvchologie ÎN TE 0
teleologice
analitic intenționat
%

DYNA MIC

EMPIRICA!.

(paraleliam) structural

psihanaliză psihologie individuală psihosinteză

SPECTI VE
%, \ tsj 05 to to to to
(materialism) obiectiv hehavioristic mp lanist i(

EXPERIMENTAL M £ TЯ O b S

TXPLANFFltORY NOTĂ TO ÍHE TABLA DE ¿ iooli ȘI TIPURI DE PSIHOLOGIE

Schema de pe pagina opusă trebuie interpretată pe planul opoziției propozițiilor în logică. „Psihismul” și materialismul sunt contradictorii, în timp ce „psihismul” și paralelismul sunt doar contrare. Cu toate acestea, psihologia obiectivă, se va observa, nu este direct sub structuralism (și, prin urmare, nu este un subaltern), ci mai departe, pe dreapta. Situația, precum și direcția articolului trebuie luate în considerare, de exemplu, punctele de psihologie funcțională ale psihologiei obiective; psihosinteza, fiind mai la stânga, este mai în consonanță cu „psihismul” și psihologia intenționată decât psihanaliza pură. (psihologia stait, fiind mai jos pe diagramă, este mai puțin tincturată de „psihism” decât psihologia intenționată sau c en interpretativă. Direcția ei este departe de „psihic” și către funcțional și analitic (în sensul lui Stout), chiar și arătând spre metoda introspectivă, pe care o folosește structuralismul.

Nu este de așteptat ca o diagramă să prezinte toate îndoielile și răsturnările unui anumit punct de vedere al școlii, dar pentru cei care au o minte picturală și nu vizualizează relațiile, o schemă de acest fel este întotdeauna utilă, odată ce alocația este făcut pentru limitările sale. 1 sau o diagramă a școlilor și claselor comportamentale, ar trebui să trimit cititorul la Behaviorism și 1 ychologie.

INDEV OF N AMF

INDEX CF SUBIECTE

SUBIECTE

https://neculaifantanaru.com
https://neculaifantanaru.com/en/